

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 1</i>

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною
радою
Державного університету
«Житомирська
політехніка»
протокол від 25 лютого
2021р. №_1

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ для проведення лабораторних занять і самостійної роботи з навчальної дисципліни «Хімія та біогеохімія довкілля»

для здобувачів
початкового (молодший бакалавр) рівня вищої освіти
спеціальності 101 «Екологія»
освітньо-професійна програма
«Екологія»,
факультет гірничо-екологічний
(назва факультету)
кафедра екології
(назва кафедри)

Рекомендовано на
засіданні кафедри
екології
(назва кафедри)
30 січня 2021 р.,
протокол № 1

Розробник: к.т.н., доцент кафедри екології СКИБА Галина

Житомир
2021

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 2</i>

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
Методичні вказівки до оформлення і захисту лабораторних робіт.....	5
Загальні правила безпеки, застережні заходи під час роботи в хімічній лабораторії.....	7
Лабораторна робота №1. Визначення молярної маси еквівалента металу.....	9
Лабораторна робота №2. Основні класи неорганічних сполук.....	14
Лабораторна робота №3. Будова атомів та періодичний закон елементів Д.І. Менделєєва.....	23
Лабораторна робота №4. Хімічний зв'язок і будова речовин.....	25
Лабораторна робота №5. Енергетика хімічних реакцій.....	29
Лабораторна робота №6. Хімічна кінетика і рівновага.....	34
Лабораторна робота №7. Розчини. Приготування розчинів.....	44
Лабораторна робота №8. Розчини електролітів.....	54
Лабораторна робота №9. Окисно-відновні реакції.....	64
Лабораторна робота № 10. Електрохімічні процеси.....	69
Лабораторна робота 11. Будова і властивості комплексних сполук.....	79
Лабораторна робота №12. Елементи VI групи головної підгрупи. Сульфур.....	87
Лабораторна робота №13. Карбон і Силіцій.....	92
Лабораторна робота № 14. Елементи другої групи (A підгрупа – Be, Mg, Ca, Sr, Ba, Ra).....	98
Лабораторна робота №15. Метали головних та побічних підгруп. Ферум, Кобальт, Нікель.....	105
Лабораторна робота №16. Визначення молекулярної маси високомолекулярних речовин візкозиметричним методом.....	110
Лабораторна робота №17. Застосування методу біотестування для дослідження техногенного забруднення гідросфери.....	116
Лабораторна робота №18: Характеристика хімічного складу природних вод. Визначення окиснювальності води.....	118
Лабораторна робота №19: Характеристика хімічного складу природних вод. Колориметричне визначення феруму (III) у воді.....	120
ДОДАТКИ	122
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	134

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 3</i>

Вступ

«Хімія та біогеохімія», як новий науковий напрямок, виник з надр геохімії. Основні положення цієї науки були сформульовані В.І. Вернадським. Він вперше виклав такі фундаментальні поняття, як “жива речовина” та “біосфера”. Біогеохімія є складовою частиною вчення про біосферу і поєднує між собою науки про живу і неживу природу.

Програма курсу “Хімія та біогеохімія довкілля” визначає задачі і місце дисципліни в системі природничих наук; висвітлює основні поняття про біосферу як природну систему, її взаємозв’язки. У програмі показані типи міграції, біологічний кругообіг і біогеохімічні цикли хімічних елементів та їх роль у житті рослин і тварин. Визначені принципи біогеохімічного районування, розкриті практичні аспекти біогеохімії як науки.

Використання досягнень сучасної хімічної і екологічної наук є однією з умов інтенсифікації різних галузей виробничої діяльності людини, промисловості та агропромислового комплексу. На грані хімії, біології, геології, екології виникають нові наукові напрямки: біогеохімія, ландшафтознавство, біогеоценологія, молекулярна біологія та інші.

Хімічні та фізико-хімічні методи досліджень все ширше використовуються в екологічних дослідженнях для створення сучасної теорії живлення рослинних та тваринних організмів, вирішення екологічних проблем в рослинництві та тваринництві. При цьому спеціалістам-екологам необхідно вміти не тільки оцінювати якість продукції, але й управляти нею. Продукція, вироблена на підприємствах різних галузей, повинна відповідати вимогам, що забезпечують здоров’я людей. Ці питання вирішують різні контролюючі лабораторії на підприємствах, система державного санітарного контролю, але особлива роль у цих системах належить науковому забезпеченню. Таку функцію виконує біогеохімія.

Вивчення дисципліни “Хімія і біогеохімія довкілля” повинно дати студентам необхідний мінімум знань основ існування біосфери, кругообігу хімічних речовин та їх впливу на живу природу, що сприяв би засвоєнню профільюючих дисциплін, а в практичній роботі забезпечив розуміння хімічних аспектів заходів, направлених на охорону навколишнього середовища.

В результаті вивчення дисципліни студент повинен **знати**:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 4</i>

- основні поняття хімії;
- сучасні уявлення про розвиток біосфери і перехід її у ноосферу;
- фізіологічний вплив хімічних речовин на живу природу;
- сучасні методи контролю якості навколишнього середовища.

В результаті вивчення дисципліни студент повинен **вміти**:

- визначити якісним і кількісний склад біоелементів у геохімічному середовищі;
- виконувати підготовчі і основні операції при проведенні хімічного аналізу природних об'єктів;
- користуватися сучасним хімічним обладнанням;
- проводити необхідні розрахунки, статистичну і графічну обробку результатів досліджень.

Знання отримані при вивченні курсу «Хімія і біогеохімія довкілля» використовуються студентами при вивченні фундаментальних дисциплін “Біологія”, “Фізика”, “Геологія з основами геоморфології”, “Метеорологія і кліматологія”, “Топографія з основами картографії”, “Основи ведення сільського господарства і охорони земель”, “Основи загальної екології” та інших, передбачених навчальним планом. Крім того, цей курс тісно пов'язаний з нормативними професійно-орієнтованими дисциплінами “Радіоекологія”, “Ґрунтознавство”, “Ландшафтна екологія” тощо.

Основними труднощами при вивченні курсу є його багатоплановість та комплексність. Засвоєння матеріалу неможливе без самостійної роботи з літературою, мобілізації знань, набутих у попередніх семестрах.



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 5</i>

Методичні вказівки до оформлення і захисту лабораторних робіт

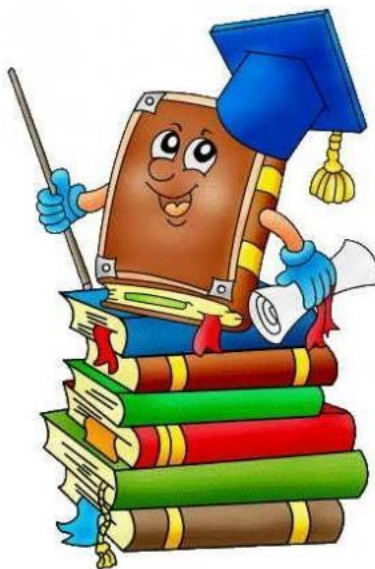
Вказівки для підготовки, виконання та здачі лабораторних робіт.

1. Основною формою підготовки, виконання та здачі лабораторного практикуму студентами є самостійна робота. Приступаючи до підготовки лабораторної роботи, виконанню завдання до неї, спочатку рекомендується вивчити теоретичну частину «Методичних вказівок». Для поглибленого вивчення теми заняття, успішного виконання та здачі роботи необхідно також уважно вивчити відповідні розділи підручника чи навчального посібника, ознайомитись із рішенням типових задач по задачнику.
2. Кожна лабораторна робота повинна бути оформлена у вигляді звіту, який включає в себе : 1) завдання до даної роботи; 2) дослідну частину роботи. Допускається оформляти звіти в загальному зошиті в клітинку. Титульна сторінка заповнюється згідно вказівок викладача. Сторінки зошита повинні бути пронумеровані на нижньому рядку. Виривати листи із зошита забороняється. На кожній сторінці зі сторони прошивки проводять поле шириною 2,5 см, а з протилежної сторони – шириною 1 см.
3. Кожну роботу потрібно починати з нової сторінки. Вказують число, потім назву роботи, потім її номер. Після цього пишуть підзаголовок: «Завдання до лабораторної роботи», а нижче повністю записують питання завдання і після кожного питання приводять короткі, але ємні відповіді. При написанні математичних формул потрібно пояснити значення символів – літер, задачі потрібно вирішувати спочатку в загальному вигляді, використовуючи загальні символи – позначення, а лише потім – в числовому вигляді. Всі записи потрібно вести охайно, без виправлень.
4. Завдання до лабораторної роботи, підготовка до неї виконується в позаурочний час, який передує лабораторній роботі. На лабораторних заняттях проводиться перевірка виконання завдань студентами, їх опитування по теоретичних питаннях роботи. До виконання лабораторної роботи студенти приступають з дозволу викладача.
5. У звіті після виконання завдання пишуть підзаголовок : «Дослідна частина». Вказують ціль роботи чи коротку характеристику

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 6</i>

принципу її виконання, приводять короткі описання і рисунки пристроїв та приладів. Потім описують хід виконання роботи, результати вимірювань чи безпосередніх спостережень. Закінчують звіт поясненням явищ, що спостерігали, складанням хімічних рівнянь реакцій, побудовою графіків, обрахуванням результатів вимірювання. І нарешті приводять короткий висновок чи кінцевий обрахований результат.

Виконану лабораторну роботу студенти захищають у викладача. Для успішного захисту потрібно мати звіт і вірно скласти електронний тест з теми лабораторної роботи, який знаходиться на освітньому порталі університету. Допускається захист роботи за результатами усної співбесіди, коли потрібно відповісти на питання, пов'язані із сутністю, закономірностями явищ, які спостерігали, і практичним їх здійсненням, описанням явищ за допомогою хімічних рівнянь і т.д.



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 7</i>

Загальні правила безпеки, застережні заходи під час роботи в хімічній лабораторії

Дотримування вимог інструкції з техніки безпеки студентів під час роботи в хімічній лабораторії обов'язкове.

Вхід стороннім особам під час проведення лабораторних занять забороняється.

Необхідно знати розташування в лабораторії протипожежних засобів, аптечки й уміти ними користуватися. У разі виникнення в лабораторії під час занять аварійних ситуацій (пожежа, поява сторонніх запахів) не допускати паніки й підпорядковуватися тільки вказівкам викладача або завідувача лабораторії.

У разі нещасного випадку негайно звертатися до викладача, завідувача лабораторії. Слід пам'ятати найтипівіші приклади небезпеки при роботі в лабораторії хімії:

- отруєння кислотами, лугами, фенолом, газами;
- опіки термічні, їдкими речовинами, розчинами кислот чи лугів, непогашеним вапном, йодом, рідким бромом; порізи, удари;
- потрапляння в очі сторонніх тіл, їдких рідин; ураження електричним струмом тощо.

Під час виконання лабораторних робіт потрібно дотримуватися таких вимог, а саме:

1) до початку роботи:

– до лабораторних робіт допускають тільки студентів, які добре засвоїли правила техніки безпеки та методику проведення лабораторної роботи;

– працювати в хімічній лабораторії обов'язково в спецодязі;

– хімічні реактиви, призначені для дослідів, студентам видає викладач або лаборант у кількостях, передбачених методикою;

– забороняється їсти, пити в лабораторії, захищувати проходи сумками;

2) під час роботи:

– не виходити з лабораторії без дозволу викладача, не вживати їжу в лабораторії;

– перед використанням будь-яких речовин для дослідів уважно розглянути етикетку на склянці, у якій зберігаються реактиви, для запобігання помилок, що можуть призвести до нещасних випадків;

– досліди проводити з тими кількостями й концентраціями речовин у посуді за тих умов і послідовності, які зазначені методикою;

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 8</i>

- насипати або наливати реактиви слід на столі;
 - забороняється брати реактиви незахищеними руками, для цього використовувати фарфорові ложки, шпателі або совочки;
 - не дозволяється просипаний або пролитий випадково реактив зсипати або зливати назад у тару до основної кількості реактивів;
 - усі операції з легкозаймистими речовинами, концентрованими кислотами та лугами і роботу з металічним натрієм проводити лише у витяжній шафі;
 - забороняється залишати без нагляду запалені спиртівки, а також увімкнені електронагрівальні прилади;
 - під час нагрівання рідин не зазирати в посудину (навіть у пробірку) згори, бо в разі можливого викидання нагрітої речовини можуть бути нещасні випадки;
 - для уникнення викиду киплячої рідини з реакційної посудини нагрівання її проводити рівномірно, часто перемішуючи, заздалегідь помістивши на дно посудини 2–3 кип'ятільних камінці (дрібні шматочки пористого неорганічного матеріалу, наприклад неглазурованої облицювальної плитки);
 - нагрівання пробірок з речовинами проводити поступово і рівномірно, тримати пробірку за допомогою спеціального затискувача похило, періодично струшуючи, спрямовуючи отвір пробірки від себе та від інших людей, які працюють у лабораторії;
 - визначати речовину за запахом наступним чином – легким рухом долоні над отвором посудини спрямувати пару або газ до носа і вдихати обережно;
- 3) після закінчення роботи:
- залишки кислот, лугів, сірчистих сполук, вогнебезпечних рідин зливати в призначені для цієї мети склянки (не виливати в раковину);
 - вимити лабораторний посуд, розставити ємності і склянки з робочими розчинами на їх місця, витерти робочу поверхню столу, закрутити водопровідні крани, вимкнути електроприлади, витягну вентиляцію і погасити світло в лабораторії;
 - ретельно вимити руки з милом.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 9

Лабораторна робота № 1

Визначення молярної маси еквівалента металу

Короткі теоретичні відомості

В хімічних реакціях і прості, і складні речовини реагують в певних вагових співвідношеннях без залишку, інакше кажучи, реагують в еквівалентних кількостях.

Еквівалентом елемента (простієї речовини) називають таку його кількість, яка реагує без залишку з 8 ваговими частинами кисню або 1 вагою частиною водню. Звідси еквівалент водню дорівнює 1 ваг. част., еквівалент кисню – 8 ваг. част. Еквівалент елемента виражений в грамах називають молярною масою еквівалента або грам-еквівалентом і записують, відповідно: $M_{\text{екв}}(\text{H}) = 1 \text{ г/моль}$, $M_{\text{екв}} = 8 \text{ г/моль}$.

Еквівалентом складної речовини називають таку її кількість, яка реагує з одним еквівалентом кисню, або з одним еквівалентом водню, або з одним еквівалентом будь якої іншої речовини.

Закон еквівалентів. Речовини реагують між собою в кількостях прямо пропорційно їх еквівалентам. Математично цей закон можна записати таким чином:

$$\frac{m_1}{m_2} = \frac{M_{\text{екв}1}}{M_{\text{екв}2}}$$

де m_1, m_2 – маси речовин (г); $M_{\text{екв}1}, M_{\text{екв}2}$ – відповідно їх молярні маси еквівалентів (г/моль).

Обчислення молярних мас еквівалентів простих і складних речовин.

1. Молярну масу еквівалента елемента можна обчислити за відношенням:

$$M_{\text{екв}} = \frac{M}{B},$$

де $M_{\text{екв}}$ – молярна маса еквівалента елемента (г/моль); M – молярна маса атома елемента (г/моль); B – валентність цього елемента.

Еквівалент елемента не є постійною величиною, а залежить від валентності елемента в його сполуках. Молярну масу еквівалента елемента можна обчислити за законом еквівалентів, якщо відомий склад сполуки у відсотках цього елемента з іншим елементом,

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 10</i>

еквівалент якого вже відомий; якщо відома маса хімічної сполуки даної кількості елемента з іншим елементом, еквівалент якого відомий, а також молярну масу еквівалента елемента можна знайти дослідним шляхом.

2. Молярна маса еквівалента оксиду дорівнює сумі молярних мас еквівалентів елементів, які входять до його складу або обчислюється за формулою:

$$M_{\text{екв.окс.}} = \frac{M_{\text{окс.}}}{B \cdot n},$$

де $M_{\text{екв.окс.}}$ – молярна маса еквівалента оксиду; $M_{\text{окс.}}$ – молярна маса оксиду; B – валентність елемента; n – кількість атомів елемента в оксиді.

3. Молярна маса еквівалента кислоти дорівнює її молярній масі, що ділиться на основність, тобто кількість атомів гідрогену в молекулі, що здатні заміщуватись на метал:

$$M_{\text{екв.кисл.}} = \frac{M_{\text{кисл.}}}{n},$$

де $M_{\text{екв.кисл.}}$ – молярна маса еквівалента кислоти; $M_{\text{кисл.}}$ – молярна маса кислоти; n – основність кислоти (кількість атомів гідрогену в кислоті, що здатні заміщуватись на метал).

4. Молярна маса еквівалента основи дорівнює її молярній масі, що ділиться на кислотність, тобто кількість гідроксильних груп:

$$M_{\text{екв.основ.}} = \frac{M_{\text{основ.}}}{n},$$

де $M_{\text{екв.основ.}}$ – молярна маса еквівалента основи; $M_{\text{основ.}}$ – молярна маса основи; n – число гідроксильних груп.

5. Молярна маса еквівалента середньої солі дорівнює її молярній масі, що ділиться на кількість атомів металу та на його валентність:

$$M_{\text{екв.с.солі}} = \frac{M_{\text{с.солі}}}{n \cdot B},$$

де $M_{\text{екв.с.солі}}$ – молярна маса еквівалента середньої солі; $M_{\text{с.солі}}$ – молярна маса середньої солі; n – кількість атомів металу в солі; B – валентність цього металу в солі.

6. Молярна маса еквівалента складної речовини в загальному випадку не є постійною величиною і залежить від реакції за участю

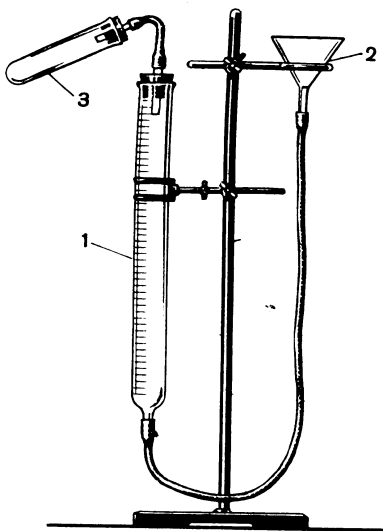
Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 11

цієї речовини. Для знаходження молярної маси еквівалента складної речовини необхідно скласти рівняння реакції і обчислити еквівалент цієї речовини шляхом ділення молярної маси цієї речовини на кількість еквівалентів іншої речовини, з якою дана речовина реагує.

7. Еквівалентний об'єм газу чи пари. Об'єм, що займає еквівалент газу чи пари при нормальних умовах називається еквівалентним об'ємом і позначається $V_{\text{екв}}$. $V_{\text{екв}}(\text{H}) = 11,2 \text{ л/моль}$; $V_{\text{екв}}(\text{O}) = 5,6 \text{ л/моль}$.

Експериментальна частина

Обладнання та реактиви: барометр, термометр, бюретки, пробірки, корки з газовідвідними трубками, гумові трубки, терези, цинк, хлоридна кислота.



Хід роботи

Зберіть установку для визначення молярної маси еквіваленту металу (рис. 1).

Рис.1. Установка для визначення молярної маси еквівалента металу.

Закріпіть в штативі бюретку, кінець якої гумовою трубкою з'єднайте з нижнім кінцем іншої бюретки (зрівняльної), щоб утворити сполучені судини. В закріплену бюретку вставте корок з скляною

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 12

трубкою, яку гумовою трубкою з'єднайте з газовідвідною трубкою пробірки з 5 мл кислоти (1:1). Через горловину зрівняльної бюретки налейте води таким об'ємом, щоб її рівень в закріпленій бюретці був на нульовій позначці, а в зрівняльній — на самій нижній позначці. Закріпіть зрівняльну бюретку. Зважте **0.096** г цинку. Наважку цинку киньте в пробірку з кислотою і негайно закрийте пробірку корком з газовідвідною трубкою, що з'єднана з бюреткою. Газ, що виділяється, витисне воду з бюретки.

Коли реакція закінчиться (припиниться виділення бульбашок в реакційній пробірці) залишіть пристрій для охолодження до кімнатної температури. Приведіть рівень води в обох бюретках до одного рівня опускаючи зрівняльну бюретку. Запишіть об'єм газу (**7,8 мл**) в бюретці, температуру в приміщенні (**22° С**) і показання барометра (**742 мм рт. ст.**). Приведіть об'єм водню, що виділився, до нормальних умов, користуючись рівнянням газового стану:

$$\frac{V_0 \cdot P_0}{T_0} = \frac{V \cdot P}{T},$$

де V_0 , P_0 , T_0 – відповідно об'єм газу, тиск газу і температура газу при нормальних умовах ($P_0 = 1$ атм або $P_0 = 760$ мм рт. ст.; $T_0 = 273$ К); V , P , T – відповідно об'єм газу, тиск газу і температура газу в умовах проведення досліду (V – об'єм води, що витіснив газ із бюретки). Звідси,

$$V_0 = \frac{V \cdot P \cdot T_0}{P_0 \cdot T},$$

де $P = P_1 - P_{H_2O}$ (P_1 — показання барометру, мм рт. ст., P_{H_2O} — парціальний тиск водяних парів в бюретці при температурі в приміщенні, мм рт. ст.); $T = t^{\circ}\text{C} + 273$ (див. табл.).

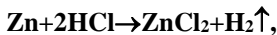
Довідкова таблиця

Тиск насиченої пари води при різних температурах

t, °C	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
P, мм рт. ст.	12,79	13,63	14,53	15,48	16,48	17,53	18,65	19,83	21,09	22,38

Хімічна реакція, що протікає під час досліду:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 13



звідси молярна маса еквіваленту цинку:

$$M_{\text{екв}}(\text{Zn})_0 = \frac{m_{\text{Zn}} \cdot 11,2}{V_0},$$

де $M_{\text{екв}}(\text{Zn})_0$ – молярна маса еквіваленту цинку обчислена дослідним шляхом, г/моль; m_{Zn} – маса металічного цинку взята для досліджу, г; 11,2 л/моль – еквівалентний об'єм водню; V_0 – об'єм водню, що виділюється приведений до нормальних умов, л.

Порівняйте експериментальне значення $M_{\text{екв}}(\text{Zn})_0$ з теоретичним ($M_{\text{екв}}(\text{Zn})_T = M_r(\text{Zn})/B$), обчисліть похибку досліджу за формулою:

$$\delta = \frac{|M_{\text{екв}}(\text{Zn})_m - M_{\text{екв}}(\text{Zn})_0|}{M_{\text{екв}}(\text{Zn})_m} \cdot 100\%.$$

Приклади розв'язання

Задача 1. Обчислити, скільки молекул вміщується в 40 г нітратної кислоти.

Розв'язування. Молярна маса HNO_3 дорівнює 63 г/моль. Знаходимо кількість молей, що міститься в 40 г кислоти, а саме:

$$n(\text{HNO}_3) = m(\text{HNO}_3) / M(\text{HNO}_3) = 40/63 = 0,63 \text{ моль.}$$

Відповідно до закону Авогадро, один моль нітратної кислоти містить $6,02 \cdot 10^{23}$ молекул. Таким чином,

$$N(\text{HNO}_3) = n(\text{HNO}_3) \cdot N_A = 0,63 \cdot 6,02 \cdot 10^{23} = 3,79 \cdot 10^{23} \text{ молекул.}$$

Задача 2. Визначити число молів атомів Карбону в 60 г вуглецю.

Розв'язування. Молярна маса Карбону $M(\text{C}) = 12$ г/моль, тоді $n(\text{C}) = m(\text{C}) / M(\text{C}) = 60 / 12 = 5$ моль.

Задача 3. Якою має бути маса заліза, щоб вона містила таку саму кількість атомів, що й 3,2 г сірки?

Розв'язування. Відносна атомна маса Сульфуру дорівнює 32 а. о. м., значить його молярна маса буде становити 32 г/моль. Обчислимо кількість молей сірки, що міститься в 3,2 г, а саме:

$$n(\text{S}) = m(\text{S}) / M(\text{S}) = 3,2 / 32 = 0,1 \text{ моль.}$$

Таким чином, щоб мати однакову кількість атомів Fe й S, потрібна та сама кількість молів заліза, тобто 0,1 моль. Відносна атомна маса Fe дорівнює 56 а. о. м., тобто молярна маса його становить 56 г/моль, а масу 0,1 моль Fe знаходимо з такої пропорції:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 14

1 моль Fe – 56 г

0,1 моль Fe – m (Fe). m (Fe) = 5,6 г.

Задача 4. Визначити кількість речовини та масу $3,5 \cdot 10^{24}$ молекул натрій карбонату.

Розв'язування. Кількість речовини натрій карбонату визначаємо за такою формулою:

$$n(\text{Na}_2\text{CO}_3) = N(\text{Na}_2\text{CO}_3) / N_A = 3,5 \cdot 10^{24} / 6,02 \cdot 10^{23} = 5,81 \text{ моль.}$$

Далі розраховуємо молярну масу натрій карбонату, тобто

$M(\text{Na}_2\text{CO}_3) = 2 \cdot 23 + 12 + 3 \cdot 16 = 106 \text{ г/моль.}$ Масу натрій карбонату обчислюємо таким чином:

$$m(\text{Na}_2\text{CO}_3) = n(\text{Na}_2\text{CO}_3) \cdot M(\text{Na}_2\text{CO}_3) = 5,81 \cdot 106 = 615,86 \text{ г.}$$

Завдання для самоконтроля

1. Що називають еквівалентом простої і складної речовини? Що називають молярною масою еквівалента речовини (грам-еквівалентом)?
2. Як обчислюється молярна маса еквівалента елемента? Приведіть формулу.
3. Обчисліть молярну масу еквівалента феруму в сполуках FeO, Fe₂O₃.
4. Обчисліть молярну масу еквівалента феруму (III) оксиду двома способами.
5. Обчисліть молярні маси еквівалентів наступних речовин:
H₃AsO₄, Ba(OH)₂, Al₂(SO₄)₃, Na₂SO₄.
6. Обчислити молярну масу еквівалента металу, якщо при згоранні 5 г його утворюється 9,44 г оксиду.
7. Одна й та ж сама кількість металу сполучається з 0,2 г кисню та 3,173 г галогену. Визначити молярну масу еквівалента галогену. Який це галоген, якщо в сполуці він одновалентний.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 15

Лабораторна робота № 2

Основні класи неорганічних сполук

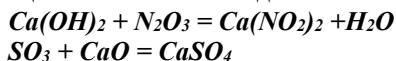
Короткі теоретичні відомості

Найважливішими класами неорганічних сполук за функціональними ознаками є оксиди, кислоти, основи, амфотерні гідроксиди, солі.

Оксидами називаються бінарні оксигеновмісні сполуки, в яких Оксиген виявляє негативний ступінь окиснення. Отже, до оксидів належать майже всі бінарні сполуки елементів з Оксигеном, крім сполуки Оксигену з Флуором OF₂. Ця сполука відноситься до фторидів, оскільки Оксиген в ній має ступінь окиснення +2. За хімічними властивостями оксиди поділяються на солетворні і несолетворні. Солетворні в свою чергу поділяються на основні, кислотні та амфотерні.

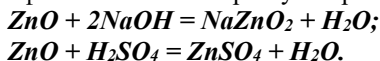
Основними оксидами називаються оксиди, гідрати яких є основними. До основних оксидів належать оксиди металів (не всі): Li₂O, Na₂O, K₂O, MnO, CrO, BaO, CaO та інші. Основні оксиди здатні реагувати з ангідридами кислот та кислотами і не реагують з основними оксидами та основами.

Кислотними оксидами називаються оксиди, які з водою утворюють кислоти. Тому кислотні оксиди часто називають ангідридами кислот. До кислотних оксидів належать V₂O₅, CrO₃, MnO₃, SO₃, CO₂ тощо. Кислотні оксиди не взаємодіють між собою і з кислотами, вступають у реакції з основними оксидами та основами. Наприклад:



В результаті таких реакцій утворюються солі.

Амфотерні оксиди одночасно виявляють властивості кислотних і основних оксидів: у разі дії на них кислот або ангідридів вони ведуть себе як основні, а в разі дії основних оксидів або основ як кислотні. Наприклад, амфотерний оксид цинку ZnO з гідроксидом Na і сульфатною кислотою реагує за рівняннями реакцій:



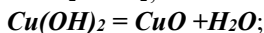
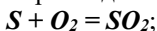
До амфотерних оксидів належать: Al₂O₃, ZnO, Cr₂O₃, BeO, SnO, SnO₂ тощо. Амфотерні оксиди у воді не розчиняються.

Якщо метал утворює декілька оксидів, то основними, як правило, бувають ті, що виявляють нижчий ступінь окиснення металу. Оксиди з

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 16

проміжними ступенями окиснення металів здебільшого амфотерні, а оксиди металів із ступенями окиснення 5,6,7 майже завжди кислотні.

Найпростіші оксиди добувають безпосереднім окисненням елементів киснем, термічним розкладанням основ, кислот і солей, які містять Оксиген. Прикладами можуть бути такі реакції:

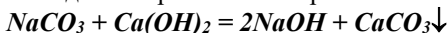


Існує декілька номенклатурних правил оксидів. Якщо елемент утворює кілька оксидів, то в їх назвах, згідно з номенклатурними правилами ІЮПАК, зазначають ступінь окиснення електропозитивного елемента римською цифрою в дужках після назви сполуки. Наприклад: FeO - ферум (II) оксид, Fe₂O₃ - ферум (III) оксид, CuO - купрум (II) оксид, Cu₂O - купрум (I) оксид.

Основами називаються сполуки, до складу яких входять атом металу і гідроксильні групи – OH.

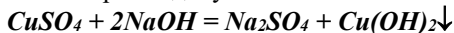
Число гідроксильних груп у молекулі основи відповідає валентності металу і визначає кислотність основи. Наприклад, NaOH – однокислотна основа; Ca(OH)₂ – двокислотна основа.

Добувають основи декількома способами. Розчинні основи (луги) у виробництві добувають електролізом водних розчинів їх солей (NaCl, KCl тощо), а також дією на розчини їх карбонатів гашеним вапном:

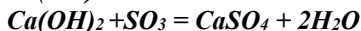
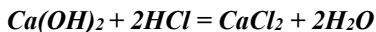


У лабораторних умовах луги можна добути також дією на воду лужними і лужноземельними металами або їхніми оксидами.

Нерозчинні основи добувають дією розчинних основ на солі того металу, основу якого потрібно добути.



Основи взаємодіють з кислотами та кислотними оксидами з утворенням солей:



За номенклатурними правилами ІЮПАК речовини, які містять OH-групи називаються гідроксидами. Якщо елемент утворює декілька гідроксидів, то в його назві позначають ступінь окиснення металу римською цифрою в дужках після назви гідроксиду: Cu(OH)₂ - купрум (II) гідроксид, Fe(OH)₂ - ферум (II) гідроксид, Fe(OH)₃ - ферум (III)

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 17

гідроксид. Існують також інші назви гідроксидів: $\text{Fe}(\text{OH})_2$ - ферум дигідроксид тощо.

Кислотами називаються сполуки, що містять у молекулах атоми Гідрогену, здатні заміщуватись на атоми металу з утворенням солей. За кількістю таких атомів Гідрогену у кислоті визначається основність кислоти: HCl - одноосновна кислота, H_2SO_4 - двохосновна кислота, H_3PO_4 - трьохосновна тощо.

За міжнародною номенклатурою назви безосигеновмісних кислот складаються з назви елемента чи групи атомів, які утворюють кислоту та слова „гідроген” з додаванням суфікса –ід або –ид. HCl – гідроген хлорид, HBr – гідроген бромід, H_2S – дигідроген сульфід.

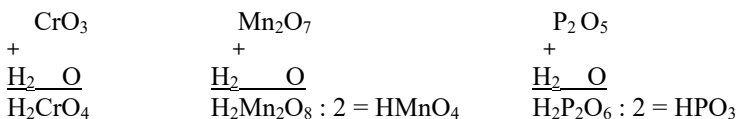
За міжнародною номенклатурою назва оксигеновмісних кислот складається за наступною схемою: при утворенні назви кислоти до кореня латинського найменування елемента додають:

- при найменшому ступені окиснення додається префікс гіпо- та суфікс –іт або -ит;
- при дещо більшому ступені окиснення –ит або -іт;
- при вищому ступені окиснення – суфікс –ат.

Наприклад:

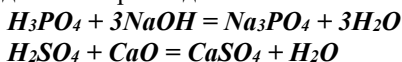
HNO_2 – нітритна кислота; HNO_3 – нітратна кислота;
 H_2SO_4 – сульфатна кислота; H_2SO_3 – сульфїтна кислота;
 H_2CrO_4 хроматна кислота; H_2CO_3 – карбонатна кислота;

Для складання формули кислоти із відповідного ангїдриду (оксиду), необхідно до формули ангїдриду додати воду:



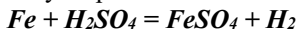
Хімічні властивості кислот.

1. Кислоти реагують з основами, вступаючи в реакцію нейтралізації, і з основними оксидами. Наприклад:



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 18

2. Водні розчини розбавлених кислот (крім нітратної) реагують з металами, які стоять в ряду активностей лівіше гідрогену, з витісненням H_2 та з утворенням солей. Наприклад:



3. З концентрованою H_2SO_4 та HNO_3 (розбавленою та концентрованою) метали взаємодіють без виділення H_2 . Наприклад:



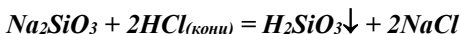
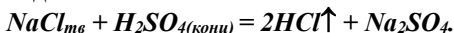
4. Розчини кислот кислі на смак, замінюють колір індикаторів: синього лакмусу – на червоний, метилоранжевого – на червоний.

Способи одержання кислот.

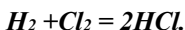
1. Взаємодія ангідридів кислот з водою. Наприклад:



2. Взаємодія солей з кислотами. Діючи на розчинні солі сильними кислотами (як правило сульфатною), одержують слабкі чи летючі кислоти. Наприклад:



3. Синтез із простих речовин. Цим способом одержують гідроген елементні сполуки, водні розчини яких являються кислотами. Наприклад:



Солі – це складні речовини, до складу яких завжди входять атоми металу (катіони) і кислотні залишки (аніони).

Солі діляться на середні, кислі, основні, подвійні та змішані.

Середні солі являються продуктами повного заміщення атомів гідрогену в кислоті на атоми металу.

При складанні загальних формул середніх солей необхідно сполучити атоми металу та кислотні залишки в молекулу солі так, щоб сумарний заряд атомів металу був рівний за величиною сумарному заряду кислотних залишків.

При назвах солей найбільш широко використовується міжнародна номенклатура, згідно якої назви середніх солей складаються із назви металу та кислотного залишку. Якщо метал має змінну валентність,

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 19

так її вказують у дужках римськими цифрами після назви металу. Наприклад: $CaSO_4$ – кальцій сульфат; $Fe_2(SO_4)_3$ – ферум (III) сульфат тощо.

Кислі солі є продуктами неповного заміщення атомів гідрогену в багатоосновній кислоті на атоми металу. Одноосновні кислоти (HCl , HNO_3 та інші) містять тільки один атом гідрогену, здатний заміщуватись на метал. Тому такі кислоти кислих солей не утворюють. Приклади кислих солей та їх назв: $KHSO_4$ – калій гідроген сульфат; KH_2PO_4 – калій дигідрогенфосфат, K_2HPO_4 – дикалій гідроген фосфат тощо.

Основні солі є продуктами неповного заміщення гідроксильних груп в основах на кислотні залишки. Однокислотні основи ($NaOH$, KOH) містять лише одну гідроксильну групу, яка може заміщуватись на кислотний залишок. Тому такі основи основних солей не утворюють.

Заряд катіону основної солі дорівнює алгебраїчній сумі зарядів металу та незаміщених гідроксильних груп. Наприклад: $Mg(OH)_2$ – основа, $MgOH^+$ – катіон. $[Mg^{+2}(OH)]^{+1}$

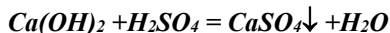
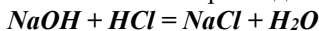
Приклади основних солей та їх назв: $Fe(OH)_2Cl$ – ферум дигідроксохлорид, $FeOHCl_2$ – ферум гідроксохлорид, $(MgOH)_2SO_4$ – димагній дигідроксосульфат і т. д.

Подвійні солі містять два катіони різних металів, зв'язані з однаковим кислотним залишком. Їх формули записують або у вигляді двох солей через крапку: $K_2SO_4 \cdot Al_2(SO_4)_3$ або, разом $KAl(SO_4)_2$.

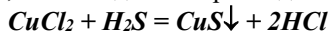
Змішані солі містять два аніони різних кислот та катіон одного металу. Наприклад: $Cl - Ca - OCl$ або $CaOCl_2$.

Способи одержання солей.

1. Взаємодія кислот з основами. Наприклад:



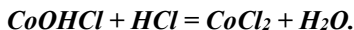
2. Взаємодія кислот з солями. Для здійснення цієї реакції необхідно, щоб сіль, яка утворюється випадала в осад, або щоб нова кислота була більше летючою, ніж вихідна. Наприклад:



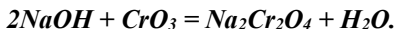
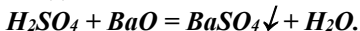
При дії надлишку кислоти на середні солі цим методом одержують кислі солі, переводять основні солі в середні. Наприклад:



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 20

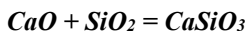


3. Взаємодією кислот з основними оксидами та лугами – з кислотними оксидами. Наприклад:

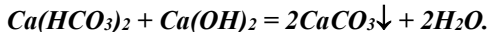
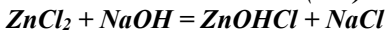
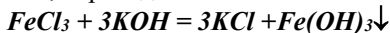


4. Взаємодією основних оксидів з кислотними. Наприклад:

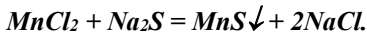
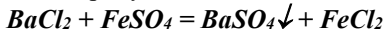
t°



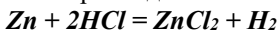
5. Взаємодія основ з солями. Цим методом одержують середні солі, інші основи, основні солі, переводять кислі солі в основні. Наприклад:



6. Взаємодія між двома солями. Ці реакції протікають до кінця в тому випадку, якщо один із продуктів випадає в осад. Наприклад:



7. Взаємодією металів з кислотами. Метали, які стоять в ряду активностей лівіше гідрогену з розбавленими кислотами реагують з утворенням солей. Наприклад:



Експериментальна частина

Прилади та реактиви: сірка, магнієві ошурки, металічний цинк, розчин лакмусу H_2SO_4 ($\rho = 1,84$), розчини: CuSO_4 , $\text{Cu}(\text{OH})_2$, NaOH , H_2SO_4 (1:5), $\text{Ba}(\text{NO}_3)_2$, K_2SO_4 ; дистильована вода, хімічні стакани (100 - 200мл), колба (300мл), пробірки, лійка, фарфорова чашка, фільтрувальний папір, апарат Кіппа, технохімічні терези, набір наважків, пальник, сушильна шафа.

Дослід №1 Добування оксидів SO_2 , MgO , безпосереднім окисненням сірки та магнію.

Порядок виконання роботи:

Помістіть на металеву ложечку невелику кількість сірки та нагрійте в полум'ї газового пальника. Коли сірка загориться внесіть в склянку з дистильованою водою, до якої попередньо додайте краплю індикатора метил-оранжевого, та збовтайте. Такий самий дослід проробіть з

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 21</i>

магнієвими ошурками, проте в колбу з дистильованою водою попередньо додайте краплю розчину індикатора фенол-фталеїну.

Запис даних дослідю. Напишіть рівняння реакцій горіння сірки та магнію, рівняння розчинення продуктів згорання у воді. Які речовини утворились? Назвіть їх. Як змінився колір індикатора? Зробіть висновок про характер утворених оксидів.

Дослід №2 **Добування купрум (II) оксиду розкладанням купрум (II) гідроксиду.**

Порядок виконання роботи:

Діючи на розчин купрум (II) сульфату надлишком лугу, добудьте купрум (II) гідроксид. Нагрійте його. Спостерігайте за зміною кольору.

Запис даних дослідю. Напишіть рівняння реакцій одержання купрум (II)гідроксиду та його розкладу. Поясніть зміну кольору осаду.

Дослід №3 **Взаємодія натрію з водою**

Порядок виконання роботи:

В кристалізатор налийте до половини водопровідної води, додайте 1-2 краплі індикатора фенол-фталеїну. Візьміть пінцетом із бюкса кусочок металічного натрію величиною з половину горошини, просушіть його фільтрувальним папером і помістіть у воду. Ведіть спостереження тих змін, які відбуваються під час реакції.

Запис даних дослідю. Напишіть рівняння реакції Взаємодії натрію з водою. Поясніть зміну кольору води в кристалізаторі.

Дослід №4 **Добування солей та основ.**

Порядок виконання роботи:

До купрум (II) оксиду (добутого в попередньому досліді, добавте трохи H_2SO_4 (1:5) і нагрійте до повного розчинення. (Яка сполука утвориться?). Зверніть увагу на колір добутого розчину. Розлийте цей розчин у дві пробірки. У першу насипте трохи залізних ошурок та збовтайте. Спостерігайте, як змінюватиметься колір розчину та ошурок. У другу налийте розчину лугу (NaOH). Спостерігайте колір утвореного осаду.

Запис даних дослідю. Напишіть послідовно всі рівняння реакцій і дайте належне пояснення всім змінам, які спостерігали.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 22

Дослід №5 Добування солі за допомогою обмінної реакції.

Порядок виконання роботи.

Потрібно добути 5г BaSO₄, виходячи з Ba(NO₃)₂ та K₂SO₄. За рівнянням реакції розрахуйте потрібну кількість обох солей. Проведіть дослід. Спостерігайте, як випадатиме осад.

Запис даних дослід. Напишіть рівняння реакції, яку спостерігали, поясніть зміни.

Дослід №6 Одержання малорозчинної основи алюміній гідроксиду та вивчення його хімічного характеру.

Порядок виконання роботи.

В дві пробірки помістити по чотири краплі розчину алюміній сульфату і додати по чотири краплі розчину амоній гідроксиду. Спостерігайте утворення осаду. В одну пробірку з утвореним осадом додайте чотири краплі розчину сульфатної кислоти, а в іншу чотири краплі розчину натрій гідроксиду. Спостерігайте зміни, що відбуваються.

Запис даних дослід.

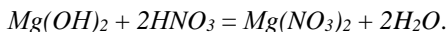
Напишіть рівняння реакцій, які спостерігали, поясніть зміни. Зробіть висновок про хімічний характер добутого алюміній гідроксиду.

Приклади розв'язання

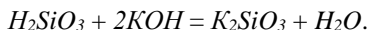
Приклад 1. Напишіть формули гідроксидів, які відповідають оксидам MgO, Al₂O₃, SiO₂. Охарактеризуйте їх хімічні властивості складанням рівнянь відповідних реакцій.

Розв'язок. Основному оксиду MgO відповідає основа – магній гідроксид Mg(OH)₂.

Основи реагують з кислотами, утворюючи солі і воду (реакція нейтралізації):



Кислотному оксиду SiO₂ відповідає силікатна кислота H₂SiO₃. Кислоти реагують з лугами (реакція нейтралізації), утворюючи солі і воду:

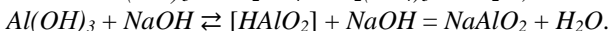
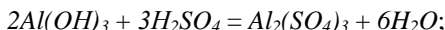


Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 23

Амфотерному оксиду Al_2O_3 відповідає амфотерний гідроксид $Al(OH)_3$. Цю формулу можна записати і як формулу кислоти, розкривши дужки:

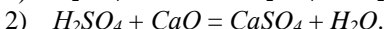


Амфотерні гідроксиди реагують з кислотами і лугами, утворюючи солі:

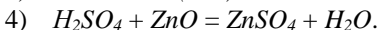
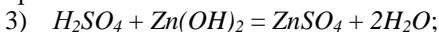


Приклад 2. Які з приведених речовин реагують з сульфатною кислотою: 1) KOH ; 2) CaO ; 3) $Zn(OH)_2$; 4) ZnO ; 5) $ZnOHCl$; 6) Na_2SiO_3 ?

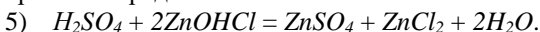
Розв'язок. Сульфатна кислота взаємодіє з лугом KOH , основним оксидом CaO , утворюючи солі:



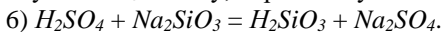
H_2SO_4 реагує з амфотерними гідроксидом $Zn(OH)_2$ і оксидом ZnO , утворюючи солі:



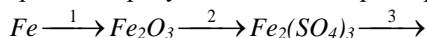
H_2SO_4 реагує з основною сіллю – гідроксохлоридом цинку, утворюючи середні солі:



H_2SO_4 – сильна кислота; вона витісняє з розчину солі натрій силікату Na_2SiO_3 слабку, нерозчинну силікатну кислоту:

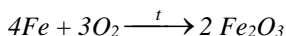


Приклад 3. Скласти рівняння ряду послідовних перетворень:

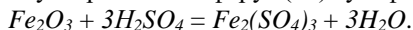


Розв'язок.

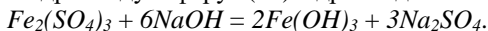
1. Проста речовина Fe реагує з киснем при нагріванні, утворюючи ферум(III) оксид (Fe_2O_3):



2. Ферум(III) оксид має слабкі амфотерні властивості; з сульфатною кислотою утворює сіль – ферум(III) сульфат:

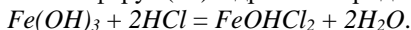


3. При дії на розчин $Fe_2(SO_4)_3$ лугу – (гідроксиду натрію) випадає осад амфотерного гідроксиду – ферум(III) гідроксид:

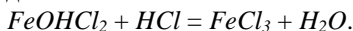


Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 24

4. При неповній нейтралізації $\text{Fe}(\text{OH})_3$ соляною кислотою утворюється основна сіль – ферум(III) гідроксохлорид:



5. При повній нейтралізації основної солі утворюється середня сіль – ферум(III) хлорид:



Приклад 4. Сірководень утворюється внаслідок гниття органічних решток, особливо багато його утворюється під час гниття яєчного білка. Встановіть формулу сірководню, коли відомо, що масові частки Гідрогену і Сульфуру відповідно становлять: 5,88 % та 94,12 %.

Розв'язок:

Дано:

$$\omega(\text{H}) = 5,88 \%$$

$$\omega(\text{S}) = 94,12 \%$$

$$\text{H}_x\text{S}_y - ?$$

$$\text{A} - \text{H}_x\text{S}_y$$

$$x : y = \nu(\text{H}) : \nu(\text{S})$$

$$\text{Нехай } (A) = 100\text{г, тоді } m(\text{H}) = 5,88\text{г, } m(\text{S}) = 94,12\text{г.}$$

$$\nu = \frac{m}{M_r};$$

$$M_r(\text{H}) = 1 \text{ г/моль, } M_r(\text{S}) = 32 \text{ г/моль.}$$

$$\nu(\text{H}) = \frac{5,88}{1\text{г/моль}} = 5,88 \text{ моль, } \nu(\text{S}) = \frac{94,12}{32\text{г/моль}} = 2,94 \text{ моль}$$

$$x : y = 5,88 : 2,94 = 2 : 1$$

Відповідь: формула сірководню – H_2S .

Приклад 5. Рідкий амоніак використовують у холодильних установках для створення штучного холоду. Встановіть його формулу, коли відомо, що масова частка Нітрогену дорівнює 82,35 %, а Гідрогену 17,65 %

Розв'язок:

Дано:

$$\omega(\text{N}) = 82,35 \%$$

$$\omega(\text{H}) = 17,65 \%$$

$$\text{N}_x\text{H}_y - ?$$

$$\text{A} - \text{N}_x\text{H}_y$$

$$x : y = \nu(\text{N}) : \nu(\text{H})$$

$$\text{Нехай } m(\text{A}) = 100\text{г, тоді}$$

$$m(\text{N}) = 82,35 \text{ г, } m(\text{H}) = 17,65 \text{ г.}$$

$$M_r(\text{N}) = 14 \text{ г/моль, } M_r(\text{H}) = 1 \text{ г/моль.}$$

$$\nu(\text{N}) = \frac{82,35}{14\text{г/моль}} = 5,88 \text{ моль, } \nu(\text{H}) = \frac{17,65}{1\text{г/моль}} = 17,65 \text{ моль;}$$

$$x : y = 5,88 : 17,65 = 1 : 3$$

Відповідь: формула амоніаку – NH_3 .

Запитання для самоконтроля

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 25

- Напишіть формули оксидів К, Ва, Al, Si, P, S, Cl, Os знаючи, що валентність елементів відповідає номеру групи періодичної системи. Напишіть їх назву за міжнародною номенклатурою.
- Яка валентність Mn в оксидах, формули яких: Mn_2O_3 ; MnO ; MnO_2 ; Mn_2O_7 ; MnO_3 і до якого класу вони належать.
- Назвіть оксиди, формули яких: CuO ; Cu_2O ; FeO ; Fe_2O_3 ; MnO_2 ; Mn_2O_3 ; Mn_2O_7 ; SO_2 ; SO_3 ; P_2O_5 ; RuO_4 .
- Які з наведених оксидів, формули яких: CaO ; SiO_2 ; CuO ; Al_2O_3 ; CO ; N_2O_3 ; K_2O ; SO_3 ; Fe_2O_3 будуть реагувати з водою при н.у. і що при цьому утворюється? Напишіть рівняння можливих реакцій.
- Назвати нижче перераховані сполуки. До яких класів вони належать? P_2O_3 ; P_2O_5 ; PH_3 ; HPO_3 ; H_3PO_4 ; K_3PO_4 ; $H_4P_2O_7$; $Ca_3(PO_4)_2$; Na_2HPO_4 ; $Cr(H_2PO_4)_2$; $MgNH_4PO_4$.
- Які оксиди можна добути нагріванням таких речовин: H_2SiO_3 , $Pb(NO_3)_2$, $Fe(OH)_3$, $CaCO_3$? Напишіть рівняння реакцій і назвіть хімічні сполуки.
- З якими з перелічених нижче оксидів реагуватиме соляна кислота: SiO_2 , CuO , SO_2 , Fe_2O_3 , P_2O_5 , CO_2 , ZnO , K_2O ? Напишіть можливі рівняння реакцій і назвіть всі речовини.
- Чи можуть одночасно бути в розчині $NaOH$; KOH ; $NaOH$; CO_2 ; $Ca(OH)_2$; $Ba(OH)_2$; KOH ; P_2O_5 ; $Ca(OH)_2$; CO_2 ; KOH ; $Al(OH)_3$? Поясніть свої висновки.
- Які з наведених нижче гідроксидів розчиняються в лугах: $Ca(OH)_2$, $Sn(OH)_2$, $Fe(OH)_3$, $Fe(OH)_2$, $Mg(OH)_2$, $Al(OH)_3$, $Zn(OH)_2$. Напишіть рівняння можливих реакцій і назвіть продукти реакцій.
- Які кислоти можуть утворитися при безпосередній взаємодії з водою оксидів, назвіть їх: P_2O_5 , CO_2 , CrO_3 , SO_2 ?
- Напишіть рівняння таких реакцій і назвіть продукти реакцій за міжнародною номенклатурою:
 - $Ag_2O + HNO_3 = \dots$;
 - $Cr_2O_3 + H_2SO_4 = \dots$;
 - $Zn + AgNO_3 = \dots$;
 - $Ca(OH)_2 + P_2O_5 = \dots$;
 - $CaO + SiO_2 = \dots$;
 - $Pb(NO_3)_2 + ZnSO_4 = \dots$;
 - $Al(SO_4)_3 + Na_3PO_4 = \dots$;
 - $NaOH + CH_3COOH = \dots$;
 - $Al_2O_3 + H_2SO_4 = \dots$;
 - $Mg(OH)_2 + P_2O_5 = \dots$;
 - $NaOH + Al_2O_3 = \dots$;
 - $Zn(OH)_2 + NaOH = \dots$;
 - $CaCl_2 + Na_2CO_3 = \dots$;
 - $Al(SO_4)_3 + Na_3PO_4 = \dots$.
- За допомогою яких реакцій можна добути $CuCl_2$, виходячи із $Cu(NO_3)_2$? Напишіть відповідні рівняння реакцій.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 26

13. Виконайте перетворення, записавши рівняння реакцій та назвіть продукти за міжнародною номенклатурою:

- 1) $\text{Ca} \rightarrow \text{CaO} \rightarrow \text{Ca(OH)}_2 \rightarrow \text{CaSO}_4$
 \downarrow
 $\text{Ca(HCO}_3)_2$
- 2) $\text{FeS}_2 \rightarrow \text{SO}_2 \rightarrow \text{SO}_3 \rightarrow \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{NaHSO}_4 \rightarrow \text{Na}_2\text{SO}_4$
- 3) $\text{Zn} \rightarrow \text{ZnO} \rightarrow \text{Zn(NO)}_2 \rightarrow \text{Zn(OH)}_2 \rightarrow \text{Na}_2\text{ZnO}_2 \rightarrow \text{ZnCl}_2$
- 4) $\text{N}_2 \rightarrow \text{NH}_3 \rightarrow \text{NO} \rightarrow \text{NO}_2 \rightarrow \text{HNO}_3 \rightarrow \text{NH}_4\text{NO}_3$
- 5) $\text{Cu} \rightarrow \text{Cu(NO}_3)_2 \rightarrow \text{CuO} \rightarrow \text{CuSO}_4 \rightarrow \text{Cu(OH)}_2$
- 6) $\text{C} \rightarrow \text{CO} \rightarrow \text{CO}_2 \rightarrow \text{CaCO}_3 \rightarrow \text{Ca(HCO)}_2$
- 7) $\text{Fe} \rightarrow \text{FeCl}_2 \rightarrow \text{Fe(OH)}_2 \rightarrow \text{Fe(OH)}_3 \rightarrow \text{Fe}_2\text{O}_3$
- 8) $\text{P}_4 \rightarrow \text{P}_2\text{O}_5 \rightarrow \text{HPO}_3 \rightarrow \text{H}_3\text{PO}_4 \rightarrow \text{Ca(H}_2\text{PO}_4)_2$
- 9) $\text{Cl}_2 \rightarrow \text{HCl} \rightarrow \text{NaCl} \rightarrow \text{AgCl} \rightarrow [\text{Ag(NH}_3)_2]\text{Cl}$
- 10) $\text{S} \rightarrow \text{FeS} \rightarrow \text{H}_2\text{S} \rightarrow \text{SO}_2 \rightarrow \text{Na}_2\text{SO}_3 \rightarrow \text{Na}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{BaSO}_4$
- 11) $\text{S} \rightarrow \text{SO}_2 \rightarrow \text{SO}_3 \rightarrow \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$
 $\downarrow \quad \uparrow \quad \downarrow$
 $\text{PbS} \quad \text{Na}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{NaHSO}_4$
- 12) $\text{S} \rightarrow \text{H}_2\text{S} \rightarrow \text{SO}_2 \rightleftharpoons \text{K}_2\text{SO}_3 \rightarrow \text{Na}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{BaSO}_4$
 $\downarrow \quad \uparrow \quad \downarrow$
 $\text{K}_2\text{S} \rightarrow \text{KHS} \text{ KHSO}_3$
- 13) $\text{N}_2 \rightarrow \text{NH}_3 \rightarrow \text{NO} \rightarrow \text{NO}_2 \rightarrow \text{HNO}_3 \rightarrow \text{NH}_4\text{NO}_3$
 $\uparrow \quad \downarrow$
 NH_4NO_3
- 14) $\text{NO}_2 \rightarrow \text{HNO}_3 \rightarrow \text{Ba(NO}_3)_2 \rightarrow \text{KNO}_3$
- 15) $\text{C} \rightarrow \text{CO}_2 \rightarrow \text{Na}_2\text{CO}_3 \rightarrow \text{NaHCO}_3 \rightarrow \text{CO}_2$
 $\downarrow \quad \downarrow$
 $\text{Ca(HCO}_3)_2 \leftarrow \text{CaCO}_3$
- 16) $\text{Ca(HCO}_3)_2 \rightarrow \text{CaCO}_3 \rightarrow \text{CO}_2 \rightarrow \text{CaCO}_3 \rightarrow \text{CaO} \rightarrow \text{CaSO}_4$
 \downarrow
 $\text{Ca(NO}_3)_2 \rightarrow \text{CaO} \rightarrow \text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$
- 17) $\text{C} \rightarrow \text{CO} \rightarrow \text{CO}_2 \rightarrow \text{H}_2\text{CO}_3 \rightarrow \text{K}_2\text{CO}_3 \rightarrow \text{KHCO}_3 \rightarrow \text{K}_2\text{CO}_3 \rightarrow \text{CO}_2$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 27

Лабораторна робота № 3
(семінарське заняття)

Будова атомів та періодичний закон
елементів Д.І. Менделєєва

Питання та задачі для семінару і самоконтроля

- Коротко викласти раціональну суть теорій будови атомів Резерфорда та Бора, їх недоліки.
- Перерахувати та пояснити основні принципи квантової механіки.
- Що таке електронна хмара, орбіталь? Привести характеристику та можливі значення квантових чисел.
- Сформулюйте правила квантування електронів: принцип Паулі, правила Хунда, I-ше та II-ге правила Клечковського. Який порядок заповнення електронами рівнів та підрівнів в атомах?
- Який підрівень заповнюється в атомах після заповнення підрівня $5p$? Після заповнення підрівня $5d$?
- Що таке період? Група?, головна та побічна підгрупа? S-, p-, d-, f- елементи?
- Представити формулою та схемою будову електронних оболонок атомів E_7 , E_{16} , E_{25} .
- Зовнішній електронний рівень атому елемента має будову ... $3S^2 3p^1$. Визначити групу, підгрупу, період, порядковий номер та назву елемента. Привести електронну формулу та графічну схему атому даного елемента в нормальному та збудженому стані.
- Електронна будова атома елемента $1S^2 2S^2 2p^6$. Якій із приведених частинок вона відповідає: Al^{3+} , F^0 , Na^+ , Mg^0 ? Які частинки називають ізоелектронними? Привести електронні формули та графічні схеми ізоелектронних частинок.
- Чому Оксиген та Сульфур, будучи повними електронними аналогами, знаходячись в одній і тій же групі та підгрупі періодичної системи проявляють різну валентність: у Сульфурі 2, 4, 6 у Оксигену -2. Відповідь обґрунтуйте, виходячи із будови атомів цих елементів.
- Значення перших потенціалів іонізації елементів I групи періодичної системи елементів відповідно дорівнюють(в В): $Li -5,39; Cs -3,9; Cu -7,7; Ag -9,2$. Вказати: а) у елементів якої підгрупи першої групи металічні властивості більше виражені; б) чим пояснити різницю в зміні значень потенціалів іонізації в підгрупах.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 28

12. Що спільного і яка різниця в електронній будові атомів *S* і *Cr* ?
Відповідь обґрунтувати, виходячи з електронної будови атомів елементів
13. Що таке енергія іонізації атому? В яких одиницях вона вимірюється?
Як змінюються металічні (відновні) властивості *s*- та *p*-елементів в групах періодичної системи із збільшенням порядкового номеру?
Виходячи із величини енергії іонізації, вказати який із приведених елементів: *Be, Mg, Ca, Sr, Ba* проявляють найбільш виражені металічні властивості?
14. Що таке спорідненість до електрону? В яких одиницях вона виражається? Як змінюється неметалічна активність в рядах елементів:
а) *C, N, OF* ; б) *F, Cl, Br, I*. Із збільшенням порядкового номеру?
Відповідь обґрунтуйте будовою атомів відповідних елементів.
15. Що таке електронегативність? Як змінюється електронегативність елементів в періодах та групах періодичної системи. Вказати як в рядах елементів: а) *B, C, N, OF*, та б) *O, S, Se, Tl* - змінюються їх неметалічні властивості (див. табл.).

Таблиця 1

Елемент	I, В	E, eB	EH	Елемент	I, В	E, eB	EH
<i>H</i>	13,6	0,75	2,1	<i>Mg</i>	7,64	-0,32	1,2
<i>He</i>	24,58	-0,22	-	<i>Ca</i>	6,11	-0,6	1,04
<i>Li</i>	5,39	0,59	0,98	<i>Sr</i>	5,69	0,21	0,99
<i>Be</i>	9,32	-0,19	1,5	<i>Ba</i>	5,21	-	-
<i>B</i>	8,31	0,33	2,0	<i>S</i>	10,36	2,15	2,6
<i>C</i>	11,26	1,24	2,5	<i>Sc</i>	9,75	-	2,5
<i>N</i>	14,53	-0,21	3,07	<i>Tl</i>	9,01	-	2,1
<i>O</i>	13,61	1,47	3,50	<i>Cl</i>	13,01	3,7	3,0
<i>F</i>	17,42	3,52	4,0	<i>Br</i>	11,84	3,51	2,8
<i>Ne</i>	21,56	-0,57	-	<i>I</i>	10,45	3,24	2,6
<i>Na</i>	5,14	0,34	0,93	<i>K</i>	4,34	0,52	0,91

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 29

Лабораторна робота №4

Хімічний зв'язок і будова речовин

Короткі теоретичні відомості



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 30

елемента (наприклад, катіони Na^+ , K^+ , аніони F^- , Cl^-) чи складними, тобто складатися з атомів двох чи більше хімічних елементів (наприклад, катіон NH_4^+ аніони OH^- , NO_3^- , SO_4^{2-}).

На відміну від ковалентного зв'язку іонному зв'язку не властива напрямленість. Це пояснюється тим, що електричне поле його має сферичну симетрію, тобто зменшується з відстанню за одним і тим же законом у будь-якому напрямку. Тому взаємодія між іонами здійснюється однаково незалежно від напрямку.

Два різноіменних іони, що притягуються один до одного, зберігають здатність електростатично взаємодіяти з іншими іонами. У цьому полягає ще одна різниця між іонним та ковалентним типами зв'язку: іонному зв'язку не властива насиченість. Відсутність у іонного зв'язку напрямленості та насиченості зумовлює схильність іонних молекул до асоціації, тобто до їх сполучення.

Приклад 2. Описати схему утворення зв'язку в молекулі етилену C_2H_4 .

Рішення. В цій молекулі атом Карбону знаходиться також в збудженому стані.

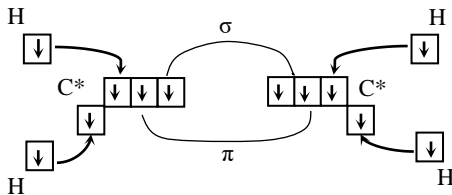
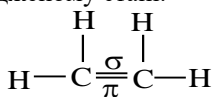


Рис. 1. Схема утворення зв'язку в молекулі етилену

В атомі Карбону гібридизують три орбіталі одна s - орбіталь і дві з трьох p - орбіталі, а одна p - орбіталь в гібридизації участі не бере, в результаті їх перекривання утворюється π - зв'язок. Таким чином, утворюються три гібридні орбіталі, які розміщуються в площині під кутом 120° і π - зв'язок реалізує четверта орбіталь, яка утворює дві області перекривання над і під площиною (рис. 2).

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 31

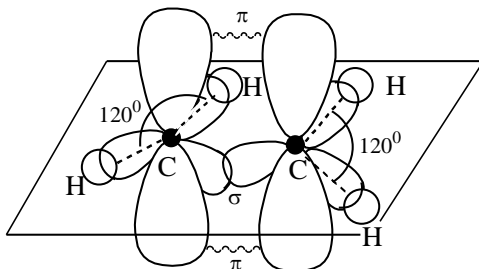


Рис. 2. Геометрична будова молекули етилену

Питання для семінару

1. Що таке електронегативність?
2. Які типи хімічного зв'язку вам відомі? Наведіть приклади сполук, що утворені кожним типом хімічного зв'язку.
3. Які механізми утворення ковалентного неполярного, ковалентного полярного та йонного зв'язків?
4. Які типи кристалічних ґраток вам відомі? Чим вони відрізняються одна від одної? Як властивості речовини залежать від її будови?
5. Що таке ступінь окиснення? Як за хімічною формулою сполуки визначити ступені окиснення атомів елементів? Як за ступенями окиснення атомів елементів скласти хімічну формулу сполуки?
6. Електрони якого електронного рівня приймають участь в утворенні хімічного зв'язку?
7. Охарактеризувати утворення та властивості водневого зв'язку.
8. Охарактеризувати донорно-акцепторний механізм утворення ковалентного зв'язку.
9. Охарактеризувати властивості ковалентного зв'язку.
10. Дати характеристику металевому зв'язку.
11. Якими способами може утворюватись ковалентний зв'язок?

Завдання для самоконтроля.

1. Вкажіть тип хімічного зв'язку в молекулі речовини, формула якої: А) ZnO; Б) H₂S. Поясніть, чому?
2. Вкажіть формулу сполуки в якій: А) Сульфур проявляє ступінь окиснення -2: а) S; б) SO₂; в) H₂S; Б) Карбон проявляє ступінь +2: а) C; б) CO; в) CO₂.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 32

3. Яку кристалічну ґратку має: А) натрій хлорид; Б) хлор? Опишіть ці ґратки та властивості речовин.

4. Серед зазначених формул речовин знайти сполуки з йонним зв'язком: а) KBr ; б) Br_2 ; в) SO_3 . Пояснити, чому?

5. Серед зазначених формул речовин знайти сполуки з ковалентним полярним зв'язком: а) HCl ; б) $NaCl$; в) Cl_2 . Пояснити, чому?

6. Що таке ступінь окиснення? В якій сполуці ступінь окиснення Карбону найнищий: а) CO ; б) CO_2 ; в) K_2CO_3 ? Привести розрахунки.

7. Правила обчислення ступеней окиснення. В якій сполуці ступінь окиснення Хлору найнижчий: а) KCl ; б) $KClO_3$; в) Cl_2 ?

8. Зазначити ступінь окиснення елементів у сполуках формули яких: а) HF , Mn_2O_7 , CH_4 , CaH_2 , $HClO_3$, CO , O_2 ; б) Fe_2O_3 , CS_2 , K_2SO_4 , N_2O_5 , N_2 , CF_4 , SO_3 .

9. Визначити тип хімічного зв'язку у сполуках формули яких: а) NH_3 , KBr , Cl_2 . Для KBr вказати механізм утворення зв'язку.

10. Визначити тип хімічного зв'язку у сполуках формули яких: BaO , PH_3 , N_2 . Для PH_3 вказати механізм утворення зв'язку.

11. Визначити тип хімічного зв'язку у сполуках утворених у результаті: а) горіння сірки; б) взаємодії магнію з сульфатною кислотою. Показати механізм утворення зв'язку в продуктах реакції.

12. Визначити тип хімічного зв'язку у сполуках утворених у результаті: а) горіння фосфору; б) взаємодії цинку з хлоридною кислотою. Показати механізм утворення зв'язку в продуктах реакції.

13. Визначте тип хімічного зв'язку в сполуках, хімічні формули яких: K_2S , N_2 , $NaCl$, SiO_2 , NH_3 , H_2 , CaO , Cl_2 . Поясніть, чому?

14. Визначте тип хімічного зв'язку в сполуках, хімічні формули яких: H_2O , SO_2 , O_2 , KCl , SO_3 , $MgCl_2$, P_2O_5 , Na_2O . Поясніть, чому?

15. Визначте тип хімічного зв'язку в сполуках, хімічні формули яких: Br_2 , I_2 , KBr , CO , F_2 , KF , NO , BaO , NO_2 . Поясніть, чому?

16. Охарактеризуйте хімічний зв'язок у молекулі CO_2 . Складіть схему утворення зв'язку в цій молекулі та структурну формулу.

17. Кути між зв'язками в молекулах CCl_4 та BF_3 складають відповідно $109^\circ 28'$ та 120° . Що можна сказати про геометрію (розміщення в просторі) таких молекул?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 33

Лабораторна робота № 5

Енергетика хімічних реакцій

Короткі теоретичні відомості

Хімічні реакції, процеси розчинення, зміни агрегатного стану речовин супроводжуються виділенням чи поглинанням тепла.

Тепловий ефект розчинення кристалічної речовини у воді або в іншому розчиннику складається з ендотермічного ефекту руйнування кристалічної ґратки та екзотермічного ефекту гідратації (в загальному випадку – сольватації) іонів. Тому, якщо речовина легко гідратується, то її розчинення проходить з виділенням теплоти (наприклад: $CuSO_4$, $BaCl_2$), а якщо гідратація незначна, то з поглинанням теплоти (наприклад: KCl , K_2SO_4). Розчинення кристалогідратів також супроводжується поглинанням теплоти.

Інтегральною теплотою розчинення називається кількість теплоти, яка виділяється або поглинається при розчиненні одного моля речовини в такій кількості розчинника, при якій утворюється розчин певної концентрації. Інтегральна теплота розчинення залежить від концентрації одержаного розчину та температури розчинення.

Теплові ефекти визначають за допомогою калориметрів. Найпростіший калориметр – це склянка, яка повністю або частково теплоізолювана від навколишнього середовища. В склянку поміщається термометр та скляна паличка-мішалка.

Тепловий ефект процесу, який проходить в калориметрі, можна розрахувати за допомогою рівняння:

$$\Delta H = -C_k \cdot \Delta t, \quad (5.1)$$

де C_k – теплоємність калориметра;

Δt – зміна температури, що сталася в результаті розчинення.

Теплоємність калориметра розраховується як сума теплоємностей його окремих частин, тобто склянки, мішалки, термометра та розчину.

Зміна температури в результаті процесу визначається за графіком температура – час (рис. 6), який враховує можливий теплообмін калориметра з навколишнім середовищем. При перемішуванні води в склянці роблять декілька вимірювань температури через рівні проміжки часу (0,5 чи 1 хв.) протягом 5 – 7 хвилин. Ця частина експерименту називається попереднім періодом. Після цього у воду всипають сіль і енергійно перемішують розчин до

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 34

повного розчинення солі, продовжуючи виміри температури (головний період), і вимірюють температуру протягом 5 – 6 хвилин (заклучний період).

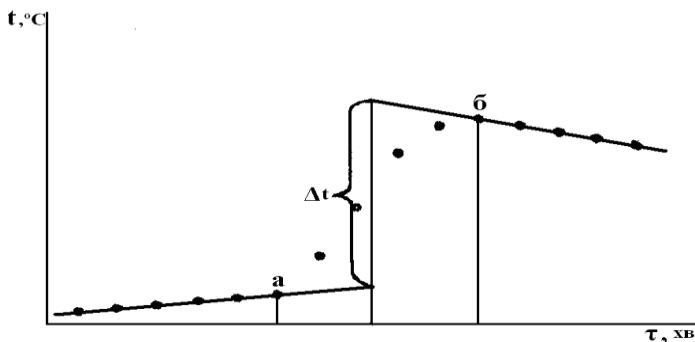


Рис. 6. Графічне визначення Δt

Тривалість головного періоду визначається крайніми точками a і b ; зміна температури Δt – екстраполяцією на вертикаль, проведену через середину головного періоду.

Експериментальна частина

Дослід 1. Визначення теплового ефекту розчинення солі калій хлориду.

На технічних терезах зважують склянку, паличку (це необхідно для розрахунків їх теплоємності) і 10 г розтертої в ступці солі калій хлориду. Наливають в склянку калориметра 100 мл води. Підвішують термометр, відмічають глибину його занурення у воду і за допомогою мензурки визначають об'єм витісненої ним води, який дорівнює об'єму зануреної частини термометра. Розраховують теплоємність калориметра, перемножуючи масу його частин в грамах і теплоємність матеріалів в Дж/(г·К) (об'єм зануреної частини термометра множать на середню об'ємну теплоємність скла та ртуті), а потім підсумовують теплоємність складових частин калориметра.

Питомі теплоємності:

- скла – 0,79 Дж/(г·К);
- поліетилену – 2,3 Дж/(г·К);
- води – 4,18 Дж/(г·К).

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 35

- об'ємна теплоємність скла та ртуті (середня) – 1,9 Дж/(см³·К).

Проводять виміри температури, як було сказано вище; будують графік і визначають за ним Δt (рис 6).

Розраховують теплоту розчинення солі калій хлориду за рівнянням, Дж/моль:

$$\Delta H = -\frac{Mr}{g} C_k \Delta t, \quad (5.2)$$

де Mr – молярна маса солі, г/моль;

g – маса наважки солі, г;

C_k – теплоємність калориметра, Дж/К.

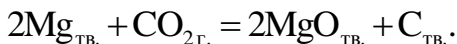
Отримане значення ΔH солі порівнюють із табличною величиною питомої теплоти розчинення при середній температурі дослідів й знаходять по формулі відносну помилку визначення питомої теплоти розчинення δ (ΔH):

$$\delta(\Delta H) = 100 \cdot \frac{|\Delta H_{експ} - \Delta H_{теор}|}{\Delta H_{теор}}, \% \quad (5.3)$$

де $\Delta H_{експ}$ й $\Delta H_{теор}$ – експериментально знайдена й таблична величини питомої теплоти розчинення солі відповідно.

Приклади розв'язання задач

Приклад 1. Обчисліть, чи може магній горіти в атмосфері вуглекислого газу:



а) при $T = 298$ К; б) при $T = 800$ К. Стандартні енергії Гіббса утворення речовин, $\Delta_f G^{\circ}_{298}$, кДж/моль: $CO_2 = -394,4$; $MgO = -596,6$; $C_{тв.} = 0$. Зміна стандартної ентальпії реакції: $\Delta H^{\circ}_{298} = -810,1$ кДж/моль. Зміна стандартної ентропії реакції:

$$\Delta S^{\circ}_{298} = -159,9 \text{ Дж/моль} \cdot \Delta_r S^{\circ}(298 \text{ К}) = -159,9 \text{ Дж/моль} \cdot \text{К}.$$

Розв'язок. Зміна енергії Гіббса ΔG дозволяє зробити висновок про принципову можливість хімічної реакції: якщо $\Delta G < 0$, то реакція принципово можлива, $\Delta G > 0$, то реакція принципово неможлива; $\Delta G = 0$, то система знаходиться в стані рівноваги.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 36

Енергія Гіббса утворення складних речовин при $P = 1$ атм. і $T = 298$ К називається стандартною енергією Гіббса утворення, позначається $\Delta_f G^0$ (298 К), її розмірність – [кДж/моль].

а) При $T = 298$ К зміна стандартної енергії Гіббса реакції дорівнює сумі стандартних енергій Гіббса утворення кінцевих речовин мінус сума стандартних енергій Гіббса утворення вихідних речовин:

$$\Delta G_{298}^{\circ} = \sum \Delta_f G_{298\text{кін}}^{\circ} - \sum \Delta_f G_{298\text{вих}}^{\circ};$$

При $T = 298$ К зміна стандартної енергії Гіббса реакції горіння магнію дорівнює:

$$\Delta G_{298}^{\circ} = 2\Delta_f G_{298}^{\circ}(\text{MgO}) - \sum \Delta_f G_{298}^{\circ}(\text{CO}_2) = -2 \cdot 569,6 - (-394,4) = -744,8 \text{ кДж/моль}$$

$\Delta G < 0$, реакція принципово можлива.

б) При $T \neq 298$ К зміну стандартної енергії Гіббса реакції можна обчислити за рівнянням Гіббса-Гельмгольца:

$$\Delta G_{\text{T}}^{\circ} = \Delta_r H_{298}^{\circ} - T \cdot \Delta_r S_{298}^{\circ};$$

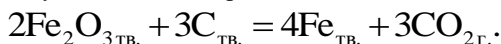
де $\Delta_r H_{298}^{\circ}$ – зміна стандартної ентальпії реакції, а $\Delta_r S_{298}^{\circ}$ – зміна стандартної ентропії реакції.

При $T = 800$ К:

$$\Delta G_{\text{T}}^{\circ} = \Delta_r H_{298}^{\circ} - T \cdot \Delta_r S_{298}^{\circ} = -810,1 - 800 \cdot (-159,9/1000) = -682,2 \text{ кДж}$$

$\Delta G < 0$, реакція принципово можлива.

Приклад 2. Обчисліть, при якій температурі почнеться відновлення ферум (III) оксиду коксом згідно рівняння:



Зміна стандартної ентальпії реакції: $\Delta H_{298}^{\circ} = +463,9$ кДж/моль

Зміна стандартної ентропії реакції: $\Delta S_{298}^{\circ} = 564,1$ Дж/моль · К

Розв'язок. На момент початку реакції $\Delta G = 0$, тоді температура початку реакції дорівнює:

$$\frac{\Delta_r H_{298}^{\circ}}{\Delta_r S_{298}^{\circ}} = \frac{463900}{564,1} = 822,4 \text{ К.}$$

Відновлення ферум(III) оксиду коксом почнеться при температурі 822,4 К.

Задачі для самоконтроля

1. Обчисліть стандартну ентальпію згорання речовини А, якщо відома стандартна ентальпія утворення речовини А при температурі 298 К і

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 37

стандартному тиску. Згоряння відбувається до утворення $\text{CO}_2(\text{г})$ і $\text{H}_2\text{O}(\text{г})$.

Наприклад: $\text{CH}_4 + 2\text{O}_2 = \text{CO}_2 + 2\text{H}_2\text{O}$, стандартні ентальпії утворення 1 моля CO_2 - -393,51 кДж/моль, 1 моля $\text{H}_2\text{O}(\text{г})$ - -241,81 кДж/моль

№ варіанта	Речовина А	Формула	Стан	$\Delta\text{H}^0_{\text{f}298}$, кДж/моль
1	Оцтова кислота	$\text{C}_2\text{H}_4\text{O}_2$	р	-484,09
2	Тетрахлорметан	CCl_4	р	-132,84
3	Трихлорметан (хлороформ)	CHCl_3	г	-101,25
4	Етиленгліколь	$\text{C}_2\text{H}_4\text{O}_2$	р	-4547,90
5	Діазометан	CH_2N_2	г	192,46
6	Ацетон	$\text{C}_3\text{H}_6\text{O}$	р	-248,11
7	Пропіламін	$\text{C}_3\text{H}_5\text{N}$	р	-18,83
8	Ізопропіловий спирт	$\text{C}_3\text{H}_8\text{O}$	р	-318,70
9	Пропіловий спирт	$\text{C}_3\text{H}_8\text{O}$	р	-304,55
10	Гліцерин	$\text{C}_3\text{H}_8\text{O}$	р	-668,60
11	Метилгідрозін	CH_6N_2	р	53,14
12	Бутиловий спирт	$\text{C}_4\text{H}_{10}\text{O}$	р	-325,56
13	Трет-Бутиловий спирт	$\text{C}_4\text{H}_8\text{O}_2$	р	-400,80
14	Диетиловий етер	$\text{C}_4\text{H}_{10}\text{O}$	р	-279,49
15	Піридин	$\text{C}_5\text{H}_5\text{N}$	р	99,96
16	Аміловий спирт	$\text{C}_5\text{H}_{12}\text{O}$	р	-357,94
17	Дихлорбензол	$\text{C}_6\text{H}_4\text{Cl}_2$	р	10,79
18	Нітробензол	$\text{C}_6\text{H}_5\text{O}_2\text{N}$	р	15,90
19	Фенол	$\text{C}_6\text{H}_6\text{O}$	тв	-164,85
20	Гідрохінон	$\text{C}_6\text{H}_6\text{O}_2$	тв	-362,96

Завдання. Кожний студент вибирає свій варіант задачі, згідно списку. Записує умову у короткому вигляді, повний розв'язок, з приведенням закону Гесса в загальному вигляді, і насамкінець математичне обчислення.

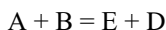
Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 38

Лабораторна робота № 6. Хімічна кінетика і рівновага.

Короткі теоретичні відомості

Хімічна кінетика – розділ хімії, що вивчає швидкість і механізм хімічних реакцій.

Швидкість хімічної реакції – зміна концентрації однієї з реагуючих речовин або одного з продуктів реакції за одиницю часу при постійному об'ємі системи.



$$v = \frac{\Delta C}{\Delta t},$$

v – швидкість хімічної реакції, моль/л·с;

C_1, C_2 – концентрації (початкова і кінцева), моль/л;

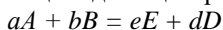
t_1, t_2 – час (початковий і кінцевий), сек.

Швидкість реакції: в даний момент часу (перша похідна по часу)

Фактори, що впливають на швидкість реакції:

- природа реагуючих речовин;
- концентрація;
- температура;
- каталізатор;
- тиск (для газів);
- ступінь подрібнення (для твердих речовин).

Залежність швидкості реакції від концентрації.



$$v = k \cdot C_A^a \cdot C_B^b$$

C_A – концентрація компонента А;

C_B – концентрація компонента В;

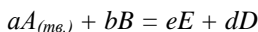
a, b, e, d – стехіометричні коефіцієнти в рівнянні реакції;

v – швидкість хімічної реакції, моль/л·с;

k – константа хімічної реакції.

Швидкість хімічної реакції пропорційна добутку концентрацій реагуючих речовин в степенях, що відповідають стехіометричним коефіцієнтам в рівнянні реакції – кінетичне рівняння реакції, основний закон хімічної кінетики.

Якщо одна з реагуючих речовин в твердому стані (гетерогенна система):



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 39

$$v = k \cdot C_B$$

Вплив температури на швидкість реакції.

Правило Вант-Гоффа: при підвищенні температури на кожні 10 градусів швидкість більшості реакцій збільшується в 2 – 4 рази.

$$v_{t_2} = v_{t_1} \cdot \gamma^{10 \frac{t_2 - t_1}{10}},$$

v_{t_1}, v_{t_2} – швидкість реакції при температурі t_1, t_2 ;

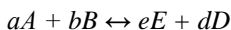
γ – температурний коефіцієнт швидкості реакції.

Хімічна рівновага

Хімічна рівновага відноситься до оборотних процесів.

Стан реагуючих речовин, при якому швидкість прямої реакції дорівнює швидкості зворотної, називається хімічною рівновагою.

Концентрації речовин в стані рівноваги називаються рівноважними.



$$v_1 = k_1 [A]^a [B]^b;$$

$$v_2 = k_2 [E]^e [D]^d;$$

$$v_1 = v_2$$

$$k_1 [A]^a [B]^b = k_2 [E]^e [D]^d;$$

Константа рівноваги реакції – це відношення добутку молярних рівноважних концентрацій продуктів реакції до добутку молярних концентрацій вихідних речовин в степенях, які дорівнюють коефіцієнтам в рівнянні реакції, при постійній температурі.

$$\frac{k_1}{k_2} = \frac{[E]^e [D]^d}{[A]^a [B]^b} = K$$

Вплив зовнішніх факторів на стан рівноваги узагальнює принцип Ле-Шательє: якщо на систему, що перебуває в стані рівноваги, подіяти зовні (C, t, p), то рівновага зміщується в бік реакції, що послаблює цю дію.

- при збільшенні концентрації рівновага зміщується в сторону реакції, яка проходить із зменшенням кількості моль газів, при зменшенні концентрації – навпаки;
- підвищення або пониження тиску для газових реакцій рівноцінно підвищенню або пониженню концентрації;

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 40

- підвищення тиску при постійній температурі зміщує рівновагу в напрямі зменшення об'єму;
- підвищення температури зміщує рівновагу в напрямі ендотермічної реакції, а пониження – в напрямі екзотермічної.

Експериментальна частина

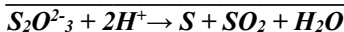
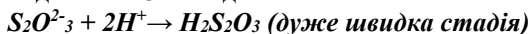
Дослід №1 Залежність швидкості реакції від концентрації реагуючих речовин

Прилади та реактиви: секундомір, бюретки на 25 мл, електроплитка, пробірки, термометри зі шкалою 0-50°C, стакани ємністю 0,5 л, калій хлорид кристалічний, розчини: $Na_2S_2O_3$ 0,1М, H_2SO_4 1М, $FeCl_3$ насичений, NH_4SCN насичений, I_2 0,1Н, крохмаль 0,5%.

Натрій гіосульфат розкладається в розчині сульфатної кислоти за рівнянням:



Реакція складається з 3-х стадій:



Швидкість сумарного процесу визначається швидкістю повільної другої стадії.

Порядок виконання роботи.

В п'ять пробірок налейте з бюреток 0,1М розчину $Na_2S_2O_3$ і воду в кількостях, вказаних в таблиці. В інші п'ять пробірок налейте з бюретки по 5 мл 1М H_2SO_4 . Злийте попарно приготовлені розчини $Na_2S_2O_3$ і H_2SO_4 (перший розчин приливати до другого). В момент змішування розчину увімкніть секундомір і визначте час появи легкого помутніння (опалесценція) розчину. Результати дослідів занесіть в таблицю. Концентрацію розчину $Na_2S_2O_3$ в кожній пробірці знаходять за співвідношенням:

$$C_{Na_2S_2O_3} = \frac{0,1 \cdot a}{a + b + v}, \quad [\text{моль / л}]$$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 41

В дослідах вимірюється не швидкість реакції, а проміжок часу τ між її початком і видимим результатом. Проте цей проміжок зворотно пропорційний швидкості реакції v , тому величину $1/\tau$ називають умовною швидкістю реакції $v_{\text{ум}}$.

Побудуйте графік залежності швидкості реакції розкладу $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ від концентрації.

Таблиця 1

№ пробірки	Об'єм, мл			X C $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$, моль/л	Час появи помутніння τ , с	Y, $v_{\text{ум}} = 1/\tau$, с^{-1} 0,0000
	$\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ (а)	H_2O (б)	H_2SO_4 (в)			
1	1	4	5	0,01	185	
2	2	3	5	0,02	140	
3	3	2	5	0,03	90	
4	4	1	5	0,04	67	
5	5	0	5	0,05	53	

Дослід №2 Залежність швидкості реакції від температури

В три пробірки налейте по 5 мл 0,1М $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$, а в три інші – по 5 мл 1М H_2SO_4 . Поміщають всі пробірки в стакан з водою і через 5-7 хвилин, замірявши температуру води в стакані, зливають разом вміст однієї пари пробірок з $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ і H_2SO_4 . Помішують цю пробірку знову в стакан і визначають за секундоміром час до появи легкого помутніння. Наливають в стакан гарячої води так, щоб температура води підвищилась приблизно на 10°C і знову витримують розчин при цій температурі 5-7 хвилин. Зливають вміст другої пари пробірок з $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ і H_2SO_4 і визначають час до появи помутніння. Дослід з третьою парою пробірок проводять при температурі приблизно на 10°C вище від попередньої. Результати дослідів записують в таблицю 2.

Таблиця 2

№ п/п	t, °C	T, K	Час появи помутніння, τ , с	$v_{\text{ум}} = 1/\tau$, с^{-1} ; 0,0000	X, 1/T, K^{-1} 0,0000	Y, lg $v_{\text{ум}}$
1					1/283	-
2					-	-
3					-	-

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 42

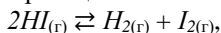
Побудуйте графік залежності логарифма швидкості реакції від зворотної величини абсолютної температури. З графіка визначте тангенс кута нахилу прямої і обчисліть енергію активації реакції: $\alpha = 10^\circ$, $R = 8,31 \text{ Дж}/(\text{моль} \cdot \text{К})$

$$E_a = 2,3 \cdot R \cdot tga$$

Користуючись правилом Вант-Гоффа, визначте температурний коефіцієнт швидкості реакції.

Приклади розв'язання задач

Приклад 1. Для гомогенної реакції:



Константа рівноваги при деякій температурі дорівнює 0,25. Обчисліть рівноважні концентрації речовин, якщо початкова концентрація $[\text{HI}] = 2 \text{ моль/л}$.

Розв'язок. Стан реагуючих речовин, при якому швидкість прямої реакції дорівнює швидкості зворотної, називається *хімічною рівновагою*. Концентрації речовин в стані рівноваги називаються рівноважними.

Константа рівноваги реакції – це відношення добутку молярних рівноважних концентрацій продуктів реакції до добутку молярних концентрацій вихідних речовин у степенях, які дорівнюють коефіцієнтам в рівнянні реакції, при постійній температурі:

$$K = \frac{[\text{H}_2] \cdot [\text{I}_2]}{[\text{HI}]^2} = 0,25.$$

Згідно рівняння реакцій, з 2 моль HI повинна утворюватись половина кількості, по 1 моль H_2 і I_2 . Якщо на момент рівноваги прореагувало x моль HI, то утворилось $x/2$ моль I_2 , а залишилось $2 - x$ моль HI.

	$\text{HI}_{(г)}$	$\text{H}_{2(г)}$	$\text{I}_{2(г)}$
Початкові концентрації, моль/л	2	0	0
Рівноважні концентрації, моль/л	$2 - x$	$x/2$	$x/2$

Підставляємо рівноважні концентрації у вираз константи рівноваги:

$$0,25 = \frac{0,5x \cdot 0,5x}{(2-x)^2} = \frac{0,25x^2}{(2-x)^2}.$$

Добуваючи квадратний корінь з обох частин рівняння, одержимо:

$$0,5 = \frac{0,5x}{2-x}; \quad x = 1.$$

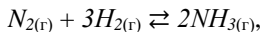
Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 43

Рівноважні концентрації:

$$[H_2]_{\text{рівн.}} = [I_2]_{\text{рівн.}} = \frac{x}{2} = \frac{1}{2} = 0,5 \text{ моль/л.}$$

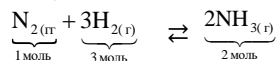
$$[HI]_{\text{рівн.}} = 2 - 1 = 1 \text{ моль/л.}$$

Приклад 2. В системі:



рівноважні концентрації речовин склали $[N_2]_{\text{рівн.}} = 4$ моль/л, $[H_2]_{\text{рівн.}} = 10$ моль/л, $[NH_3]_{\text{рівн.}} = 4$ моль/л. Обчисліть початкові концентрації водню і азоту.

Розв'язок. З рівняння реакції:



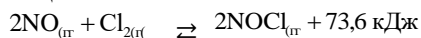
видно, що 2 моль NH_3 утворюються з 1 моль N_2 . Тоді 4 моль утворились з 2 моль N_2 . Початкова концентрація азоту дорівнює:

$$[N_2]_{\text{поч.}} = [N_2]_{\text{рівн.}} + 2 = 4 + 2 = 6 \text{ моль/л.}$$

З рівняння реакції слідує, що 2 моль NH_3 утворюються з 3 моль H_2 , тоді 4 моль NH_3 утворились з 6 моль H_2 . Початкова концентрація водню складає:

$$[H_2]_{\text{поч.}} = [H_2]_{\text{рівн.}} + 6 = 10 + 6 = 16 \text{ моль/л.}$$

Приклад 3. Для реакції:



вказати, як потрібно змінити концентрації, тиск і температуру реакції, щоб змінити рівновагу вправо, в сторону збільшення виходу $NOCl$.

Розв'язок. Вплив зовнішніх факторів на стан рівноваги узагальнює принцип Ле-Шательє: якщо на рівноважну систему діють зовнішні фактори, то рівновага зміщується в сторону реакції, яка ослаблює дію зовнішніх факторів.

1. При збільшенні концентрацій рівновага зміщується в сторону реакції, яка проходить із зменшенням кількості моль газів, при зменшенні концентрацій – навпаки.

В реакцію вступають 3 моль газу ($2NO + Cl_2$), а утворюються 2 моль газу ($2NOCl$). При збільшенні концентрацій речовин рівновага зміщується в сторону прямої реакції, яка йде із збільшенням виходу $NOCl$.

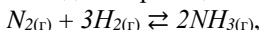
2. Підвищення або пониження тиску для газових реакцій рівноцінно підвищенню або пониженню концентрацій.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 44

3. При підвищенні температури рівновага зміщується в сторону ендотермічної реакції, а при пониженні – в сторону екзотермічної.

Пряма реакція – ендотермічна, тому при підвищенні температури вона відбувається з більшою швидкістю, збільшуючи вихід *NOCl*.

Приклад 4. Як зміниться швидкість реакції:



якщо концентрації всіх речовин збільшити в 2 рази? Швидкість якої реакції – прямої чи зворотної стане більшою?

Розв'язок. Реакція $N_{2(g)} + 3H_{2(g)} \rightleftharpoons 2NH_{3(g)}$ є гомогенною.

Гомогенні реакції – такі, які йдуть в однорідних системах (між газами, в розчинах). Швидкість гомогенної реакції вимірюється зміною молярних концентрацій реагуючих речовин за одиницю часу:

$$v = \pm \Delta C / \Delta t.$$

Закон діючих мас: при постійній температурі швидкість хімічної реакції пропорційна добутку молярних концентрацій реагуючих речовин у степенях, які дорівнюють коефіцієнтам у рівнянні реакції.

Реакція одержання NH_3 обернена, оскільки йде в двох протилежних напрямках. Початкова швидкість прямої реакції:

$$v_{пр.} = k_1[N_2][H_2]^3.$$

Початкова швидкість зворотної реакції:

$$v_{зв.} = k_2[NH_3]^2.$$

Після збільшення концентрації в 2 рази швидкість прямої концентрації складе:

$$v_{пр.}^1 = k_1[2N_2][2H_2]^3 = 16 k_1[N_2][H_2]^3,$$

а швидкість зворотної реакції буде дорівнювати:

$$v_{зв.}^1 = k_2[2NH_3]^2 = 4k_2[NH_3]^2.$$

Швидкість прямої реакції зросла в:

$$\frac{v_{пр.}^1}{v_{пр.}} = \frac{16 k_1[N_2][H_2]^3}{k_1[N_2][H_2]^3} = 16 \text{ разів.}$$

Швидкість зворотної реакції зросла в:

$$\frac{v_{зв.}^1}{v_{зв.}} = \frac{4k_2[NH_3]^2}{k_2[NH_3]^2} = 4 \text{ рази.}$$

Швидкість прямої реакції, у порівнянні із швидкістю зворотної реакції, зростає в $16/4 = 4$ рази.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 45

Приклад 5. У скільки разів зросте швидкість реакції при збільшенні температури від 20 до 85 °С, якщо температурний коефіцієнт реакції $\gamma = 2,5$?

Розв'язок. За правилом Вант-Гоффа, швидкість реакції при підвищенні температури на 10 °С збільшується в 2-4 рази:

$$v_{t_2} = v_{t_1} \cdot \gamma^{\frac{t_2 - t_1}{10}} = v_{t_1} \cdot \gamma^{\frac{\Delta t}{10}}$$

$$\frac{v_{t_2}}{v_{t_1}} = \gamma^{\frac{t_2 - t_1}{10}} = 2,5^{\frac{85 - 20}{10}} = 2,5^{6,5} = 386.$$

Швидкість реакції v_{t_2} при підвищенні температури на 65 °С зросте в 386 разів.

Завдання для самоконтроля

- Знайти константу рівноваги реакції $N_2O_4 \rightleftharpoons 2NO_2$, якщо початкова концентрація N_2O_4 дорівнює 0,08 моль/л, а на момент настання рівноваги дисоціювало 50 % N_2O_4 .
- Вказати, якими змінами концентрацій реагуючих речовин можна замінити вправо рівновагу реакції $CO_{2(г.)} + C_{(графіт)} \rightleftharpoons 2CO_{(г.)}$.
- В якому напрямку зміститься рівновага реакції $A_{2(г.)} + B_{2(г.)} \rightleftharpoons 2AB_{(г.)}$, якщо тиск збільшити в 2 рази і одночасно підвищити температуру на 10 градусів? Температурні коефіцієнти швидкості прямої і зворотної реакції дорівнюють відповідно 2 і 3. Який знак ΔH° в цій реакції?
- Чому дорівнює швидкість хімічної реакції, якщо концентрація однієї з реагуючих речовин на початку реакції дорівнювала 1,2 моль/л, а через 50 хв. стала дорівнювати 0,3 моль/л.
- Початкова концентрація етилоцтового естеру при реакції омилення дорівнювала 0,02 моль/л. Через 25 хв. вона стала дорівнювати 0,0054 моль/л. Обчисліть швидкість реакції.
- Температурний коефіцієнт реакції дорівнює 2. Як зміниться її швидкість:
 - при підвищенні температури від 60 до 100 °С;
 - при охолодженні суміші, яка реагує, від 50 до 30 °С;
 - при підвищенні температури від 80 до 140 °С.
- Для реакції $FeO_{(к.)} + CO_{(г.)} \rightleftharpoons Fe_{(к.)} + CO_{2(г.)}$ константа рівноваги при деякій температурі дорівнює 0,5. Початкові концентрації CO і CO_2

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 46

відповідно дорівнюють 0,05 і 0,01 моль/л. Знайдіть їх рівноважні концентрації.

8. Метанол одержують за реакцією $\text{CO}_{(г.)} + 2\text{H}_{2(г.)} \rightleftharpoons \text{CH}_3\text{OH}_{(р.)}$; $\Delta H^{\circ}_{298} = -127,8$ кДж. Куди буде зміщуватись рівновага при підвищенні: а) температури, б) тиску?
9. Як вплине на вихід хлору в системі $4\text{HCl}_{(г.)} + \text{O}_{2(г.)} \rightleftharpoons 2\text{Cl}_{2(г.)} + 2\text{H}_2\text{O}_{(р.)}$; $\Delta H^{\circ}_{298} = -202,4$ кДж:
 - а) підвищення температури в реакційній суміші;
 - б) зменшення загального об'єму суміші;
 - в) зменшення концентрації кисню;
 - г) збільшення об'єму реактору;
 - д) введення каталізатора?
10. Константа рівноваги системи $\text{H}_{2(г.)} + \text{I}_{2(г.)} \rightleftharpoons 2\text{HI}_{(г.)}$ при деякій температурі дорівнює 50. Яку кількість речовини H_2 потрібно взяти на 1 моль I_2 , щоб 90 % залишку перевести в HI?
11. Знайдіть початкову швидкість реакції $\text{H}_2\text{O}_{2(р.)} + 2\text{HI}_{(р.)} = 2\text{H}_2\text{O}_{(р.)} + \text{I}_{2(р.)}$, якщо змішали рівні об'єми 0,02 М розчину H_2O_2 і 0,05 М розчину HI. Константа швидкості реакції 0,06 л/моль·с.
12. Обчисліть температурний коефіцієнт швидкості реакції розкладу мурашиної кислоти на CO_2 і H_2 у присутності каталізатора, якщо константа швидкості цієї реакції при 413 К становить $5,5 \cdot 10^{-3} \text{ с}^{-1}$, а при 458 К – $9,2 \cdot 10^{-3} \text{ с}^{-1}$.
13. Розклад лікарської речовини (реакція першого порядку) при 333 К пройшов за 10 год. на 5 %. Обчисліть константу швидкості реакції.
14. На скільки градусів необхідно підвищити температуру реакції, щоб її швидкість зросла у 20 разів, якщо температурний коефіцієнт швидкості реакції становить 3.
15. В системі $\text{CO}_{(г.)} + \text{Cl}_{2(г.)} \rightleftharpoons \text{COCl}_{2(г.)}$ концентрацію CO збільшили від 0,03 до 0,12 моль/л, а концентрацію хлору – від 0,02 до 0,06 моль/л. В скільки разів зросла швидкість прямої реакції?
16. Температурний коефіцієнт швидкості певної реакції дорівнює 3. В скільки разів збільшиться швидкість цієї реакції, якщо підвищити температуру на 30 градусів?
17. Через деякий час після початку реакції

$$3\text{A}_{(г.)} + \text{B}_{(г.)} \rightleftharpoons 2\text{C}_{(г.)} + \text{D}_{(г.)}$$
 концентрації речовин складають: $[\text{A}] = 0,03$ моль/л; $[\text{B}] = 0,01$ моль/л; $[\text{C}] = 0,008$ моль/л. Які початкові концентрації речовин А і В?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 47</i>

18. В рівноважній системі: $H_{2(r)} + Br_{2(r)} \rightleftharpoons 2HBr_{(r)}$, при деякій температурі константа рівноваги $K = 1$, а початкові концентрації $[H_2] = 3$ моль/л, $[Br_2] = 1,5$ моль/л. Обчисліть відсотковий об'ємний склад рівноважної суміші.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 48

Лабораторна робота № 7. Розчини. Приготування розчинів.

Короткі теоретичні відомості

Розчини цілком однорідні суміші з двох (або кількох) речовин, в яких молекули (або іони) одної речовини рівномірно розподілені між молекулами іншої речовини. У розчинах протікає багато природних і промислових процесів. З ними пов'язане формування покладів ряду корисних копалин, їх видобування і переробка, розділення речовин, глибоке очищення тощо.

Розчин – гомогенна, термодинамічно стійка система змінного хімічного складу, яка складається з розчиненої речовини, подрібненої до розмірів окремих молекула бо іонів та розчинника.

Розчинена речовина – це індивідуальна сполука, яка може бути виділена з розчину та існувати у вільному стані.

Розчинник – це компонент розчину, який не змінює агрегатного стану при розчиненні або концентрація якого суттєво більша концентрації інших компонентів.

Концентрація розчину кількісно характеризує його склад, вміст розчиненої речовини (в певних одиницях) в одиниці маси чи об'єму розчину. Використовують різні способи виразу концентрації розчинів як через безрозмірні величини (масова, мольна частки), так і через розмірні величини (молярна нормальна, моляльна, масова концентрації, титр).

1. Масова частка розчиненої речовини ω – це відношення маси розчиненої речовини $m_{p.p.}$ до маси розчину $m_{p-ну}$.

$$\omega = \left(\frac{m_{p.p.}}{m_{p-ну}} \right).$$

2. Мольна частка розчиненої речовини $N_{p.p.}$ – це відношення кількості моль розчиненої речовини $n_{p.p.}$ до суми кількостей моль розчиненої речовини і розчинника $n_{p-ка}$

$$N_{p.p.} = \frac{n_{p.p.}}{n_{p.p.} + n_{p-ка}} = \frac{m_{p.p.} / M_{p.p.}}{m_{p.p.} / M_{p.p.} + m_{p-ка} / M_{p-ка}};$$

Де $m_{p.p.}$ і $m_{p-ка}$ – маси відповідно розчиненої речовини і розчинника; $M_{p.p.}$ і $M_{p-ка}$ – відповідно їх молярні маси.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 49

3. Молярна концентрація C_M або полярність M виражається кількістю моль розчиненої речовини в 1 л розчину; має розмірність моль/л або моль/дм³, кмоль/м³

4. Молярна концентрація еквівалента $C_{ек}$ виражається кількістю еквівалентів розчиненої речовини в 1 л розчину; має розмірність моль/л. В хімічній практиці молярну концентрацію еквівалента називають також нормальність та позначають літерою N .

Якщо концентрації реагуючих речовин виражені через молярні концентрації еквівалентів, то такі розчини реагують без залишку в кількостях, пропорційних їх еквівалентам. Тоді:

Кількість еквівалентів однієї речовини $n_{ек1}$, які знаходились в розчині з об'ємом V_1 і молярною концентрацією еквівалента $C_{ек1}$, дорівнюватиме кількості еквівалентів другої речовини $n_{ек2}$ в розчині об'ємом V_2 і молярною концентрацією еквівалента $C_{ек2}$.

$$n_{ек1} = n_{ек2}; \quad V_1 \cdot C_{ек1} = V_2 \cdot C_{ек2}.$$

5. Моляльна концентрація C_m або моляльність m виражається кількістю моль розчиненої речовини в 1000г (1 кг) розчинника; має розмірність моль/кг.

Властивості розведених молекулярних розчинів, які не залежать від природи розчиненої речовини, а визначаються лише кількістю часинок в розчині, називаються колігативними властивостями. До колігативних властивостей належать осмотичний тиск, пониження тиску насиченої пари над розчинами, пониження температури замерзання та підвищення температури кипіння розчинів.

Осмотичний тиск розчину чисельно дорівнює тому тиску, який створювала б розчинена речовина, якби вона знаходилась при даній температурі в газоподібному стані і займала тойже об'єм, що і розчин. Осмотичний тиск обчислюється за законом Вант-Гоффа:

Осмотичний тиск розведеного молекулярного розчину π пропорційний його молярній концентрації C_M і температурі T

$$\pi = C_M \cdot R \cdot T$$

Пониження тиску насиченої пари над розчином в залежності від концентрації виражаються 1-им законом Рауля:

відносне пониження тиску насиченої пари над розчином прямо пропорційне мольній частці розчиненої речовини $N_{p.p.}$:

$$\frac{p_0 - p}{p_0} = N_{p.p.} = \frac{n_{p.p.}}{n_{p.p.} + n_{p-ка}} = \frac{m_{p.p.} / M_{p.p.}}{m_{p.p.} / M_{p.p.} + m_{p-ка} / M_{p-ка}};$$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 50

де P_0 , P – тиск пари відповідно над чистим розчинником і розчином;

$m_{p.p.}$, $m_{p-ка}$ – маси відповідно розчиненої речовини і розчинника;

$M_{p.p.}$, $M_{p-ка}$ – молярні маси відповідно розчиненої речовини і розчинника;

$P_0 - P$ – пониження тиску пари;

$P_0 - P/P_0$ – відносне пониження тиску пари.

Температури кипіння і замерзання (кристалізації) розчинів залежить від тиску пари над розчинами та виражається 2-им законом Рауля:

Пониження температури замерзання $\Delta T_{зам.}$ або підвищення температури кипіння розчину $\Delta T_{кип.}$ прямо пропорційно молярній концентрації розчиненої речовини C_m

$$\Delta T_{зам.} = K_T \cdot C_m \quad \Delta T_{кип.} = E_T \cdot C_m,$$

де K_T – криоскопічна стала, вона залежить лише від природи розчинника ($K_T(H_2O) - 1,86$);

E_T – ебуліоскопічна стала, вона також залежить лише від природи розчинника ($E_T(H_2O) - 0,52$).

Експериментальна частина

Прилади та реактиви: натрій хлорид, вода, набір аерометрів, терези, стакани, циліндри, скляні палички.

Дослід №1 Приготування 100 мл розчину натрій хлориду заданої концентрації методом наважки.

- Отримайте завдання на приготування розчину з масовою концентрацією $\omega_x = 3 \%$.
- В табл. 1 знайдіть густину розчину заданої концентрації ρ_x , г/см³.

Таблиця 1

Густина водних розчинів натрій хлориду, г/см³

Концентрація, мас.%	1	2	3	4	5	6	7
Густина, г/см ³	1,0053	1,0125	1,0196	1,0268	1,0340	1,0413	1,0486
Концентрація, мас.%	8	9	10	11	12	13	14
Густина, г/см ³	1,0559	1,0636	1,0707	1,0782	1,0857	1,0933	1,1009

- Визначте масу даного розчину:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 51

$$m_{p-ny} = V \times \rho_x = 100 \times \rho, [г]$$

4. Визначте масу розчиненої речовини:

$$m_{NaCl} = m_{p-ny} \cdot \omega / 100, [г]$$

5. Визначте масу води для приготування заданого розчину:

$$m_g = m_{p-ny} - m_{NaCl}, [г]$$

6. Зважте на терезах розраховану масу натрій хлориду і перенесіть її в стакан. Циліндром відміряйте необхідний об'єм води (густина води приймаємо рівною 1 г/см^3), перелийте її в стакан з сіллю і перемішуйте до повного розчинення солі.

7. Заміряйте густину приготовленого розчину $\rho_1 = 1,0156 \text{ г/см}^3$ і, користуючись табл., визначте концентрацію приготовленого розчину ω_1 . Якщо виміряне значення густини ρ_1 в таблиці відсутнє, то концентрацію розчину ω_1 знаходять методом інтерполяції. Інтерполяція – це знаходження проміжного значення величини за двома її найближчими більшим і меншим значеннями.

Прийmemo, що залежність густини розчину від концентрації носить лінійний характер (рис.). Тоді густина розчину ρ_1 знаходиться між найближчими меншим ρ_m і більшим ρ_b значеннями, а концентрація ω_1 – між відповідними значеннями ω_m і ω_b . Інтерполяцію можна виконати графічно, будуючи графік у відповідному масштабі, або аналітично, за формулою:

$$\omega_1 = \omega_m + (\omega_b - \omega_m) \times \left(\frac{\rho_1 - \rho_m}{\rho_b - \rho_m} \right).$$

Обчисліть відносну похибку δ при визначенні ω_1 розрахуйте молярну концентрацію C_M , молярну концентрацію еквіваленту $C_{ек}$ і титр Т приготовленого розчину:

$$C_M = \frac{m_{NaCl} \times 1000}{M_{NaCl}}, [моль / л]; \quad C_{ек} = \frac{m_{NaCl} \times 1000}{M_{екNaCl}}, [моль - екв / л];$$

$$T = \frac{m_{NaCl}}{V_{p-ny}}, [г / мл]; \quad \delta = \left| \frac{\omega_x - \omega_t}{\omega_x} \right| \times 100, [%]$$

Де M_{NaCl} – молярна маса натрій хлориду; δ – відносна похибка визначення ω_1 . отримані результати запишіть в табл. 1

Результати визначення концентрації розчину $NaCl$

Задана концен	Густина, г/см^3	Розрахункові маси, г	Густина отриманого	Отримані концентрації	Відносна похибка
---------------	--------------------------	----------------------	--------------------	-----------------------	------------------

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 52

трація				розчину, г/см ³					
ω_x	ρ_x	NaCl	H ₂ O	ρ_1	ω_1 , %	C_M , моль/л	$C_{екв}$, моль- екв/л	T , г/см ³	δ , %

Дослід 2. Приготування 100 мл розчину натрій хлориду методом розбавлення.

Вихідний розчин – отриманий в попередньому досліді з концентрацією ω_1 .

- Отримайте завдання на приготування розчину з концентрацією $\omega_{x2} = 1\%$
- В табл. знайдіть густину заданого розчину ρ_{x2} , г/см³.
- Визначте масу розчину, який необхідно приготувати:

$$m_{p-ny2} = V \times \rho_{x2} \cdot [\rho]$$

- Розрахуйте масу вихідного розчину m_{p-ny1} з концентрацією ω_1 , необхідну для приготування заданого розчину:

$$\frac{\omega_{x2}}{\omega_1 - \omega_{x2}} = \frac{m_{p-ny1}}{m_{p-ny2} - m_{p-ny1}}$$

- Обчисліть масу води m_{e2} , необхідну для приготування заданого розчину:

$$m_{e2} = m_{p-ny2} - m_{p-ny1}$$

- Обчисліть об'єми вихідного розчину з масою m_{p-ny1} і води з V_{e2} :

$$V_{p-ny1} = m_{p-ny1} / \rho_1, [cm^3]$$

$$V_{e2} = m_{e2} / 1, [cm^3]$$

- Налийте в циліндр розрахований об'єм вихідного розчину, перелийте його в стакан, долийте розрахований об'єм води і старанно перемішайте.
- Виміряйте аерометром густину одержаного розчину ρ_2 і визначте концентрацію ω_2 , обчисліть масу NaCl в одержаному розчині: Обчисліть молярну концентрацію, молярну концентрацію еквівалента і титр одержаного розчину. Результати запишіть в табл. 2.

Таблиця 2

Результати розрахунків визначення об'єму води для розбавлення розчину NaCl

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 53

Концентрація вихідного розчину $\omega_1, \%$	Концентрація заданого розчину $\omega_2, \%$	Концентрація заданого розчину, $\rho_2, \text{г/см}^3$	Маса заданого розчину $m_{p-nyl}, \text{г}$	Об'єми		Концентрації				Відносна похибка
				Вихідного розчин V_{p-nyl}	Води V_{a2}	ω	C_M	$C_{ек}$	T	

Приклади розв'язання

Приклад 1. Обчисліть нормальну і молярну концентрацію 16 % розчину $NaOH$ з густиною $\rho = 1,18 \text{ г/мл}$.

Розв'язок. Маса 1 л 16 % розчину $NaOH$:

$$m = V \cdot \rho = 1000 \cdot 1,18 = 1180 \text{ г.}$$

Маса $NaOH$ в 1 л розчину (1180 г):

$$\begin{array}{ll} \text{в } 100 \text{ г розчину} & 16 \text{ г } NaOH, \\ \text{в } 1180 \text{ г} & m(NaOH). \end{array}$$

$$m(NaOH) = \frac{1180 \cdot 16}{100} = 188,8 \text{ г.}$$

Молярна маса $M_r(NaOH) = 40 \text{ г/моль}$, еквівалентна маса дорівнює:

$$M_{r_{скв.}} = \frac{M_r}{1} = 40 \text{ г/моль.}$$

Молярна концентрація розчину:

$$C_M = \frac{m}{M_r} = \frac{188,8}{40} = 4,72 \text{ М.}$$

Нормальна концентрація розчину:

$$C_N = \frac{m}{M_{скв.}} = \frac{188,8}{40} = 4,72 \text{ н.}$$

Приклад 2. Обчисліть масову відсоткову концентрацію 2 Н розчину H_2SO_4 густиною $\rho = 1,07 \text{ г/мл}$.

Розв'язок. Еквівалентна маса H_2SO_4 :

$$M_{r_{скв.}}(H_2SO_4) = \frac{M_r}{2} = \frac{98}{2} = 49 \text{ г/моль.}$$

1 л розчину містить $2 \cdot 49 = 98 \text{ г } H_2SO_4$.

Маса 1 л розчину:

$$m = 1000 \cdot 1,07 = 1070 \text{ г}$$

Масова відсоткова концентрація:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 54

в 1070 г розчину – 98 г H_2SO_4

в 100 г розчину – $w(H_2SO_4)$

$$w(H_2SO_4) = \frac{98 \cdot 100}{1070} = 9,15 \%$$

Приклад 3. Обчисліть тиск пари над розчином, який містить 60 г глюкози $C_6H_{12}O_6$ в 450 г води. Тиск насиченої пари чистої води при 20 °С дорівнює 17,5 мм.рт.ст.

Розв'язок. Згідно 1-го закону Рауля, пониження тиску пари над розчином пропорційне мольній частці розчиненої речовини:

$$P_0 - P = P_0 \cdot \frac{n_1}{n_1 + n_2},$$

де P_0 – тиск пари над чистим розчинником;

P – тиск пари над розчином;

n_1 – кількість моль розчиненої речовини;

n_2 – кількість моль розчинника.

Молярна маса глюкози: $M_r = 180$ г/моль. Кількість моль глюкози:

$$n_1 = \frac{m}{M_r} = \frac{60}{180} = 0,3 \text{ моль.}$$

Молярна маса води: $M_r = 18$ г/моль. Кількість моль води (розчинника):

$$n_2 = \frac{m}{M_r} = \frac{450}{18} = 25 \text{ моль.}$$

Пониження тиску пари над розчином:

$$17,5 - p = 17,5 \cdot \frac{0,3}{0,3 + 25} = 0,21 \text{ мм.рт.ст.}$$

$$p = 17,5 + 0,21 = 17,29 \text{ мм.рт.ст.}$$

Приклад 4. Обчисліть пониження температури замерзання розчину, який містить 9 л води і 4 л етиленгліколю $C_2H_6O_2$. Густина етиленгліколю дорівнює 1,11 г/см³.

Розв'язок. Згідно 2-го закону Рауля, пониження температури замерзання розчину пропорційно моляльній концентрації розчину C_m :

$$\Delta t_{\text{зам.}} = K \cdot C_m.$$

де K – криоскопічна стала розчинника; вона дорівнює пониженню температури замерзання одномоляльного розчину; для води $K = 1,86$.

Маса 9 л води ($\rho = 1,0$ г/мл) дорівнює 9000 г. Маса 4 л $C_2H_6O_2$:

$$m = V \cdot \rho = 4000 \cdot 1,11 = 4440 \text{ г.}$$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 55

Молярна маса етиленгліколю $Mg(C_2H_6O_2) = 62$ г/моль; кількість речовини етиленгліколю:

$$n = \frac{4440}{62} = 71,6 \text{ моль.}$$

Знаходимо кількість моль етиленгліколю в 1000 г води (молярну концентрацію розчину):

$$\text{в } 9000 \text{ г води} - 71,26 \text{ моль } C_2H_6O_2$$

$$\text{в } 1000 \text{ г води} - C_m$$

Молярна концентрація розчину:

$$C_m = \frac{1000 \cdot 76,1}{9000} = 7,96m.$$

Пониження температури замерзання:

$$\Delta t_{\text{зам.}} = 1,86 \cdot 7,96 = 14,8 \text{ }^\circ\text{C.}$$

Оскільки вода замерзає при $0 \text{ }^\circ\text{C}$, то розчин замерзне при $t = -14,8 \text{ }^\circ\text{C}$.

Завдання для самоконтроля

1. В якому об'ємі 1 М розчину і в якому об'ємі 1 Н розчину міститься 114 г $Al_2(SO_4)_3$?
2. Визначити масову частку $CuSO_4$ в розчині, отриманому при розчиненні 50 г мідного купоросу $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ в 450 г води.
3. Визначити масову частку речовини в розчині одержаному змішуванням 300 г 25 %-го і 400 г 40 %-го розчинів цієї речовини.
4. Для нейтралізації 30 мл 0,1 Н розчину лугу необхідно 12 мл розчину кислоти. Визначити нормальність кислоти.
5. З 400 г 50 %-го розчину H_2SO_4 випаровуванням видалили 100 г води. Чому дорівнює масова частка H_2SO_4 в розчині, що лишився?
6. Змішали два розчини, для яких $\omega(KOH)$ дорівнює відповідно 9 % і 12 %. Маса першого розчину 120 г, другого 380 г. Визначте масову частку KOH в отриманому розчині.
7. Знайти масову частку глюкози в розчині, який містить 280 г води і 40 г глюкози.
8. Знайти масу $NaNO_3$, необхідну для приготування 300 мл 0,2 М розчину.
9. Знайти масу води необхідну для приготування розчину $NaCl$, що містить 1,5 моль $NaCl$ на 1000 г H_2O , якщо взяли наважку 10 г $NaCl$.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 56</i>

10. Знайти молярність 36,2 %-го розчину HCl, густина якого 1,18 г/мл.
11. На нейтралізацію 40 мл розчину лугу витрачено 24 мл 0,5 Н розчину H₂SO₄. Яка нормальність розчину лугу. Який об'єм 0,5 Н розчину HCl потрібно для такої ж реакції.
12. Обчисліть масову відсоткову концентрацію 3 Н розчину H₂SO₄ ($\rho = 1,07$ г/мл).
13. Обчисліть молярність розчину Na₂S, в 900 мл якого міститься 100 г Na₂S.
14. Обчисліть нормальність розчину NaBr, в 200 мл якого міститься 20,5 г NaBr.
15. При 25 °С розчинність NaCl дорівнює 36,0 г в 100 г води. Знайти масову частку NaCl в насиченому розчині.
16. Скільки грамів FeCl₂ потрібно для приготування 100 мл 2 М розчину?
17. Скільки грамів Na₂SO₃ необхідно для приготування 5 л 8%-го розчину ($\rho = 1,075$ г/мл)?
18. Скільки грамів Na₂CO₃ міститься в 500 мл 0,25Н розчину?
19. Скільки грамів NaOH необхідно для приготування 3 л 30 %-го розчину густиною 1,33 г/мл?
20. Скільки мілілітрів 0,5 М розчину H₂SO₄ можна приготування із 15 мл 2,5 М розчину.
21. Скільки мілілітрів 96 %-го розчину H₂SO₄ ($\rho = 1,84$ г/мл) потрібно взяти для приготування 1 л 0,25 Н розчину?
22. Чому дорівнює маса безводного ферум(II) сульфату, який міститься в розчині об'ємом 800 мл ($\rho = 1,10$ г/мл), з масовою часткою розчиненої речовини 10 %.
23. Яка маса K₃[Fe(CN)₆] потрібно для приготування 3 л 0,1 Н розчину?
24. Яка маса розчиненої речовини міститься в розчині масою 1,8 кг, з масовою часткою 20 %, і чому дорівнює масова частка розчиненої речовини, якщо вона масою 75 г міститься в розчині масою 250 г?
25. Обчисліть масову частку для розчину, який приготовлений з K₂SO₄ масою 10 г і води об'ємом 80 мл?
26. Який об'єм 2 М розчину Na₂CO₃ потрібно взяти для приготування 1 л 0,25 Н розчину?
27. В якому об'ємі 0,5 М розчину MnSO₄ міститься 25 г цієї солі?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 57</i>

28. В якому об'ємі 2 Н розчину NaOH міститься 40 г цієї речовини?
29. При 25 °С тиск пари води дорівнює 31,68 гПа. Знайдіть масу глюкози, яку потрібно розчинити у воді масою 540 г, щоб знизити тиск пари на 8 гПа?
30. Тиск пари розчину, що містить розчинену речовину кількістю 0,05 моль і воду масою 90 г, дорівнює 52,67 гПа при температурі 34 °С. Чому дорівнює тиск пари чистої води при цій же температурі?
31. При якій температурі повинні замерзати розчини, приготовані розчиненням в воді об'ємом 200 мл: 1) сахарози масою 20,52 г; 2) глюкози масою 14,4 г; 3) сечовини масою 3 г?
32. Чому дорівнює осмотичний тиск 0,5 М розчину глюкози $C_6H_{12}O_6$ при 25 °С?
33. До 100 мл 0,5 М водного розчину сахарози $C_{12}H_{22}O_{11}$ додали 300 мл води. Чому дорівнює осмотичний тиск отриманого розчину при 25 °С?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 58

**Лабораторна робота № 8. Електролітична дисоціація.
Розчини електролітів.**

Короткі теоретичні відомості

Електроліти – речовини, які в розчинах чи розплавах проводять електричний струм.

Електролітична дисоціація – розпад молекул речовини в розчині чи розплаві на позитивно і негативно заряджені частки.

Теорія електролітичної дисоціації Арреніуса:

1. електроліти при розчиненні розпадаються (дисоціюють) на позитивно та негативно заряджені іони;

2. під дією електричного струму, позитивно заряджені іони (катіони) рухаються до катоду, а негативно заряджені (аніони) – до аноду;

3. дисоціація – зворотний процес.

Причина дисоціації – фізико-хімічна взаємодія розчиненої речовини і розчинника.

Ступінь дисоціації α – відношення числа молекул, (n) що розпався на іони в розчині чи розплаві, до загальної кількості молекул в розчині (N):

Фактори, що впливають на ступінь електролітичної дисоціації:

- Природа розчинника;
- Температура;
- Концентрація розчину (обернено пропорційна α);
- Присутність в розчині іонів домішок, однойменних з іонами електроліта.

Сильні і слабкі електроліти:

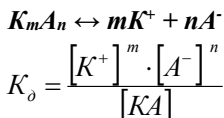
Сильні електроліти практично повністю дисоціюють на іони (всі розчинні солі, кислоти (H_2SO_4 , HNO_3 , HCl , HBr) гідроксиди лужних та лужноземельних металів)

Слабкі електроліти дисоціюють на іони лише частково (органічні кислоти, слабкі мінеральні кислоти (H_2CO_3 , H_2S , HNO_2 ,...)); нерозчинні основи та NH_4OH).

Оскільки електролітична дисоціація є процесом оборотним, то як будь-який оборотний процес характеризується константою рівноваги, яка називається константою дисоціації K_d

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 59

Константа дисоціації – це відношення добутку молярних концентрацій іонів в степенях, що дорівнюють стехіометричним коефіцієнтам, до початкової молярної концентрації електроліту при постійній температурі:

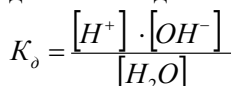


Для сильних електролітів константи дисоціації не існує, тому що вони дисоціюють практично повністю.

Електролітична дисоціація води і іонний добуток води.

Вода є амфотерним слабким електролітом.

Константа дисоціації води має вигляд:



$$[H^+] \cdot [OH^-] = 1 \cdot 10^{-14}$$

Одержаний вираз називається іонним добутком води:

При 22°C добуток молярних концентрацій іонів $[H^+]$ і $[OH^-]$ є сталою величиною, яка складає 10^{-14} .

Водневий показник (pH) – десятковий логарифм молярної концентрації іонів Гідрогену у водному розчині, взятий з протилежним знаком. Виражає характер середовища розчину.

$$pH = - \lg [H^+]$$

$$pH + pOH = 14$$

pH < 7 – кисле середовище,

pH = 7 – нейтральне середовище,

pH > 7 – лужне середовище.

Індикатори – речовини, за допомогою яких якісно визначають середовище розчину, в залежності від зміни їх забарвлення.

Індикатор	Забарвлення в середовищі		
	кислому	нейтральному	лужному
Лакмус	Червоний	Синій	Синій
Метилловий оранжевий	Червоний	Оранжевий	Жовтий
Фенолфталеїн	Безбарвний	Безбарвний	Малиновий
Метилловий червоний	Червоний	Жовтий	Жовтий
Бромтимоловий голубий	Жовтий	Голубий	Голубий

Гідроліз солей

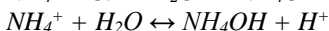
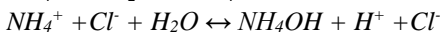
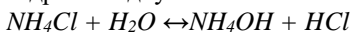
Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 60

Гідроліз солей – реакція обмінного розкладу солей водою, в результаті чого з іонів розчиненої солі і Гідрогену чи гідроксиду води утворюють молекули слабких електролітів і змінюється водневий показник середовища розчину.

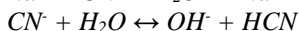
Солі утворені катіонами сильних кислот та аніонами сильних кислот не гідролізуються.

Гідролізуються солі:

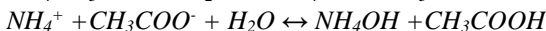
- 1) Солі утворені катіонами слабких основ і катіонами слабких кислот. Гідроліз відбувається по катіону, $pH < 7$, середовище кисле.



- 2) Солі утворені катіонами сильних основ та аніонами слабких кислот. Гідроліз відбувається по аніону, $pH > 7$, середовище лужне.



- 3) Солі, утворені катіонами слабких основ та аніонами слабких кислот. Розчин такої солі практично нейтральний, $pH \approx 7$.



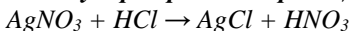
Іонообмінні реакції

Хімічні реакції в розчинах електролітів відбуваються між іонами називаються іонообмінними. Рівняння таких реакцій записують в молекулярній, іонно-молекулярній і короткій іонно-молекулярній формах. При складанні рівнянь реакцій в іонно-молекулярній формах формули малорозчинних сполук, газів, слабких електролітів і комплексних сполук пишуть без змін.

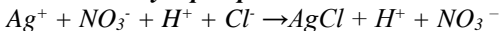
Іонообмінні реакції являються необоротними, ідуть зліва направо, до кінця, якщо внаслідок взаємодії між іонами:

- 1) Утворюється осад малорозчинної сполуки:

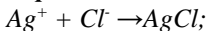
Молекулярне рівняння реакції:



Іонно-молекулярне рівняння:



Коротке іонно-молекулярне рівняння:



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 61

- 2) Виділяється **летка** сполука:
 $Na_2S + 2HCl \rightarrow 2NaCl + H_2S\uparrow$
 $2Na^+ + S^{2-} + 2H^+ + 2Cl^- \rightarrow 2Na^+ + 2Cl^- + H_2S\uparrow$
 $S^{2-} + 2H^+ \rightarrow H_2S\uparrow$;
- 3) Утворюється слабкий електроліт:
 $H_2SO_4 + 2KOH \rightarrow K_2SO_4 + 2H_2O$
 $2H^+ + SO_4^{2-} + 2K^+ + 2OH^- \rightarrow 2K^+ + SO_4^{2-} + 2H_2O$
 $2H^+ + 2OH^- \rightarrow 2H_2O$
- 4) Утворюється комплексна сполука.
 $FeCl_3 + 3NH_4SCN + 3H_2O \rightarrow [Fe(SCN)_3(H_2O)_3] + 3NH_4Cl$
 $Fe^{3+} + 3Cl^- + 3NH_4^+ + 3SCN^- + 3H_2O \rightarrow [Fe(SCN)_3(H_2O)_3] + 3NH_4^+ + 3Cl^-$
 $Fe^{3+} + 3SCN^- + 3H_2O \rightarrow [Fe(SCN)_3(H_2O)_3] + 3Cl^-$

Експериментальна частина

Прилади та реактиви: рН-метр; електроплитка; пробірки; стакани; розчини 0,1М: **HCl**, **H₂SO₄**, **HNO₃**; розчини 0,1М: **NaON**, **KOH**, **NH₄OH**; індикатори метилоранж, лакмус, фенолфталеїн, універсальний індикатор.

Дослід №1 **Визначення середовища розчинів за допомогою індикаторів**

В чотири пробірки помістіть по 2-3 краплі розчину **HCl** і в кожную з них додайте 1-2 краплі індикаторів: в першу – метилоранжу, в другу – лакмусу; в третю – фенолфталеїну і в четверту – універсальний індикатор. Повторіть дослід, замінивши розчин **HCl** на розчин **KOH**. Якого забарвлення набуває кожен із індикаторів в розчинах кислоти і лугу? Окремо визначте забарвлення індикаторів в нейтральному середовищі – дистильованій воді. Результати запишіть в таблицю 1.

Таблиця 1

Індикатор	Забарвлення індикатора в середовищі		
	кислому	нейтральному	лужному
Метилоранж			
Лакмус			
Фенолфталеїн			
Універсальний індикатор			
\approx рН			

Дослід №2 **Визначення рН розчинів потенціалометричним методом**

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 62

Для точного вимірювання pH розчинів широко використовують потенціометричний метод з застосуванням спеціальних приладів – рН-метрів, дія яких базується на вимірюванні потенціала індикаторного електрода, який залежить від концентрації іонів H^+ в досліджуваному розчині.

Підготуйте рН-метр до роботи згідно інструкції по експлуатації. Стандартний і індикаторний електроди промийте дистильованою водою і осушіть фільтрувальним папером. В стакан налейте досліджуваний розчин HCl і опустіть в нього електроди. Виміряйте pH розчину.

Вийміть електроди з розчину, промийте їх водою і осушіть, в промитий дистильованою водою стакан налейте досліджуваний розчин $NaOH$ і виміряйте pH . Обчисліть pH розчинів HCl і $NaOH$ даної концентрації. Результати запишіть в таблицю 2

Таблиця 2

Розчин	Концентрація, моль/л	pH	
		виміряне	обчислене
HCl	0,001M		
$NaOH$	0,01M		

Дослід №3

Необоротні і оборотні іонообмінні реакції

В п'ять пробірок помістіть по 4-5 крапель розчинів:

$BaCl_2$ і Na_2SO_4 ;

Na_2CO_3 і H_2SO_4 ;

$NaOH$ і HNO_3 ;

$FeCl_3$ і NH_4SCN ;

$NaNO_3$ і K_2SO_4 .

В третю пробірку до розчину $NaOH$ додайте спершу краплю фенолфталеїну і після цього – розчину HNO_3 . Що спостерігається в пробірках? Напишіть рівняння іонообмінних реакцій в молекулярній, повній і короткій іонно-молекулярних формах. За яких умов іонообмінні реакції являються необоротними, проходять до кінця?

Дослід №4

Гідроліз солей

На листок білого паперу помістіть п'ять окремих смужок універсального індикаторного папірця і на кожному з них нанесіть краплю розчинів $NaCl$, K_2SO_4 , $ZnSO_4$, Na_2CO_3 , NH_4CH_3COO .

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 63

Порівняйте забарвлення індикаторних папірців із шкалою, запишіть **pH** розчинів солей, охарактеризуйте природу кожної солі.

Результати запишіть в таблицю 3

Таблиця 3

Речовина	Сіль утворена		pH	Число ступенів гідролізу
	кислотою сильн. слаб.	основою сильн. слаб.		
<i>NaCl</i>				
<i>K₂SO₄</i>				
<i>ZnSO₄</i>				
<i>Na₂CO₃</i>				
<i>NH₄CH₃COO</i>				

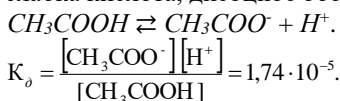
Приклади розв'язання

Приклад 1. Що таке константа дисоціації? Напишіть вираз константи дисоціації CH_3COOH і обчисліть ступінь дисоціації 0,2 М розчину CH_3COOH , якщо $K_a = 1,74 \cdot 10^{-5}$.

Розв'язок. Оскільки електролітична дисоціація – оборотний процес, то вона підлягає закону діючих мас.

Константа дисоціації K_a – це відношення добутку молярних концентрацій іонів в степенях, що рівні коефіцієнтам у рівнянні дисоціації, до вихідної молярної концентрації електроліту.

Оцтова кислота – слабка кислота, дисоціює оборотно:



Константа дисоціації K_a , ступінь дисоціації α і молярна концентрація C_M зв'язані співвідношенням, яке називається законом розведення Оствальда:

$$\alpha = \sqrt{\frac{K_a}{C_M}}$$

$$\alpha = \sqrt{\frac{1,74 \cdot 10^{-5}}{0,2}} = 9,34 \cdot 10^{-3} \text{ або } 0,93 \%$$

Приклад 2. Обчислити ступінь дисоціації оцтової кислоти у розчині з молярною концентрацією речовини CH_3COOH 0,1 моль/дм³.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 64

Розв'язок. Для розв'язування задачі необхідно взяти з таблиці 13, додатку Б значення константи дисоціації оцтової кислоти:

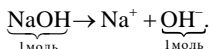
$$K_o(CH_3COOH) = 1,74 \cdot 10^{-5}.$$

$$\alpha = \sqrt{\frac{K_o}{C_M}};$$

$$\alpha = \sqrt{\frac{1,74 \cdot 10^{-5}}{0,1}} \cong 1,33 \%$$

Приклад 3. Обчисліть молярну концентрацію іонів гідрогену і рН 0,01 М розчину NaOH.

Розв'язок. Гідроксид натрію – сильна основа, в розведеному розчині якої $\alpha = 1$:



При повній дисоціації з 1 моль NaOH утворюються 1 моль іонів OH⁻, а з 0,01 моль NaOH – 0,01 моль OH⁻.

Молярна концентрація [OH⁻] = 10⁻² моль/л, концентрація іонів гідрогену обчислюють виходячи з іонного добутку води:

$$[H^+][OH^-] = 10^{-14},$$

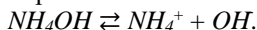
звідси:

$$[H^+] = \frac{10^{-14}}{[OH^-]} = \frac{10^{-14}}{10^{-2}} = 10^{-12} \text{ моль/л,}$$

$$pH = -\lg(10^{-12}) = 12.$$

Приклад 4. Обчисліть рН 0,001 М розчину NH₄OH, константа дисоціації якого $K_o = 1,8 \cdot 10^{-5}$.

Розв'язок. Розчин гідроксиду амонію – слабкий електроліт, який дисоціює в незначній мірі, оборотно:



Ступінь дисоціації слабого електроліту обчислюється згідно закону розведення Оствальда:

$$\alpha = \sqrt{\frac{K_o}{C_M}} = \sqrt{\frac{1,8 \cdot 10^{-5}}{10^{-3}}} = 0,134$$

З рівняння дисоціації слідує, що з 1 моль слабого електроліту NH₄OH утворюється α моль іонів NH₄⁺ і α моль іонів OH⁻; тоді з C_M моль NH₄OH утвориться C_M· α іонів NH₄⁺ і C_M· α іонів OH⁻.

Молярна концентрація іонів OH⁻ складає:

$$[OH^-] = C_M \cdot \alpha = 0,001 \cdot 0,134 = 1,34 \cdot 10^{-4} \text{ моль/л.}$$

Молярна концентрація іонів H⁺ складає:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 65

$$[\text{H}^+] = \frac{10^{-14}}{[\text{OH}^-]} = \frac{10^{-14}}{1,34 \cdot 10^{-4}} = 7,46 \cdot 10^{-11} \text{ моль/л.}$$

$$\text{pH} = -\lg(7,46 \cdot 10^{-11}) = 10,13.$$

Завдання для самоконтроля

- Константа дисоціації масляної кислоти $\text{C}_3\text{H}_7\text{COOH}$ дорівнює $1,5 \cdot 10^{-5}$. Обчислити ступінь її дисоціації в $0,005 \text{ M}$ розчині.
- Знайти ступінь дисоціації гіпохлоритної кислоти HClO в $0,2 \text{ N}$ розчині.
- Ступінь дисоціації мурашиної кислоти HCOOH в $0,2 \text{ N}$ розчині дорівнює $0,03$. Визначити константу дисоціації кислоти.
- Ступінь дисоціації карбонатної кислоти H_2CO_3 за першим ступенем в $0,1 \text{ N}$ розчині дорівнює $2,11 \cdot 10^{-3}$. Обчислити константу дисоціації K_{a_1} .
- При якій концентрації розчину ступінь дисоціації нітритної кислоти HNO_2 буде дорівнювати $0,2$?
- В $0,1 \text{ N}$ розчині ступінь дисоціації оцтової кислоти дорівнює $1,32 \cdot 10^{-2}$. При якій концентрації нітритної кислоти HNO_2 її ступінь дисоціації буде така сама?
- Скільки води потрібно додати до 300 мл $0,2 \text{ M}$ розчину оцтової кислоти, щоб ступінь дисоціації кислоти подвоївся?
- Чому дорівнює концентрація іонів $[\text{H}^+]$ у водному розчині мурашиної кислоти HCOOH , якщо $\alpha = 0,03$?
- Обчислити $[\text{H}^+]$ в $0,02 \text{ M}$ розчині сульфїтної кислоти. Дисоціацією кислоти за другим ступенем знехтувати.
- Обчислити $[\text{H}^+]$, $[\text{HSe}^-]$ і $[\text{Se}^{2-}]$ в $0,05 \text{ M}$ розчині H_2Se .
- В 1 л $0,01 \text{ M}$ розчину оцтової кислоти міститься $6,26 \cdot 10^{21}$ її молекул та іонів. Визначити ступінь дисоціації.
- Знайти молярну концентрацію іонів H^+ в водних розчинах, в яких концентрація гідроксид-іонів (в моль/л) дорівнює: 1) 10^{-4} ; 2) $3,2 \cdot 10^{-6}$; 3) $7,4 \cdot 10^{-11}$.
- Знайти молярну концентрацію іонів OH^- в водних розчинах, в яких концентрація іонів H^+ (в моль/л) дорівнює: 1) 10^{-3} ; 2) $6,5 \cdot 10^{-8}$; 3) $1,4 \cdot 10^{-6}$.
- Обчислити pH розчинів, в яких концентрація іонів H^+ (в моль/л) дорівнює 1) $2 \cdot 10^{-7}$; 2) $8,1 \cdot 10^{-3}$; 3) $2,7 \cdot 10^{-10}$.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 66</i>

15. Обчислити рН розчинів, в яких концентрація іонів OH^- (в моль/л) дорівнює 1) $4,6 \cdot 10^{-4}$; 2) $5 \cdot 10^{-6}$; 3) $9,3 \cdot 10^{-9}$.
16. Обчислити рН 0,01 Н розчину оцтової кислоти, в якому ступінь дисоціації кислоти дорівнює 0,042.
17. Визначити рН розчину, в 1 л якого міститься 0,1 г NaOH. Дисоціацію лугу вважати повною.
18. Визначити $[\text{H}^+]$ і $[\text{OH}^-]$ в розчині, рН якого дорівнює 6,2.
19. Обчислити рН наступних слабких електролітів: 1) 0,02 М NH_4OH ; 2) 0,1 М HCN ; 3) 0,05 Н HCOOH ; 4) 0,01 М CH_3COOH .
20. Чому дорівнює концентрація розчину оцтової кислоти, рН якого становить 5,2?
21. Обчислити масу осаду AgCl , який виділиться при змішуванні 100 мл NaCl концентрацією 0,5 моль/л і 50 мл AgNO_3 концентрацією 0,1 моль/л.
22. Чи випаде в осад барій сульфат при додаванні розчину сульфатної кислоти об'ємом 100 мл з концентрацією 0,2 моль/л до розчину барій хлориду такого ж об'єму, з нормальною концентрацією розчину 0,02 моль/л? Додана кількість сульфатної кислоти є еквівалентною чи надлишковою?
23. Чи випаде в осад плумбум(II) сульфат (PbSO_4), якщо до 1 л розчину сульфатної кислоти з концентрацією 0,001 моль/л додати сполуку $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$, з концентрацією 0,0002 моль/л?
24. Чи утворюється осад, при змішуванні рівних об'ємів насиченого розчину CaSO_4 з розчином $(\text{NH}_4)_2\text{C}_2\text{O}_4$ з концентрацією 0,0248 г/л?
25. Серед наведених солей вказати ті, що не гідролізують, а для тих, що гідролізують, вказати тип гідролізу: K_2SO_4 , Na_2Se , BaS , RbNO_3 , LiCl , NH_4NO_3 , ZnCl_2 , K_2SO_3 , Na_3PO_4 , KClO_3 , HCOOK , NH_4ClO_4 , NaClO_4 , KBrO , $\text{Ca}(\text{ClO})_2$, CuSO_4 , $\text{KAl}(\text{SO}_4)_2$, $(\text{NH}_4)_2\text{Fe}(\text{SO}_4)_2$, $\text{CaCl}(\text{ClO})$, CrCl_2NO_3 , $\text{Sr}(\text{CH}_3\text{COO})_2$, $\text{Bi}(\text{NO}_3)_3$, $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$, $\text{Fe}(\text{CH}_3\text{COO})_3$, AlSO_4NO_3 ? Написати рівняння гідролізу в іонно-молекулярній формі для однієї із солей.
26. Напишіть рівняння гідролізу в молекулярній та іонно-молекулярній формі по кожному степеню для солей: 1) CuSO_4 , 2) FeCl_3 , 3) Na_3PO_4 .
27. Які із перерахованих нижче солей піддаються гідролізу: NaCN , KNO_3 , KOC , NaNO_2 , $\text{CH}_3\text{COONH}_4$, CaCl_2 , NaClO_4 , HCOOK , KBr ? Для кожної із солей, що гідролізує, написати рівняння реакцій гідролізу в іонно-молекулярній формі та вказати рН її водного розчину.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 67</i>

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 68

Лабораторна робота №9. Окисно-відновні реакції

Короткі теоретичні відомості

Хімічні реакції, в ході яких змінюються ступені окиснення елементів у сполуках, називаються **окисно-відновними реакціями**.

Ступінь окиснення – умовний заряд атома елемента в сполуках, який обчислюють, допускаючи, що всі сполуки складаються з іонів.

Правила обчислення ступеня окиснення

1. Ступінь окиснення елемента в простих речовинах дорівнює нулю, наприклад, H_2^0 , O_2^0 , S^0 , Fe^0 .

2. Ступінь окиснення Гідрогену в сполуках +1, а Оксигену – 2, наприклад, $H_2^{+1}SO_4^{-2}$.

3. Вищий ступінь окиснення елемента, як правило, дорівнює номеру групи. Елементи – метали у сполуках мають лише позитивні ступені окиснення.

4. Елементи – неметали, крім позитивних, мають і негативні ступені окиснення. Мінімальний негативний ступінь окиснення елемента-неметала дорівнює (№ групи – 8).

5. Сума ступенів окиснення всіх атомів або іонів, що входять до складу сполуки, дорівнює нулю.

Сума ступенів окиснення всіх атомів в складі іона дорівнює заряду іона.

$$\begin{array}{l}
 K^{+1}Mn^xO_4^{-2} \\
 +1 + x - 2 \cdot 4 = 0 \\
 x = +7
 \end{array}$$

$$\begin{array}{l}
 (S^xO_4^{-2})^{-2} \\
 x - 2 \cdot 4 = -2 \\
 x = +6
 \end{array}$$

Реакція окиснення – процес віддачі електронів з підвищенням ступеня окиснення.

Окисник – елемент, який у процесі реакції приймає електрони, при цьому ступінь окиснення зменшується.

Реакція відновлення – процес приєднання електронів із зменшенням ступеня окиснення.

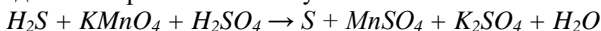
Відновник – елемент, який в процесі реакції віддає електрони, при цьому ступінь окиснення підвищується.

Рівняння окисно-відновних реакцій складають, користуючись правилом електронного балансу:

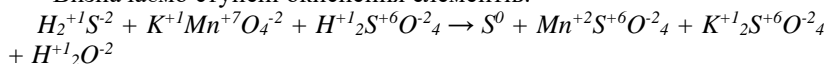
Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 69

кількість електронів, які віддає атом (іон, молекула) відновника, повинна дорівнювати кількості електронів, які приєднують частинки окисника.

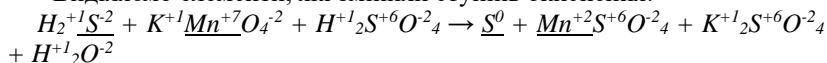
Визначення коефіцієнтів в рівняннях окисно-відновних реакцій методом електронного балансу.



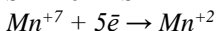
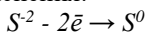
Визначаємо ступені окиснення елементів:



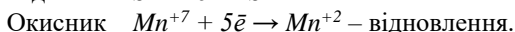
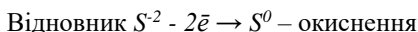
Виділяємо елементи, які змінили ступінь окиснення:



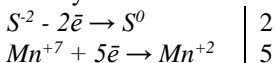
Складаємо електронні рівняння для елементів, які змінили ступінь окиснення:



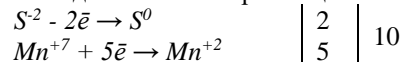
Визначаємо елементи: відновник, окисник, реакцію окиснення і відновлення:



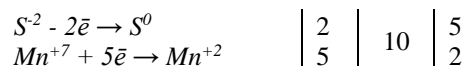
Записуємо кількість електронів в реакції окиснення і відновлення:



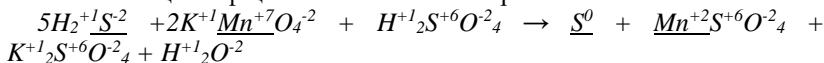
Знаходимо спільне кратне цих чисел:



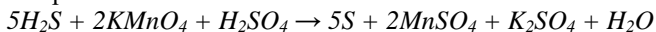
Ділимо спільне кратне на кількість електронів, при цьому одержуємо коефіцієнти при відновнику і окиснику



Ставимо ці коефіцієнти в лівій частині рівняння:

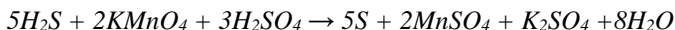


Зрівнюємо число атомів, які змінили ступені окиснення, в правій частині рівняння:



Зрівнюємо число атомів, що не змінили ступені окиснення (передостанню чергу при Гідрогені, в останню – при Оксигені):

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 70



Експериментальна частина

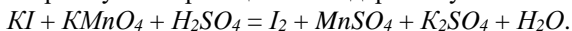
Прилади та реактиви: пробірки; розчини: $KMnO_4$ 0,5Н, H_2SO_4 2Н, $NaOH$ 2Н, K_2SO_3 кристалічний.

Дослід №1 Окисні властивості калій перманганату в залежності від рН середовища

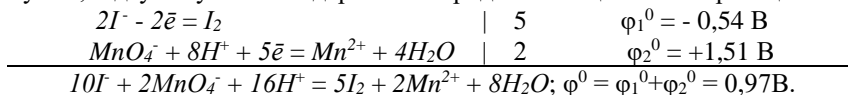
В три пробірки помістіть по 2-3 краплі розчину $KMnO_4$ і додайте: в першу пробірку – 2 краплі розчину H_2SO_4 , в другу – стільки ж розчину $NaOH$, в третю – дистильованої води. В кожну пробірку внесіть на кінчику шпателя по крупинці K_2SO_3 і перемішайте. Як зміниться забарвлення в кожній пробірці? Майте на увазі, що сполуки Мангану з різними ступенями окиснення мають характерне забарвлення: іон MnO_4^- – фіолетовий, Mn^{2+} – практично безбарвний, іон MnO_4^{2-} – зелений, діоксид MnO_2 – малорозчинна сполука бурого кольору. Складіть рівняння реакції за участю $KMnO_4$ і K_2SO_3 в кислому, лужному і нейтральному середовищах, визначте окисник і відновник. До яких ступенів окиснення відновлюється $KMnO_4$ при $pH < 7$? $pH = 7$? $pH > 7$?

Приклади розв'язання

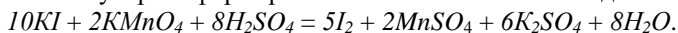
Приклад 1. Методом напівреакції розтавте коефіцієнти та визначте можливість перебігу такої реакції за стандартних умов:



Розв'язок. Складаємо іонні схеми процесів окиснення та відновлення, урівнюємо реакцію. Для визначення напрямку перебігу окисно-відновної реакції у додатку Б, таблиця 16 знаходимо стандартні електродні потенціали та обчислюємо ЕРС реакції за стандартних умов, підсумовуючи стандартні електродні потенціали напівреакцій.



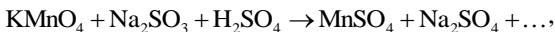
У молекулярній формі рівняння матиме такий вигляд:



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 71

Константа рівноваги цієї реакції за стандартних умов $K = 10^{\text{пЕ}^{\circ}/0,059}$ буде значно більшою від одиниці. Отже, рівновага зміщена в бік утворення продуктів реакції.

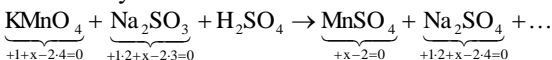
Приклад 2. Складіть рівняння окисно-відновної реакції:



і урівняйте методом електронного балансу.

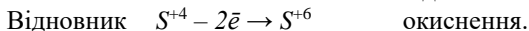
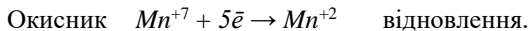
Розв'язок.

1. Визначаємо ступені окиснення елементів:

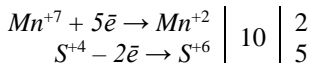


2. Визначаємо окисник, відновник, складаємо електронні рівняння процесів окиснення і відновлення.

Mn^{+7} знаходиться в вищому ступені окиснення +7, він – окисник; S^{+4} знаходиться в проміжному ступені окиснення +4, вона – відновник.



3. За методом електронного балансу підбираємо коефіцієнти перед окисником і відновником: число електронів, прийнятих окисником, повинно дорівнювати числу електронів, відданих відновником.



4. Записуємо коефіцієнт 2 перед сполуками, що містять Mn^{+7} і Mn^{+2} , коефіцієнт 5 перед сполуками, що містять S^{+4} і S^{+6} в обох частинах рівняння:



5. Допишуємо в правій частині формули речовин, яких не вистачає. Якщо в правій частині не вистачає атомів Н або О, то пишуть формулу води. Балансуємо кількість атомів всіх елементів в обох частинах рівняння:



Ця реакція належить до міжмолекулярних окисно-відновних реакцій, тому що окисник і відновник – різні речовини.

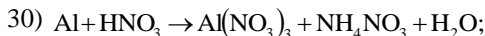
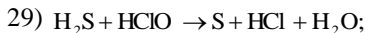
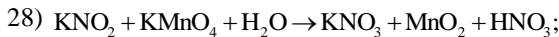
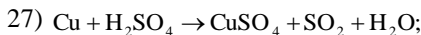
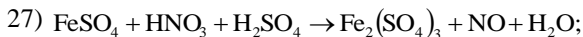
Завдання для самоконтроля

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 72</i>

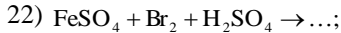
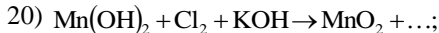
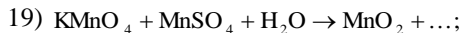
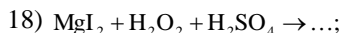
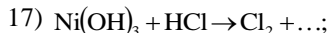
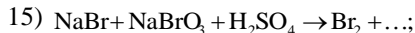
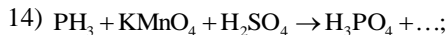
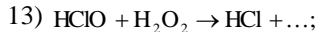
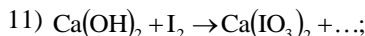
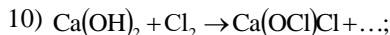
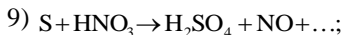
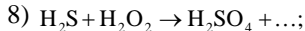
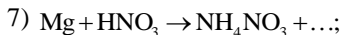
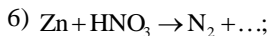
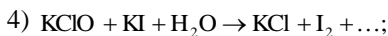
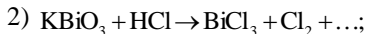
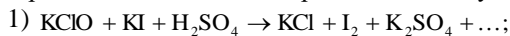
1. Користуючись правилом електронного балансу урівняти рівняння окисно-відновних реакцій, визначити окисник і відновник, вказати процеси окиснення та відновлення й тип реакції:

- 1) $\text{HClO}_3 \rightarrow \text{ClO}_2 + \text{HClO}_4 + \text{H}_2\text{O}$;
- 2) $\text{KClO}_3 \rightarrow \text{O}_2 + \text{KCl}$;
- 3) $\text{I}_2 + \text{H}_2\text{O}_2 \rightarrow \text{HIO}_3 + \text{H}_2\text{O}$;
- 4) $\text{AgNO}_3 \rightarrow \text{Ag} + \text{NO}_2 + \text{O}_2$;
- 5) $\text{HCl} + \text{MnO}_2 \rightarrow \text{MnCl}_2 + \text{Cl}_2 + \text{H}_2\text{O}$;
- 6) $\text{H}_2\text{S} + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{S} + \text{NO}_2 + \text{H}_2\text{O}$;
- 7) $\text{As}_2\text{S}_3 + \text{HNO}_3 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{H}_3\text{AsO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 + \text{NO}$;
- 8) $\text{Zn} + \text{KOH} + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{K}_2[\text{Zn}(\text{OH})_4] + \text{H}_2$;
- 9) $\text{H}_2\text{S} + \text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \text{S} + \text{MnCl}_2 + \text{KCl} + \text{H}_2\text{O}$;
- 10) $\text{NH}_4\text{NO}_3 \rightarrow \text{N}_2\text{O} + \text{H}_2\text{O}$;
- 11) $\text{H}_2\text{MnO}_4 \rightarrow \text{HMnO}_4 + \text{MnO}_2 + \text{H}_2\text{O}$;
- 12) $\text{Cl}_2 + \text{KOH} \rightarrow \text{KClO}_3 + \text{KCl} + \text{H}_2\text{O}$;
- 13) $\text{FeS}_2 + \text{O}_2 \rightarrow \text{Fe}_2\text{O}_3 + \text{SO}_2$;
- 14) $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH} + \text{KMnO}_4 \rightarrow \text{CH}_3\text{COOK} + \text{MnO}_2 + \text{H}_2\text{O} + \text{KOH}$;
- 15) $\text{Zn} + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{N}_2 + \text{Zn}(\text{NO}_3)_2 + \text{H}_2\text{O}$;
- 16) $\text{MgI}_2 + \text{H}_2\text{O}_2 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{I}_2 + \text{MgSO}_4 + \text{H}_2\text{O}$;
- 17) $\text{NH}_4\text{NO}_2 \rightarrow \text{N}_2 + \text{H}_2\text{O}$;
- 18) $\text{SO}_2 + \text{HClO}_4 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{HCl} + \text{H}_2\text{SO}_4$;
- 19) $\text{NaNO}_2 + \text{KMnO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{NaNO}_3 + \text{MnSO}_4 + \text{K}_2\text{SO}_4 + \text{H}_2\text{O}$;
- 20) $\text{NaBr} + \text{MnO}_2 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{MnSO}_4 + \text{Na}_2\text{SO}_4 + \text{Br}_2 + \text{H}_2\text{O}$;
- 21) $\text{H}_2\text{SO}_3 + \text{Cl}_2 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{H}_2\text{SO}_4 + \text{HCl}$;
- 22) $\text{KNO}_2 + \text{KI} + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{NO} + \text{I}_2 + \text{K}_2\text{SO}_4 + \text{H}_2\text{O}$;
- 23) $\text{Na}_2\text{SO}_3 + \text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{Cr}_2(\text{SO}_4)_3 + \text{Na}_2\text{SO}_4 + \text{K}_2\text{SO}_4 + \text{H}_2\text{O}$;
- 24) $\text{HIO}_3 + \text{H}_2\text{O}_2 \rightarrow \text{I}_2 + \text{O}_2 + \text{H}_2\text{O}$;
- 25) $\text{NO}_2 + \text{KMnO}_4 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{KNO}_3 + \text{MnO}_2 + \text{HNO}_3$;
- 26) $\text{MnSO}_4 + \text{PbO}_2 + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{HMnO}_4 + \text{Pb}(\text{NO}_3)_2 + \text{PbSO}_4 + \text{H}_2\text{O}$;

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 73</i>



2. Допишіть рівняння окисно-відновних реакцій, визначте окисник і відновник, вкажіть процеси окиснення та відновлення й тип реакції; урівняйте рівняння методом електронного балансу:



Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 74</i>

Допишіть та урівняйте ті рівняння, в яких окисником є концентрована нітратна кислота:

- 1) $C + HNO_3 \rightarrow CO_2 + \dots$;
- 2) $Sb + HNO_3 \rightarrow HSbO_3 + \dots$;
- 3) $Bi + HNO_3 \rightarrow Bi(NO_3)_3 + \dots$;
- 4) $PbS + HNO_3 \rightarrow PbSO_4 + NO_2 + \dots$;

Допишіть та урівняйте ті рівняння, в яких окисником є концентрована сульфатна кислота:

- 1) $HBr + H_2SO_4 \rightarrow Br_2 + \dots$; 3) $Mg + H_2SO_4 \rightarrow MgSO_4 + \dots$;
- 2) $S + H_2SO_4 \rightarrow SO_2 + \dots$;

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 75

Лабораторна робота № 10. Електрохімічні процеси

Короткі теоретичні відомості

Електрохімічними процесами називають окисно-відновні реакції, які відбуваються в розчинах або розплавах електролітів на поверхні електродів і супроводжуються або появою в системі електричного струму, або відбуваються при підведенні струму від зовнішнього джерела.

Електрод – це пластинка з металу, графіту або іншого матеріалу, який має електричну провідність і опущена в розчин або розплав електроліта.

Різниця потенціалів на межі розділу метал-розчин електроліту називаються електродним потенціалом (φ). Електродному потенціалу прийнято приписувати той знак, який виникає на поверхні металу в подвійному електричному шарі.

Електродний потенціал металу залежить від наступних факторів:

- 1) природи металу, яка визначається величиною його стандартного електродного матеріалу $\varphi^0_{Me/Me^{n+}}$;
- 2) температури T ;
- 3) заряду іона металу n ;
- 4) від активності (молярної концентрації) іонів електроліта в розчині. Ця залежність виражається рівнянням Нернста:

$$\varphi_{Me/Me^{n+}} = \varphi^0_{Me/Me^{n+}} + \frac{RT}{nF} \ln a_{Me^{n+}}$$

Експериментальна частина

Прилади та реактиви: вольтметр; гальванометр; випрямляч; стакани на 100 мл; пластини з міді, цинку, заліза; мідна дротина; електролітичний ключ; гранули цинку; смужки оцинкованого і лудженого заліза 1×10 см; графітові електроди; розчини: $CuSO_4$, 1М; $FeSO_4$, 1М; $ZnSO_4$, 1М; $K_3[Fe(CN)_6]$, 0,5Н; KI , 0,5Н; Na_2SO_4 , 0,5Н; крохмаль, 0,5%; фенолфталеїн; універсальний індикаторний папір.

Дослід №1 Гальванічні елементи Даніеля-Якобі

В стакан з 1М розчину $ZnSO_4$ опустіть зачищену наждачним папером і промиту дистильованою водою цинкову пластинку; в другий

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 76

стакан з 1М розчином $FeSO_4$ опустіть аналогічно підготовлену залізну пластинку. З'єднайте стакани електрохімічним ключем, а електроди – провідниками з вольтметром. Спостерігайте відхилення стрілки приладу. Замініть цинковий електрод приготовленим мідним електродом. В яку сторону відхилилась стрілка вольтметра? Замініть послідовність з'єднання електродів з вольтметром.

Напишіть схеми цинк-залізного і залізо-мідного гальванічних елементів, вкажіть анод, катод. В якому напрямку переміщуються електрони в зовнішньому ланцюгу цих елементів? Напишіть рівняння реакції на електродах елементів, сумарні рівняння реакції. В знайдіть табличні значення стандартних електродних потенціалів металів і обчисліть стандартну напругу цих гальванічних елементів.

Дослід №2

Гальванічний елемент Вольта (контактна електрохімічна корозія металів)

В пробірку наберіть 1 мл розчину H_2SO_4 , розведіть 1-1,5 мл води і помістіть гранулу цинку. Спостерігайте повільне виділення водню на поверхні металу (корозія цинку). Опустіть в розчин кислоти зачищену мідну дротину. Чи витісняє мідь водень з розчину H_2SO_4 ? Доторкніться дротиною до гранули цинку. Що відбувається?

Складіть схему корозійного мікрогальванічного елемента, напишіть рівняння реакцій на електродах. Чому при контакті цинку і міді в розчині кислоти водень виділяється на поверхні міді, а швидкість корозії цинку зростає?

Дослід №2

Корозія оцинкованого і лудженого заліза

В дві пробірки по 0,5 мл розчину H_2SO_4 , додайте 5 мл води і 2-3 краплі розчину $K_3[Fe(CN)_6]$, який є чутливим реактивом на іони Fe^{2+} і Zn^{2+} . В першу пробірку помістіть смужку оцинкованого заліза, а в другу – лудженого. Спостерігайте появу жовтого забарвлення в першій пробірці внаслідок утворення комплексу $Zn_3[Fe(CN)_6]_2$ і синього в другій – за рахунок комплексу $Fe[Fe(CN)_6]_2$.

Напишіть схеми мікрокорозійного цинк-залізного і залізо-олов'яного гальванічного елементів в розчині H_2SO_4 і рівняння реакції при порушенні покриттів. Зробіть висновок про захисну здатність цинкового і лудженого покриттів на залізі.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 77

Дослід №3

Електроліз водного розчину КІ з інертними електродами

В U-подібну трубку налийте на $\frac{3}{4}$ її висоти розчину **КІ** і помістіть в обидва коліна графітові електроди, вставлені в гумові пробки. З'єднайте провідниками електрод-катод з клемою (-) випрямляча, а анод – з клемою (+). В прикатодний розчин додайте 5-6 крапель фенолфталеїну, а в прианодний – стільки ж розчину крохмалю. Включіть випрямляч, подаючи на електроди різницю потенціалів $\sim 2\text{В}$. Спостерігайте виділення бульбашок газу (якого?) на поверхні катода і зміну забарвлення розчинів біля електродів (чому?).

Напишіть рівняння реакцій на електродах, складіть сумарне рівняння електролізу.

Приклади розв'язання

Приклад 1. За даними стандартних електродних потенціалів купруму і цинку розрахуйте ЕРС елемента, складеного з напівелементів:



Розв'язок: Розрахуємо ЕРС за рівнянням:

$$\Delta\varphi = \varphi_2 - \varphi_1 \text{ або } \Delta\varphi = \varphi_{\text{к}} - \varphi_{\text{а}},$$

$$\varphi_i = \varphi_i^0 + \frac{RT}{nF} \lg\left(\frac{a_{\text{Ox}}}{a_{\text{Red}}}\right),$$

$$\frac{2,3 RT}{F} = \frac{2,3 \cdot 8,314 \cdot 298}{96487} = 0,059 \text{ В.}$$

Значення стандартних електродних потенціалів знаходимо в довіднику : $\varphi_{\text{Cu}/\text{Cu}^{2+}}^0 = +0,337 \text{ В}$; $\varphi_{\text{Zn}/\text{Zn}^{2+}}^0 = -0,763 \text{ В}$. Так як мідний півелемент більш електропозитивний в елементі катод, то:

$$\Delta\varphi = \varphi_{\text{Cu}/\text{Cu}^{2+}}^0 - \varphi_{\text{Zn}/\text{Zn}^{2+}}^0 + \frac{0,059}{2} \lg \frac{C_{\text{Cu}^{2+}}}{C_{\text{Zn}^{2+}}};$$

$$\Delta\varphi = 0,337 - 0,763 + \frac{0,059}{2} \lg \frac{0,3}{0,02}; \varphi = 1,135 \text{ В.}$$

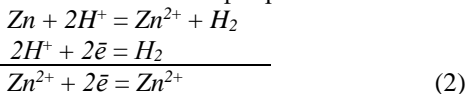
Приклад 2. Для реакції $\text{Zn} + 2\text{HCl}_{(\text{р-н})} = \text{H}_2 + \text{ZnCl}_2_{(\text{р-н})}$ встановіть напрямлення реакції в стандартних умовах за даними про стандартні електродні потенціали і дайте схему відповідного електрохімічного елемента.

Розв'язок: Записуємо рівняння однієї з можливих електродних реакцій:

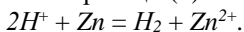


Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 78

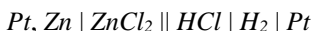
і віднімаємо його від загального рівняння, записаного в іонній формі:



Стандартні електродні потенціали електродних реакцій (1) і (2) знаходимо в довіднику $\varphi_1 = 0$; $\varphi_2 = -0,763 \text{ В}$. Так як $\varphi_1^0 > \varphi_2^0$ то від рівняння реакції (1) віднімаємо рівняння реакції (2) і отримуємо:

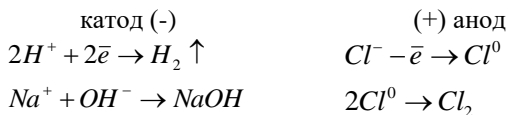
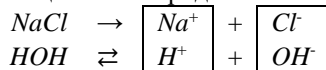


Записуємо схему елемента відповідно до значень електродних потенціалів:

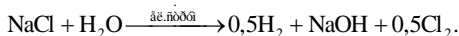


Приклад 3. Скільки часу потрібно, щоб повністю виділити електролізом хлор, який міститься в 1 л 1 М розчину NaCl, при силі струму 10 А?

Розв'язок. Рівняння реакції на електродах:



Сумарне рівняння електролізу:



В одному літрі одномолярного розчину NaCl міститься 1 моль солі масою $M_r(NaCl) = 58,4 \text{ г}$.

Еквівалентна маса хлору $M_{\text{екв.}}(Cl) = 35,5 \text{ г/моль}$.

1 моль NaCl містить 1 моль Cl⁻.

Згідно II-го закону Фарадея, для виділення еквівалента хлору потрібно $Q = 96500 \text{ Кл}$ електрики.

Кількість електрики:

$$Q = I \cdot \tau,$$

звідки час, необхідний для виділення хлору, дорівнює:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 79

$$\tau = \frac{Q}{I} = \frac{96500}{10} = 9650 \text{ с.}$$

Приклад 4. Обчисліть товщину хромового покриття на сталі, якщо після хромування маса сталльної пластинки площею 100 см^2 зросла на $3,5 \text{ г}$. Густина хрому $\rho = 7,19 \text{ г/см}^3$.

Розв'язок. Маса покриття m зв'язана з площею S , товщиною і густиною хрому співвідношенням:

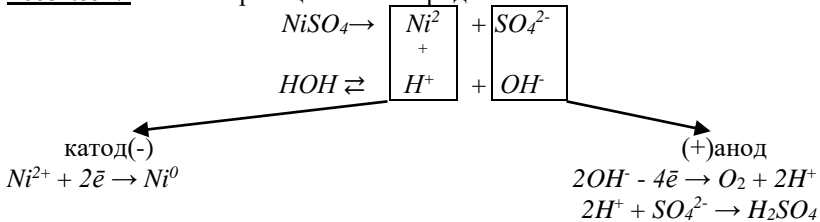
$$m = S \cdot h \cdot \rho,$$

Звідки товщина покриття дорівнює:

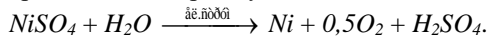
$$h = \frac{m}{S \cdot \rho} = \frac{3,5}{100 \cdot 7,19} = 0,0049 \text{ см.}$$

Приклад 5. Обчисліть масу речовин, які виділяються на електродах при електролізі водного розчину $NiSO_4$ силою струму 10 А протягом $2,5 \text{ год.}$ і при виході по струму 98% .

Розв'язок. Рівняння реакцій на електродах:



Сумарне рівняння електролізу :



Згідно 1-го закону Фарадея, маса речовини m , яка виділяється на електроді, пропорційна кількості електрики:

$$m = K \cdot Q = K \cdot I \cdot \tau = \frac{M_{\text{екв.}} \cdot I \cdot \tau}{F};$$

де I – сила струму, A ;

τ – час, сек;

$M_{\text{екв.}}$ – молярна еквівалентна маса речовини, яка виділяється на електроді;

F – число Фарадея, $F = 96500 \text{ Кл}$;

K – електрохімічний еквівалент:

$$K = \frac{M_{\text{екв.}}}{F}, \text{ [г/Кл]}$$

Молярна маса еквівалентна Нікелю:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 80

$$M(\text{Ni}) = \frac{M_r(\text{Ni})}{2} = \frac{58,7}{2} = 29,35 \text{ г/моль.}$$

Молярна маса еквівалента Оксигену:

$$M_{\text{екв.}}(\text{O}_2) = 8 \text{ г/моль.}$$

Маси речовин, які можна теоретично одержати на електродах:

$$m(\text{Ni}) = \frac{M_{\text{екв.}} \cdot I \cdot \tau}{F} = \frac{29,35 \cdot 10 \cdot 2,5 \cdot 3600}{96500} = 27,4 \text{ г,}$$

Завдання для самоконтроля

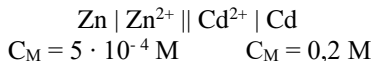
1. Напишіть рівняння реакцій, які протікають в наступних елементах:

- 1) $\text{Zn} \mid \text{ZnSO}_4 \parallel \text{CuSO}_4 \mid \text{Cu}$;
- 2) $\text{Cu} \mid \text{CuCl}_2 \parallel \text{AlCl}_3 \mid \text{Al}$;
- 3) $\text{Pt} \mid \text{Cd} \mid \text{CdSO}_4 \parallel \text{Hg}_2\text{SO}_4 \mid \text{Hg} \mid \text{Pt}$
- 4) $\text{Pt} \mid \text{H}_2 \mid \text{H}_2\text{SO}_4 \parallel \text{Hg}_2\text{SO}_4 \mid \text{Hg}_2\text{SO}_4(\text{т}) \mid \text{Hg} \mid \text{Pt}$;
- 5) $\text{Cu}, \text{Cu}(\text{OH})_{2(\text{т})} \mid \text{H}_2\text{O} \mid \text{Na}(\text{OH})_{(\text{р-н})} \mid \text{H}_2 \mid \text{Pt}$.

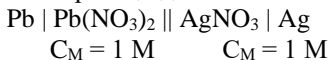
2. Як повинні бути складені елементи та напівелементи, щоб в них протікали реакції:

- 1) $\text{Cd} + \text{CuSO}_4 = \text{CdSO}_4 + \text{Cu}$;
- 2) $2\text{Ag}^+ + \text{H}_2 = 2\text{Ag} + 2\text{H}^+$;
- 3) $\text{Ag}^+ + \text{I}^- = \text{AgI}_{(\text{т})}$;
- 4) $\text{Ag}_{(\text{т})} + \text{I}_{(\text{т})} = \text{AgI}_{(\text{р-н})}$;
- 5) $\text{H}_2 + \text{Cl}_2 = 2\text{HCl}$;
- 6) $\text{Zn} + 2\text{Fe}^{3+} = \text{Zn}^{2+} + \text{Fe}^{2+}$;
- 7) $\text{H}^+ + \text{OH}^- = \text{H}_2\text{O}$;
- 8) $\text{Li} + \frac{1}{2}\text{F}_2 = \text{Li}^+ + \text{F}^-$;
- 9) $\text{H}_2 + \frac{1}{2}\text{O}_2 = \text{H}_2\text{O}$;

3. Розрахуйте ЕРС елемента:



4. Напишіть рівняння реакції для елемента:



Обчисліть ЕРС.

5. Зобразіть схематично гальванічний елемент, запишіть напівреакції анодного та катодного процесів, обчисліть його ЕРС, якщо він складений:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 81</i>

- 1) з мідного та цинкового електродів, занурених в 1 М розчини їх сульфатів;
 - 2) зі срібного та залізного (III) електродів, занурених в 1 М розчини їх нітратів;
 - 3) з кадмієвого та мідного електродів, занурених в 1 М розчини їх хлоридів;
 - 4) із золотого та кадмієвого електродів, занурених в 1 М розчини їх нітратів;
 - 5) з магнієвого та цинкового електродів, занурених в 1 М розчини їх сульфатів;
 - 6) з алюмінієвого та олов'яного електродів, занурених в 1 М розчини їх хлоридів.
6. При електролізі розчину CuCl_2 на аноді виділилось 560 мл газу. Знайти масу міді, що виділилась на катоді.
7. Обчислити масу срібла, що виділилось на катоді при пропусканні струму силою 6 А через розчин аргентум нітрату за 30 хв.
8. Скільки часу потрібно для повного розкладу 2 молей води силою струму 2 А?
9. Як електролітично отримати літій гідроксид (LiOH) із солі літію? Яка кількість струму необхідна для отримання 1 т LiOH ? Складіть схеми електродних процесів.
10. Знайти об'єм кисню (н.у.), який виділиться при пропусканні струму силою 6 А протягом 30 хв. через водний розчин KOH .
11. Знайти об'єм водню (н.у.), який виділиться при пропусканні струму силою в 3 А протягом 1 год. через водний розчин H_2SO_4 .
12. Яка кількість струму необхідна для виділення із розчину:
- 1) 2 г водню;
 - 2) 2 г кисню?
13. При електролізі водного розчину $\text{Cr}_2(\text{SO}_4)_3$ струмом силою в 2 А маса катоду збільшилась на 8 г. Скільки часу проводився електроліз?
14. При електролізі водного розчину SnCl_2 на аноді виділилось 4,48 л хлору (н.у.). Знайти масу виділеного на катоді олова.
15. За 10 хв. із розчину платинової солі струм силою 5 А виділив 1,517 г Pt. Визначити молярну масу еквівалента платини.
16. Чому дорівнює молярна маса еквівалента кадмію, якщо для виділення 1 г кадмію з розчину його солі протібно пропустити через розчин 1717 Кл електрики?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 82</i>

17. При проходженні через розчин солі тривалентного металу струму силою 1,5 А протягом 30 хв. на катоді виділилось 1,071 г металу. Обчислити атомну масу металу.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 83

Лабораторна робота 11

Будова і властивості комплексних сполук

Короткі теоретичні відомості

Теорію будови комплексних сполук називають координаційною теорією Вернера. В основу координаційної теорії покладені такі положення:

1. *Комплексоутворювач* (найчастіше йон металу) координує більшу кількість іонів протилежного знака або нейтральних молекул, ніж це дозволяє його "звичайна" валентність (ступінь окиснення). Найбільшу схильність до утворення комплексів виявляють катіони d-металів, наприклад Ti^{4+} , Cr^{3+} , Fe^{2+} , Fe^{3+} , Co^{3+} , Cu^{2+} та ін. Але комплексоутворювачами можуть бути й атоми металів (наприклад, Fe, Co, Ni), а також деякі неметали з високими ступенями окиснення (Si, B, P та ін.).

2. Приєднані до комплексоутворювача частки (молекули, аніони) називаються *лігандами*. Ліганд може утворювати з комплексоутворювачем один або кілька хімічних зв'язків. Число хімічних зв'язків, що утворює ліганд з комплексоутворювачем, називається його дентатністю. Так, монодентатними є такі ліганди: F^- , Cl^- , H_2O , OH^- , NH_3 , CN^- . Полідентатними найчастіше є органічні молекули або йони, що містять кілька функціональних груп: $NH_2 - CH_2 - CH_2 - NH_2$, $(-OOC - COO^-)_2$ – (бідентатні ліганди).

3. Загальне число атомів усіх лігандів або груп атомів, що утворюють зв'язки з комплексоутворювачем, називають *координаційним числом* комплексоутворювача. Найчастіше зустрічаються комплекси з координаційним числом 4 і 6.

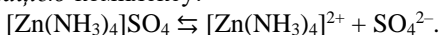
4. Комплексоутворювачі і ліганди сукупно складають *внутрішню координаційну сферу* комплексу, яку, як правило, записують у квадратних дужках, її заряд дорівнює сумі зарядів комплексоутворювача і лігандів. У зовнішній сфері містяться йони, заряд яких дорівнює (але протилежний за знаком) заряду внутрішньої сфери. За зарядом внутрішньої сфери комплексні сполуки поділяють на нейтральні, катіонні, аніонні.

5. У *назвах* комплексів зазначають число лігандів грецькими числівниками (ді-, три-, тетра-, пента-, гекса-), потім назви лігандів. В назвах лігандів переважно застосовують суфікс «о» (Cl^- – хлоро, CN^- –

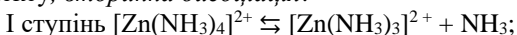
Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 84

ціано, NO₂ – нітро, NH₃ – амін, але H₂O – аква). Якщо у внутрішній сфері є кілька різних лігандів, спочатку вказують аніони, потім нейтральні молекули. Далі подають назву комплексоутворювача для катіонних комплексів або корінь латинської назви комплексоутворювача з суфіксом «ат» для аніонних комплексів, у дужках – ступінь окиснення комплексоутворювача латинськими цифрами. Крім того, називають йони зовнішньої сфери. Наприклад: K₃[Fe(CN)₆] – калій гексаціаноферат (III) (аніонна), [Pt(NH₃)₂Cl₂] – дихлородіаміноплатина(II) (нейтральна); [Be(H₂O)₄]SO₄ – тетраакваберилій(II) сульфат (катіонна).

Різний характер хімічного зв'язку між внутрішньою і зовнішньою сферами, з одного боку, і між комплексоутворювачем і лігандами, з другого, проявляється у процесах дисоціації комплексних сполук у розчинах. Спочатку відбувається повний розпад на йони внутрішньої і зовнішньої сфер. Цей процес називають *первинною дисоціацією* комплексу:

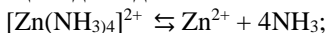


Далі оборотно і ступінчасто йде розпад внутрішньої сфери комплексу, *вторинна дисоціація*:



$$K_{\text{H1}} = \frac{[\text{Zn}(\text{NH}_3)_3]^{2+} \cdot [\text{NH}_3]}{[\text{Zn}(\text{NH}_3)_4]^{2+}}$$

Кожній стадії дисоціації відповідає ступінчаста константа дисоціації ($K_{\text{H1}} > K_{\text{H2}} > K_{\text{H3}}$ і т. д.). Найкраще дисоціація внутрішньої сфери відбувається за I ступенем. Сумарному процесу вторинної дисоціації відповідає загальна константа дисоціації:



$$K_{\text{H}} = \frac{[\text{Zn}^{2+}] \cdot [\text{NH}_3]^4}{[\text{Zn}(\text{NH}_3)_4]^{2+}}$$

Чим нестійкіший комплексний іон у розчині, тим інтенсивніше проходить процес вторинної дисоціації і тим більші значення мають константи дисоціації. Тому їх ще називають константами нестійкості. *Константи нестійкості* або обернені їм значення, які називають константами утворення (стійкості), як такі, що характеризують стійкість комплексних йонів у розчинах, наведені у відповідних довідкових таблицях.

Експериментальна частина.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 85</i>

Обладнання та реактиви. Пробірки, фарфорові чашки, газові пальники, пробіркотримачі, фільтрувальний папір, паперові індикатори, пінцети, мідь, цинк, кадмій, залізо, розчини натрій та амоній гідроксидів; розбавлені та концентровані розчини хлоридної, сульфатної, нітратної, сульфідної, ацетатної кислот; розчини купрум сульфату, натрій карбонату, калій карбонату, калій перманганату, цинк сульфату, калій ціаніду, амоній тіоціанату, кадмій сульфату, кадмій хлориду, ферум(II) сульфату, амоній сульфідну, ферум(III) сульфату, ферум (III) хлориду і калій дихромату; кобальт оксалат (кристалічний), етанол.

Дослід 1. Комплексні сполуки Цинку.

Порядок виконання роботи. До розчину цинк сульфату чи іншої розчинної солі Цинку краплями долийте розчину аміаку до утворення осаду (який склад осаду?), а потім надлишок до розчинення його.

Запис даних досліді. Записати спостереження і рівняння реакції. Назвіть утворену комплексну сполуку та на які йони вона дисоціює?

Дослід 2. Комплексні сполуки Кадмію.

Порядок виконання роботи. До розчину солі Кадмію в одну пробірку додайте спочатку краплями, а далі надлишок розчину аміаку до розчинення осаду. У другу пробірку до розчину солі Кадмію додайте спочатку краплями, а далі надлишок калій ціаніду (до розчинення осаду).

Запис даних досліді. Напишіть рівняння реакцій. На які йони дисоціює утворена сполука? Назвіть сполуки.

Дослід 3. Добування жовтої кров'яної солі.

Порядок виконання роботи. До розчину ферум(II) сульфату (або ферум(II) хлориду) долийте краплями розчину калій ціаніду до утворення осаду, а далі надлишок калій ціаніду до розчинення осаду.

Запис даних досліді. Напишіть рівняння реакцій. Доведіть експериментально відповідними реактивами (якими?), що у розчині немає вільних йонів Феруму, а що це є комплексна сполука, в аніон якої входить Ферум. Опишіть.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 86

Дослід 4. Добування червоної кров'яної солі.

Порядок виконання роботи. До розчину солі Феруму (III) краплями додайте розчину калій ціаніду, поки не утвориться осад (чого?). До утворення осаду доливайте ще надлишок калій ціаніду, поки не розчиниться осад.

Запис даних досліді. Напишіть рівняння реакцій. На які йони дисоціює утворена комплексна сполука?

Дослід 5. Утворення турбулевої блакиті.

Порядок виконання роботи. До добутого розчину червоної кров'яної солі додайте розчину солі Феруму (II). Що утворюється?

Запис даних досліді. Напишіть рівняння реакції.

Дослід 6. Одержання комплексних сполук Кобальту.

А. Порядок виконання роботи. До розчину солі Кобальту (II) спочатку краплями долейте розчину аміаку до утворення осаду, а потім надлишок до зникнення осаду.

Запис даних досліді. Написати рівняння реакцій. Дати відповіді на питання. Яка речовина випала в осад? Яка комплексна сполука утворилась, коли додано надлишок аміаку? На які йони вона дисоціює?

Б. Порядок виконання роботи. 2. У пробірку до розчину солі Кобальту(II) долейте концентрованого розчину амоній тіоціанату. До добутого синього розчину долейте води. Поясніть зміну кольору розчину.

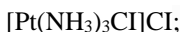
Запис даних досліді. Напишіть рівняння реакцій. Чим зумовлюється синій колір розчину? Яка формула комплексної сполуки?

Приклади розв'язання задач

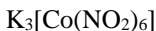
Приклад 1. Назвати комплексну сполуку за формулою:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 87

а)



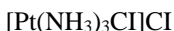
б)



Розв'язок. Комплексні сполуки називають, починаючи з катіона. Назву комплексного йона складають так: в алфавітному порядку перелічують ліганди, вказуючи перед назвою ліганду його кількість за допомогою грецьких числівників (ди, три, тетра, пента, гекса і т.д.). Останнім називають комплексоутворювач та його ступінь окиснення (римськими цифрами після назви комплексоутворювача).

У назвах катіонних і нейтральних комплексних йонів не передбачено спеціальних закінчень, а назви аніонних комплексів мають суфікс *-ат*, що додається до кореня назви центрального атома. В цілому для складання назви комплексної сполуки необхідно визначити за формулою зовнішню сферу та її заряд, заряд комплексного йона, заряди лігандів і ступінь окиснення комплексоутворювача.

а) В комплексній сполуці



зовнішня сфера представлена хлорид-аніоном Cl^- , комплексний йон – катіоном



в якому комплексоутворювачем є Pt^{+2} , а лігандами – молекули NH_3 та йон Cl^- . Називаємо сполуку відповідно до вимог номенклатури: триамінхлороплатина (II) хлорид.

б) У комплексній сполуці $\text{K}_3[\text{Co}(\text{NO}_2)_6]$ роль зовнішньої сфери відіграють три катіони K^+ , комплексного йона – аніон



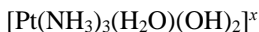
в якому комплексоутворювачем є Co^{3+} , а лігандами – шість аніонів NO_2^- . З урахуванням правил номенклатури називаємо сполуку: калій гексанітритокобальтат (III).

Приклад 2. Складіть формулу сполуки за назвою: триамінаквадигідроксоплатина (IV) хлорид.

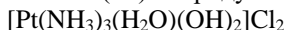
Розв'язок. Як впливає з назви сполуки, комплексоутворювачем в ній є йон Pt^{+4} , а лігандами – дві гідроксильні групи OH^- (на що вказує частина слова «гідроксо», перед якою є множувальний префікс «ди»),

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 88

одна нейтральна молекула H_2O (аква) і три молекули амоніаку NH_3 (триамін). З урахуванням всіх перелічених частинок одержуємо формулу комплексного йона



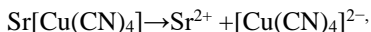
а його заряд визначаємо як алгебраїчну суму зарядів всіх складових: $1 \cdot (+4) + 3 \cdot 0 + 1 \cdot 0 + 2 \cdot (-1) = +2$ ($[\text{Pt}(\text{NH}_3)_3(\text{H}_2\text{O})(\text{OH})_2]^{2+}$). Координаційне число комплексоутворювача дорівнює загальній кількості всіх лігандів ($3+1+2=6$). Зовнішня сфера комплексної сполуки – протийон – повинна мати такий же за величиною, але протилежний за знаком заряд (-2), що забезпечується двома йонами Cl^- . Остаточна формула триамінаквадигідроксоплатини (IV) хлориду має вигляд:



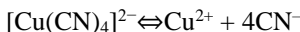
Приклад 3. Скласти координаційну формулу комплексної сполуки, що містить частинки Cu^{2+} , CN^- , Sr^{2+} , написати рівняння первинної та вторинної дисоціації, а також вираз константи нестійкості.

Розв'язок. Спочатку необхідно визначити центральний атом, або комплексоутворювач. Це може бути Cu^{2+} чи Sr^{2+} . Однак зважаючи на те, що найчастіше у ролі комплексоутворювача виступають йони d-елементів, вважаємо, що центральним атомом буде йон Cu^{2+} . Координаційне число, як правило, вдвічі більше за ступінь його окиснення, тому для Cu^{2+} воно дорівнюватиме 4. Лігандами можуть бути електронейтральні молекули, що містять атоми з неподіленими електронними парами, або негативно заряджені йони, до яких належать частинки CN^- . Таким чином, одержуємо формулу $\text{Sr}[\text{Cu}(\text{CN})_4]$ – стронцій тетраціанокупрат (II).

Первинна, або електролітична дисоціація відбувається згідно з рівнянням:



а вторинна (дисоціація комплексного йона) –



Вторинна дисоціація проходить дуже незначною мірою, тому підлягає закону діючих мас і характеризується константою рівноваги, яку у випадку комплексного йона називають константою нестійкості (додаток 10):

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 89

$$K_{\text{нест}} = \frac{[\text{Cu}^{2+}] \cdot [\text{CN}^-]^4}{[\text{Cu}(\text{CN})_4]^{2-}} = 5 \cdot 10^{-28}$$

Завдання для самоконтроля.

1. Хто створив координаційну теорію?
2. Що називають комплексоутворювачем? Які елементи можуть бути комплексоутворювачами?
3. Що таке ліганди? Назвіть найбільш поширені ліганди.
4. Номенклатура комплексних сполук, привести приклади.
5. Дисоціація комплексних сполук.
6. Що називають константою нестійкості комплексу, що вона характеризує?
7. Визначити ступінь окиснення та координаційне число комплексоутворювача в наступних комплексних сполуках та назвати їх: а) $\text{K}[\text{AuBr}_4]$; б) $\text{K}[\text{PtNH}_3\text{Cl}_5]$; в) $\text{K}_2[\text{Cd}(\text{CN})_4]$; г) $\text{H}[\text{Co}(\text{H}_2\text{O})_2(\text{CN})_4]$; д) $\text{Ca}[\text{ZrF}_6]$; е) $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_5\text{Cl}]\text{Cl}_3$; ж) $\text{Na}_3[\text{Ag}(\text{S}_2\text{O}_3)_2]$; з) $\text{Na}_2[\text{FeNO}(\text{CN})_5]$; и) $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_2\text{Cl}_2]$; к) $\text{K}[\text{Cr}(\text{SO}_4)_2]$.
8. Написати координаційні формули наступних комплексних сполук, назвати їх. Обґрунтувати вибір комплексоутворювача. а) $3\text{NaF} \cdot \text{AlF}_3$; б) $3\text{NaCl} \cdot \text{IrCl}_3$; в) $\text{SiF}_4 \cdot \text{BaF}_2$; г) $3\text{KCN} \cdot \text{Fe}(\text{CN})_3$; д) $2\text{Ca}(\text{CN})_2 \cdot \text{Fe}(\text{CN})_2$; е) $\text{Cd}(\text{OH})_2 \cdot 4\text{NH}_3$; ж) $\text{CoCl}_3 \cdot 4\text{NH}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$; з) $\text{KCl} \cdot \text{PtCl}_4 \cdot \text{NH}_3$; и) $2\text{KNO}_3 \cdot \text{HNO}_3 \cdot \text{Au}(\text{NO}_3)_3$; к) $\text{KCN} \cdot \text{Co}(\text{CN})_3 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$.
9. Написати координаційні формули наступних комплексних сполук і назвати їх: а) $\text{PtCl}_4 \cdot 6\text{NH}_3$; б) $\text{PtCl}_4 \cdot 4\text{NH}_3$; в) $\text{PtCl}_4 \cdot 5\text{NH}_3$; г) $\text{PtCl}_4 \cdot 3\text{NH}_3$.
10. Написати координаційні формули наступних комплексних сполук Кобальту(III) (координаційне число Кобальту дорівнює шести), рівняння електролітичної дисоціації цих сполук та їх назви: а) $\text{Co}(\text{NO}_2)_3 \cdot 6\text{NH}_3$; б) $\text{Co}(\text{NO}_2)_3 \cdot 3\text{NH}_3$; в) $\text{Co}(\text{NO}_2)_3 \cdot \text{KNO}_2 \cdot 2\text{NH}_3$; г) $\text{Co}(\text{NO}_2)_3 \cdot 3\text{KNO}_2$.
11. Написати рівняння дисоціації у розчині комплексних іонів наступних сполук та вирази констант нестійкості комплексних іонів: а) $\text{K}_3[\text{Fe}(\text{CN})_6]$; б) $\text{Ba}[\text{BF}_5]$; в) $[\text{Co}(\text{H}_2\text{O})_2(\text{NH}_3)_4]\text{Cl}_3$; г) $\text{Na}_2[\text{MoF}_6]$; д) $[\text{Co}(\text{H}_2\text{O})_2(\text{NH}_3)_4]\text{Cl}_2$; е) $\text{K}_2[\text{Zr}(\text{OH})_6]$.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 90</i>

12. Відомо, що з розчину комплексної солі $\text{CoCl}_3 \cdot 6\text{NH}_3$ аргентум нітрат осаджує увесь хлор, а з розчину $\text{CoCl}_3 \cdot \text{NH}_3$ тільки $2/3$ хлору. Написати координаційні формули цих солей та рівняння їх дисоціації.
13. Який ступінь окиснення має комплексоутворювач у сполуці $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_5\text{Br}](\text{NO}_3)_3$?
14. Яке координаційне число має комплексоутворювач у сполуці $[\text{Cr}(\text{H}_2\text{O})_4\text{Cl}_2]\text{Cl}$?
15. В якій сполуці заряд іона-комплексоутворювача найменший? а) $\text{K}[\text{Cr}(\text{SO}_4)_2]$; г) $[\text{Pt}(\text{NH}_3)_2]\text{Cl}_4$; б) $\text{K}_3[\text{Fe}(\text{CN})_6]$; д) $\text{H}[\text{AuCl}_4]$. в) $\text{K}[\text{VF}_6]$;
16. Написати молекулярні та іонні рівняння реакцій обміну між наступними сполуками:
 - а) $\text{CdSO}_4 \cdot 4\text{NH}_3 + \text{BaCl}_2 = \dots$
 - б) $\text{PtCl}_4 \cdot 2\text{NH}_3 \cdot \text{H}_2\text{O} + \text{AgNO}_3 = \dots$
 - в) $\text{Fe}(\text{CN})_2 \cdot 4\text{KCN} + \text{FeCl}_3 = \dots$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 91

Лабораторна робота № 12. Елементи VI групи головної підгрупи. Сульфур

Теоретична частина

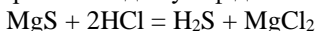
Сульфур належить до елементів VI групи головної підгрупи періодичної системи елементів.

Атоми елементів головної підгрупи у зовнішньому електронному шарі містять s^2p^4 -електрони. У Сульфурі валентними можуть бути не лише $3s$ і $3p$, а й $3d$ -орбіталі. Тому в разі збудження атомів Сульфурі вони можуть містити до шести неспарених електронів.

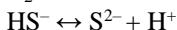
Для Сульфурі характерні такі ступені окиснення: -2 (сульфідна кислота, сульфіді); $+4$ (окис сульфурі (IV), сульфідна кислота, сульфіді); $+6$ (сульфатна кислота, сульфаті).

Вміст Сульфурі в земній корі становить $5 \cdot 10^{-2}$. Сульфур в природі трапляється у вільному стані (самородна сірка). До найважливіших природних сполук Сульфурі належать сульфаті: глауберова сіль – $\text{Na}_2\text{SO}_4 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$; гіпс – $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$; сульфіді і полісульфіді – цинкова обманка ZnS ; мідний блиск – Cu_2S ; кіновар – HgS ; свинцевий блиск або галеніт – PbS , залізний колчедан або пірит – FeS_2 . Великі кількості сульфатів перебувають у розчиненому стані в природних водах. Сульфур входить до складу білкових речовин.

Газ H_2S одержують при взаємодії сульфідів металів з кислотами:



Пропускаючи газ сірководень через воду одержують сульфідну кислоту. Сульфідна кислота – слабка кислота, у водних розчинах дисоціює за двома ступенями:



Сульфіді металів I та II груп розчинні у воді і гідролізують з утворенням лужного середовища:



В хімічних рівняннях реакцій сульфіді проявляють тільки відновні властивості.

Експериментальна частина

Прилади та реактиви. Пробірки циліндричні. Тигель фарфоровий. Чашка фарфорова. Прилад для одержання H_2S . Прилад для одержання SO_2 газу. Азбестова сітка. Пінцет. Мікро-стаканчик.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 92</i>

Фільтрувальний папір. Сірка. Мідь. Сульфід натрію. Цинк. Залізо. Лакмусовий папір. Бензол. Спирт етиловий.

Розчини: Br_2 , I_2 , H_2S , Na_2S , KI (0,1М), Na_2SO_4 (0,5М), HgNO_3 (0,5М), HNO_3 (2М), HNO_3 (2М), HCl (2М), H_2SO_4 (2М), $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ (0,5М), BaCl_2 (0,5М), FeCl_3 (0,5М), KMnO_4 (0,5М), $\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$ (0,5М), MnSO_4 (0,5М), $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ (0,5М), AgNO_3 (0,1М), Na_2SO_3 (0,5М), Na_2SO_3 (0,5М).

Дослід №1 **Відновні властивості сульфідів.**

Виконання роботи. В дві пробірки помістити наступні розчини: в першу – 5 крапель KMnO_4 та 2 краплі 2М розчину H_2SO_4 , у другу – стільки ж $\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$ та H_2SO_4 . В кожну із пробірок по краплях додати розчину сульфиду калію до зміни кольору кожного розчину та його помутніння внаслідок виділення сірки.

Запис даних досліді. Написати рівняння відповідних реакцій, враховуючи, що MnO_4^- переходить в іон Mn^{2+} , $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ в 2Cr^{3+} – іон.

Дослід №2 **Одержання оксиду сульфуру (IV) та його розчинення у воді.**

Виконання роботи: Приготувати дві пробірки: одну з розчином нейтрального лакмусу, другу – з дистильованою водою. Пробірку наповнити на 1/3 її об'єму кристалами K_2SO_3 , додати 6-8 крапель 4н розчину H_2SO_4 та швидко закрити корком з газовідвідною трубкою. Газ, який виділяється пропустити в пробірку з нейтральним лакмусом та дистильованою водою на протязі 2 – 3 хвилин. Якщо виділення газу протікає не досить енергійно, пробірку обережно підігріти. Як змінився колір лакмусу, на які властивості водного розчину SO_2 це вказує?

Запис даних досліді. Написати рівняння реакції одержання SO_2 , його взаємодії з водою та схему рівноваги в одержаному розчині. Як зміститься ця рівновага при додаванні лугу?

Дослід №3 **Окиснювальні та відновні властивості сполук Сульфуру (IV)**

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 93</i>

Виконання роботи. В дві пробірки, із яких одна із розчином сульфиду калію, а друга з йодною водою (3 – 5 крапель у дистильованій воді), додати по декілька крапель розчину сульфур (IV) оксиду у воді, одержаного в попередньому досліді. Відмітити, які зміни відбулися в розчинах.

Запис даних досліді. Написати рівняння відповідних реакцій та вказати, які властивості проявляє сульфур (IV) оксид в обох випадках.

Дослід №4. Дегідратні властивості сульфатної кислоти.

Виконання роботи. На листочку фільтрувального паперу за допомогою скляної палички зробити напис 2н розчином сульфатної кислоти. Папір просушити.

Запис даних досліді. Відмітити та пояснити зміни, які сталися на папері. Яку властивість проявляє сульфатна кислота в цьому досліді?

Дослід №5. Взаємодія сульфатної кислоти з металами.

А) Взаємодія розбавленої H_2SO_4 з металами.

Виконання роботи. В три пробірки внести по 5 – 8 крапель 2н розчину H_2SO_4 та по кусочку металів: в першу - Zn, в другу - Fe, в третю – Cu. Якщо реакція протікає повільно, трохи підігріти пробірки над невеликим полум'ям.

Запис даних досліді. В якому випадку реакція не протікає? Чому? Написати рівняння реакцій, що відбулись. Який елемент в цих реакціях є окисником?

Б) Взаємодія концентрованої H_2SO_4 з металами.

Виконання роботи. В пробірку помістити 5–10 крапель концентрованої сульфатної кислоти і занурити мідну дротинку. Якщо реакція протікає повільно, трохи підігріти пробірку над невеликим полум'ям.

Якщо в результаті реакції виділяється газ, піднести вологий лакмусовий папірець, відмітити зміну його кольору. По запаху (обережно) визначити, який газ виділяється.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 94</i>

Запис даних дослід. Описати явища, які спостерігаються, пояснити ці зміни. Написати рівняння реакцій та вказати, який елемент в молекулі H_2SO_4 є окисником.

Дослід №6. Різна розчинність сульфіту та сульфату барію у кислоті.

Виконання роботи. В двох пробірках одержати обмінною реакцією сульфіт та сульфат Ва, для цього взяти по 3 – 4 краплі розчинів відповідних солей. Спостерігати утворення осадів в обох пробірках. Порівняти розчинність сульфіту та сульфату барію у кислоті, додавши в обидві пробірки по 1–2 краплі 2н HNO_3 . Що спостерігається? Чи можна цією реакцією розпізнати іони SO_3^{2-} та SO_4^{2-} ?

Запис даних дослід. Написати рівняння реакцій одержання сульфату і сульфіту барію та розчинення останнього у кислоті.

Дослід №7. Тіосульфат натрію та його властивості. Нестійкість тіосульфату в кислому середовищі.

Виконання роботи. Внести в пробірку 5 – 6 крапель розчину $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ та 3 – 4 краплі H_2SO_4 .

Запис даних дослід. Відмітити випадання сірки. По запаху визначити, який газ виділяється. Привести графічну формулу $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$. Написати рівняння реакції взаємодії тіосульфату натрію із сульфатною кислотою. Вказати окисник та відновник.

Дослід №8. Контрольний.

Одержати у викладача суху сіль, розчинити її в дистильованій воді та розмішати скляною паличкою. Встановити відомими вам реакціями, чим є дана сіль: сульфатом, сульфітом, тіосульфатом чи сульфідом. Описати методику роботи та явища які спостерігали. На основі спостережень зробити висновок про присутність чи відсутність кожного йона. Записати рівняння реакцій.

Завдання для самоконтроля.

1. Написати електронні формули сульфідів селену та телуру в нормальному та збудженому стані.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 95</i>

2. В якому ступені окиснення Сульфур може бути: а) лише відновником; б) лише окисником. Привести приклади реакцій та урівняти їх.
3. В якому ступені окиснення Сульфур може бути і окисником і відновником? Привести приклади відповідних реакцій.
4. Написати рівняння гідролізу сульфідів: Na_2S , CuS в молекулярному та іонному вигляді.
5. Написати рівняння гідролізу сульфіту Na_2SO_3 в молекулярному та іонному вигляді.
6. Написати графічну формулу тіосульфату натрію, вказати ступінь окиснення Сульфуру в цій сполуці. Пояснити його нестійкість в кислому середовищі.
7. Написати в іонному і молекулярному вигляді рівняння реакцій:
 $(\text{NH}_4)_2\text{S} + \text{FeCl}_3 = \dots$
 $\text{H}_2\text{S} + \text{FeCl}_3 = \dots$
 $\text{H}_2\text{SO}_3 + \text{ZnCl}_2 = \dots$
8. Дописати рівняння реакції та поставити коефіцієнти:
 $\text{Na}_2\text{S} + \text{HNO}_{3(\text{конц.})} = \dots$
 $\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7 + \text{Na}_2\text{S} + \text{H}_2\text{SO}_4 = \dots$
 $\text{Na}_2\text{SO}_3 + \text{Zn} + \text{HCl}_{(\text{розб.})} = \dots$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 96

Лабораторна робота № 13 Карбон і Силіцій

Теоретична частина

Карбон і Силіцій належать до IV групи головної підгрупи періодичної системи елементів Д.І.Менделєєва. На зовнішньому енергетичному рівні атомів знаходиться по 4 електрони. Для них характерний ступінь окиснення +2; +4. Карбон і Силіцій – типові неметали, їх гідроксиди проявляють лише кислотні властивості (H_2CO_3 – карбонатна кислота і H_2SiO_3 – силікатна кислота). Елементи утворюють газоподібні водневі сполуки CH_4 – метан, SiH_4 – сілан, з киснем утворюють оксиди – CO – чадний газ (оксид карбону (II)), CO_2 – вуглекислий газ (оксид карбону IV), SiO_2 .

Сполуки Карбону з металами називаються карбідами CaC_2 – карбід кальцію, а Силіцію – силіцидами Mg_2Si – силіцид магнію. Оксиди CO і SiO – несолетворні. Діоксиди CO_2 і SiO_2 – це ангідриди відповідних кислот – H_2CO_3 , H_2SiO_3 . Обидві кислоти дуже слабкі і термічно нестійкі. Велике значення мають солі цих кислот – карбонати (Na_2CO_3 , K_2CO_3 , $CaCO_3$) і силікати (Na_2SiO_3 , K_2SiO_3 , $CaSiO_3$), гідрокарбонати ($NaHCO_3$, $Ca(HCO_3)_2$). Більшість карбонатів і силікатів погано розчиняються у воді. Водні розчини карбонатів і силікатів мають лужну реакцію.

Експериментальна частина

Прилади і реактиви. Крапельна піпетка, прилади для одержання оксидів карбону(II) і (IV), фільтрувальний папір, активоване вугілля, фуксин, оксид купруму, мрамур, крейда, вапняна вода, бром, лакмус нейтральний розчин; розчини: $Pb(NO_3)_2$, KI, $KMnO_4$, $AgNO_3$, Na_2CO_3 , K_2CO_3 , H_2SO_4 , HCl, $CaCl_2$, Na_2SiO_3 , NaOH, $CuSO_4$, NH_4Cl , NH_4OH ; порошок силікагелю прожарений, кварцевий пісок.

Приготування силікагелю: змішати в фарфоровій чашці рівні об'єми (по 50 мл) рідкого скла та HCl (37 %-ної концентрації) ($\rho = 1,79\text{г/см}^3$). Суміш лишити відстоюватись на добу. Утворений гель розрізати на куски і промити в стакані декантацією до повного видалення іонів хлору (проба на $AgNO_3$). Злити воду і промитий

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 97

гель сушити при температурі 40 – 50⁰С на протязі 24 годин, потім при 50⁰ – 100⁰С на протязі 10-12 годин.

Дослід №1. Адсорбційні властивості вугілля.

А) Адсорбція кольорових речовин із розчину.

Виконання роботи. В пробірку до половини її об'єму налити світло-рожевого фуксину. Помістити в розчин активоване вугілля. Щільно закрити пробірку та енергійно потрясти її 2 – 3 хвилини. Дати розчину постояти, спостерігайте зміни.

Запис даних дослід. Пояснити зміни, що спостерігались.

Б) Адсорбція іонів із розчину .

Виконання роботи. В пробірку помістити 2 – 3 краплини 0,01н розчину $Pb(NO_3)_2$. Додати до нього одну краплю 0,1н розчину KI. Що спостерігаєте? В іншу пробірку до того ж розчину $Pb(NO_3)_2$ помістити невелику кількість активованого вугілля (аналогічно першому дослід), потрясти пробірку. Потім додати одну краплю 0,1н розчину KI. Порівняти кількості одержаних осадів у першому та другому випадках. Чим пояснити відмінності?

Запис даних дослід. Описати, що спостерігається. Скласти рівняння реакції, зробити висновки.

Дослід №2. Відновні властивості Карбону. Відновлення вугіллям оксиду купруму (II).

Виконання роботи. На листку фільтрованого паперу змішати один об'єм порошку оксиду купруму (II) з двома об'ємами порошку вугілля. Приготовлену суміш помістити в циліндричну пробірку, яку закріпити в штативі горизонтально. Нагрівати суміш на протязі 10 – 12 хвилин на сильному полум'ї. Після охолодження пробірки, висипати її вміст на лист білого паперу. Спостерігайте колір одержаного продукту. Зверніть увагу на колір нальоту на стінках пробірки.

Запис даних дослід. Пояснить спостереження. Напишіть рівняння реакції.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 98

Дослід №3. Одержання оксиду Карбону (IV) та його розчинення у воді.

Виконання роботи. Приготувати пробірку з нейтральним розчином лакмусу (5 – 6 крапель). В колбу покласти 3 – 4 кусочки крейди. Закріпити колбу в штативі, внести до неї 5 крапель води та 10 крапель концентрованої HCl. Швидко закрити колбу пробкою з газовідвідною трубкою. Кінець трубки опустити в пробірку з нейтральним розчином лакмусу і пропускати газ 2 – 3 хвилини. Відмітити зміну кольору лакмусу.

Запис даних дослід. Описати пророблену роботу, намалювати прилад. Написати схему рівноваги, яка встановилась у водному розчині оксиду карбону (IV). Як зміститься ця рівновага при додаванні в розчин луку? Кислоти? Вказати причину зміщення рівноваги в кожному випадку.

Дослід №4. Гідроліз карбонату та гідрокарбонату натрію.

Виконання роботи. В дві пробірки помістити по 3 – 4 краплі нейтрального розчину лакмусу. В одну із пробірок додати 1 – 2 краплі розчину карбонату натрію, а в іншу – таку ж кількість гідрокарбонату натрію. Відмітити відмінність в кольорі лакмусу.

Запис даних дослід. Написати в молекулярному та іонному вигляді рівняння реакції гідролізу першої та другої солі. В якому випадку гідроліз протікає слабше? Чому?

Дослід №5. Вплив іону CO₃²⁻ на гідроліз деяких солей.

Виконання роботи. До розчинів солей хлориду Феруму (III) та хлориду Стануму (IV) (3 – 4 краплі) додати по 3 – 5 крапель розчину Na₂CO₃.

Запис даних дослід. Відмітити виділення газу та утворення осадів при гідролізу солей Феруму та Стануму. Написати рівняння реакції гідролізу вказаних солей в молекулярному та іонному вигляді при додаванні до них Na₂CO₃. Чому в присутності йонів CO₃²⁻ гідроліз практично протікає до кінця?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 99

Дослід №6. Термічний розклад карбонатів.

Виконання роботи. В дві пробірки помістити окремо невеликі кількості сухих солей (1/8 пробірки) $(\text{CuOH})_2\text{CO}_3$, CaCO_3 . Пробірку з $(\text{CuOH})_2\text{CO}_3$ закріпити в штативі під кутом, закрити її пробкою з газовідвідною трубкою, кінець якої опустити у вапняну воду. Пробірку обережно нагріти невеличким полум'ям. Що відбувається з вапняною водою. Аналогічний дослід повторити з CaCO_3 . Прожарювання CaCO_3 вести більш енергійно.

Запис даних дослід. Описати і пояснити спостереження, відмітити відмінність в термічній стійкості солей. Написати рівняння реакцій.

Дослід №7. Одержання геля та золя силікатної кислоти.

Виконання роботи. В дві пробірки помістити по 4-5 крапель в одну – силікату натрію, в другу – концентрованої соляної кислоти ($\rho = 1,19\text{г/см}^3$). Додати в першу пробірку 6–7 крапель 2н розчину HCl , а в другу – 1–2 краплі насиченого розчину Na_2SiO_3 . Закрити пробірку та потрусити. Спостерігати утворення геля силікатної кислоти в першій пробірці і золя - в другій. Одержаний золь H_2SiO_3 нагріти невеликим полум'ям до переходу в гель. Як називається процес переходу золя в гель? Яке значення має нагрівання?

Запис даних дослід. Описати пророблену роботу. Написати рівняння реакції одержання Na_2SiO_3 (дана формула умовна, в дійсності склад кремнієвої кислоти більш складний і може бути виражений загальною формулою $\text{SiO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$).

Дослід №8. Адсорбційні властивості силікагелю.

Виконання роботи. Помістити в пробірку 5-7 крапель розчину сульфату тетраамінокупруму. В розчин всипати дрібний силікагель. Закрити пробірку пальцем і енергійно потрясти, перемішати розчин. Спостерігати забарвлення силікагелю та послаблення кольору розчину внаслідок адсорбції силікагелем іонів $[\text{Cu}(\text{NH}_3)_4]^{2+}$. Дати розчину постояти, злити його із силікагелю. Силікагель промити 2-3 рази дистильованою водою. Додати 5-10 крапель соляної кислоти.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 100

Спостерігати забарвлення силікагелю внаслідок руйнування забарвлених іонів соляною кислотою.



Запис даних дослідю. Описати пророблену роботу і зробити висновки.

Дослід №9. Солі кремнієвої кислоти.

А) Одержання силікату натрію.

Виконання роботи. Поставити тигель на фарфоровий трикутник, покласти в нього пінцетом кусочок NaOH величиною в горошину. Нагріти тигель до повного розплавлення лугу. В розплавлену масу помістити один мікрошпатель проплавленого силікагелю і знову нагріти масу до повного розплавлення. Щоб впевнитись в утворенні солі кремнієвої кислоти, провести наступний дослід. Тигель охолодити і додати 5-8 крапель дистильованої води і добре вимішати скляною паличкою. Декілька крапель розчину перенести піпеткою в пробірку. До розчину додати рівний об'єм 2н HCl і нагріти на полум'ї.

Запис даних дослідю. Описати пророблену роботу. Відмітити утворення гелю H_2SiO_3 . Написати рівняння реакції одержання H_2SiO_3 (силікатної) кислоти.

Дослід №10. Гідроліз силікату натрію.

Виконання роботи. В дві пробірки помістити по 5-6 крапель розчину силікату натрію, в одну з них додати краплю фенолфталеїну. Відмітити появу червоного кольору. На надлишок якого іону це вказує? В другу пробірку додати 4-5 крапель NH_4Cl розчину.

Запис даних дослідю. Відмітити явища, які спостерігали і пояснити відмінності в ступені гідролізу Na_2SiO_3 в чистій воді і в присутності хлориду амонію. Написати молекулярні та іонні рівняння обох випадків гідролізу. Присутність якого йону збільшує ступінь гідролізу у другому випадку? Як сповільнити гідроліз силікату натрію?

Завдання для самоконтроля

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземляр № 1	Арк 136 / 101

- Написати рівняння реакцій одержання оксиду карбону трьома різними способами.
- Пояснити утворення зв'язків в молекулі CO методом ВЗ. Яка кратність зв'язку в молекулі CO?
- Який тип гібридизації атомних орбіталей атома Карбону має місце при утворенні молекули CO₂? Яку геометричну форму має ця молекула? Привести відповідну схему.
- Більше, чи менше семи значення рН в розчині карбонатів лужних металів? Відповідь обґрунтуйте, написавши відповідні рівняння.
- Закінчити рівняння реакцій:

$$\text{Si} + \text{HF} + \text{HNO}_3 = \text{NO} + \text{H}_2\text{SiF}_6 + \dots$$

$$\text{Si} + \text{NaOH} + \text{H}_2\text{O} = \dots$$

$$\text{Mg}_2\text{Si} + \text{NH}_4\text{Cl} = \text{SiH}_4 + \text{NH}_3 + \dots$$

$$\text{SiO}_2 + \text{HF} = \dots$$

$$\text{Na}_2\text{SiO}_3 + \text{NH}_4\text{Cl} + \text{H}_2\text{O} = \dots$$
- Як одержати із кварцового піску: а) кремній; б) SiF₄; в) Na₂SiO₃. Написати рівняння відповідних реакцій.
- Хімічний склад ортоклазу виражається формулою – K₂O·Al₂O₃·6SiO₂. Написати рівняння процесу вивітрювання ортоклазу під впливом CO₂ та H₂O.
- Після пропускання 1м³ повітря через розчин Ва(OH)₂ утворилося 2,64г. карбонату барію. Обчислити % вміст CO₂ в повітрі.
- Описати хімічний склад звичайного, кварцового та рідкого скла?
- Скільки потрібно взяти магнію, щоб добути у вільному стані кремній з 0,3г чистого кварцу?
- Склад звичайного скла можна подати формулою Na₂O·CaO· 6SiO₂. Обчислити теоретичну витрату сировини (соди, вапняку, кремнезему) на виготовлення однієї тони скла.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 102

Лабораторна робота №14 Елементи другої групи головної підгрупи (А підгрупа – Be, Mg, Ca, Sr, Ba, Ra)

Короткі теоретичні відомості

До другої групи головної підгрупи відносяться хімічні елементи Be(Берилій), Mg(Магній), Ca(Кальцій), Sr(Стронцій), Ba(Барій), Ra(Радій). На зовнішньому енергетичному рівні (на *s* - підрівні) атомів цих елементів перебуває по 2 електрони, які вони легко віддають, проявляючи ступінь окиснення +2. Із зростанням порядкового номера елементів головної підгрупи та із зменшенням іонізаційного потенціалу активність металів зростає. У природі вони зустрічаються тільки в сполуках. З киснем всі елементи головної підгрупи утворюють оксиди типу MeO. Оксид берилію амфотерний, а інші мають основні властивості, які посилюються при переході від MgO до BaO. Оксиди цієї групи взаємодіють з водою утворюючи гідроксиди складу Me(OH)₂. Сила основ збільшується від магнію до барію. Be(OH)₂ – амфотерний. Гідроксиди лужноземельних металів (Ca, Sr, Ba) добре розчиняються у воді. Сполуки цих металів і самі метали забарвлюють полум'я газового пальника в характерні кольори.

Електронні структури зовнішніх енергетичних рівнів атомів елементів другої групи головної підгрупи періодичної системи, величини радіусів та іонізаційних потенціалів подано в таблиці.

Елемент	Порядковий номер	Атомна маса	Електронна будова	Радіус атома	Потенціал іонізації
Берилій	4	9,01	... 2S ²	1,5	9.32
Магній	12	24,32	... 3S ²	1.62	7.64
Кальцій	20	40,08	... 4S ²	1.97	6.61
Стронцій	38	87,63	... 5S ²	2.13	5.7
Барій	56	137,36	... 5S ²	2.17	5.2
Радій	88	226,05	... 7S ²	2.45	—

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 103

Експериментальна частина .

Реактиви і матеріали. Щипці, фарфорова чашка, газовий пальник, стружка металічного магнію, апарат Кіппа, оксид кальцію (порошок).

Розчини. Хлориди Са , Sr , Ва; натрій карбонат, 2н розчин соляної кислоти, магній хлорид, натрій дигідроген фосфат, кальцій сульфат, магній сульфат .

Дослід №1: Добування і властивості магній оксиду.

Порядок виконання роботи. Взяти щипцями кілька кусочків магнієвої стружки і запалити їх у полум'ї газового пальника. Утворений оксид магнію (білий порошок) зібрати у фарфорову чашку і змочити водою. Випробуйте червоним лакмусовим папірцем або фенолфталеїном реакцію водного розчину .

Запис даних дослід. Складіть рівняння реакції і зробіть висновки.

Дослід №2. Властивості кальцій оксиду.

Порядок виконання роботи. Невелику кількість кальцій оксиду обережно змочити у фарфоровій чашці кількома краплинами води. Зверніть увагу на характер реакції. Як вона називається у техніці? Додайте води і випробуйте реакцію розчину фенолфталеїном .

Запис даних дослід. Напишіть рівняння реакції, дайте відповіді на поставлені питання, зробіть висновки.

Дослід №3. Забарвлення полум'я солями лужноземельних металів.

Порядок виконання роботи. Ознайомитись в якій колір забарвлюють полум'я газового пальника леткі сполуки лужноземельних металів. Для цього візьміть ніхромову дротинку, змочіть потрібним розчином солі і внесіть в полум'я газового пальника

Запис даних дослід. Одержати у викладача контрольні розчини солей і за забарвленням полум'я встановити їх. Опишіть пророблену роботу.

Дослід №4. Добування карбонатів лужноземельних металів.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 104

Порядок виконання роботи. До розчинів солей Са, Sr, Ва, взятих в окремих пробірках, долийте по 1-2 мл розчину натрій карбонату. Утворені осаді поділіть попалам. До однієї частини обережно додайте 2н розчин соляної кислоти, а другу частину залиште для наступного досліді.

Запис даних досліді. Напишіть рівняння проведених реакцій в молекулярному та іонному вигляді.

Дослід №5. Добування гідрогенкарбонатів лужноземельних металів.

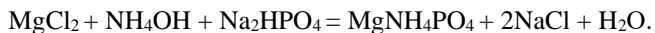
Порядок виконання роботи. До невеликих порцій карбонатів, добутих у попередньому досліді, долийте по 2–3 мл води і в кожен з них пропустіть з апарата Кіппа вуглекислий газ до утворення прозорих розчинів. Ці прозорі розчини поділіть попалам. Одну частину кожного з них нагрійте в полум'ї газового пальника, а другу залиште для порівняння.

Запис даних досліді. Напишіть рівняння реакції і зробіть відповідні висновки.

Дослід №6. Якісні реакції на елементи другої групи.

Порядок виконання роботи. У пробірку налити 1–2 мл розчину солі магнію і додати 2М розчину амоній гідроксиду до утворення осаду, а потім сюди ж додати розчин амоній хлориду до розчинення осаду.

До утвореного прозорого розчину додати розчин Na_2HPO_4 .



Налити в пробірку 1–2 мл розчину солі кальцію і додати стільки ж розчину амоній оксалату. Налити в пробірку 1–2 мл розчину солі барію і додати 1–2 мл розчину калій хромату.

Запис даних досліді. Який склад і характер утворених осадів? Напишіть рівняння реакцій і зробіть відповідні висновки.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 105

Дослід №7. Порівняння розчинності сульфату і карбонату кальцію.

Порядок виконання роботи. До 1–2 мл розчину CaCl_2 долийте стільки ж розчину Na_2SO_4 . Коли випаде осад, до прозорого розчину додати ще 2–3 краплини розчину Na_2SO_4 . Осад не випадає. Про що це свідчить?

До цього ж прозорого розчину додати кілька краплин розчину соди. Що спостерігається?

Запис даних досліді. Користуючись правилом добутку розчинності, поясніть явища які спостерігаються.

Дослід №8 . Визначення твердості води

Твердість води обумовлена вмістом в ній розчинних солей Ca та Mg , гідрокарбонатів, хлоридів і сульфатів. Розрізняють тимчасову та постійну твердість води. Тимчасова твердість визначається вмістом у воді розчинних гідрокарбонатів Ca та Mg . При кип'ятінні води гідрокарбонати переходять в малорозчинні карбонати:



Таким чином тимчасова твердість ліквідується. Сума тимчасової та постійної твердості обумовлює загальну твердість. Виражається твердість води в міліграм-еквівалентах іонів Ca^{2+} , Mg^{2+} на один літр води (мг–екв/л). Вода з твердістю менше 4 мг–екв/л називається м'якою, від 4 до 8 – середньою; від 8 до 12 – називається твердою.

А. Визначення тимчасової твердості.

Порядок виконання роботи. Так як вода, яка містить гідрокарбонати кальцію та магнію має лужну реакцію (чому?), визначення карбонатної твердості проводиться безпосереднім титруванням води соляною кислотою в присутності індикатора метилового оранжевого. Відміряти піпеткою вказаний викладачем об'єм досліджуваної води (100–50 мл) і перенести її в конічну колбу для титрування. Додати 2–3 краплини індикатора метилового оранжевого. В приготовлену раніше бюретку налити 0,1м титрований розчин соляної кислоти. Встановити рівень рідини на нульову поділку і

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 106

по краплях приливати соляну кислоту в воду до зміни кольору розчину від жовтого до помаранчево-рожевого. Визначити об'єм витраченої на титрування НСІ і записати його в таблицю. Титрування повторити ще два рази, кожного разу доливаючи в бюретку кислоту до нульової поділки і миючи колбу для титрування. Відхилення в об'ємі кислоти при титруванні не повинно перевищувати 0,05 мл.

Запис даних дослідю. Результати дослідів записати в таблицю:

№ титрування	Об'єм піпетки, об'єм H_2O , V_1 мл	Об'єм розчину НСІ, який пішов на титрування	Середній об'єм розчину НСІ, V_2 мл	Нормальність розчину НСІ, NH_4Cl ,
--------------	--	---	--------------------------------------	--------------------------------------

Тимчасову твердість води в мЛг-екв/л розраховують за формулою:

$$T_k = \frac{N_{HCl} \cdot V_{2HCl} \cdot 1000}{V_{1H_2O}},$$

де T_k – твердість тимчасова (карбонатна);

N_{HCl} – нормальність соляної кислоти;

V_{2HCl} – об'єм витраченої на титрування соляної кислоти;

V_{1H_2O} – об'єм досліджуваної води.

Б. Визначення загальної твердості.

Загальну твердість води визначають комплексометричним методом із застосуванням розчину трилону Б – дигідрату динатрієвої солі етилендіамінтетраацетатної кислоти (ЕДТА).

Порядок виконання роботи. Заповнити бюретку титрованим розчином ЕДТА (0,02 м). Відміряти піпеткою вказаний викладачем об'єм досліджуваної води і перенести її в конічну колбу для титрування. Долити дистильованою водою до загального об'єму 100 мл (воду відміряти мензуркою). Додати 5 мл (буферного розчину для підтримання рН в інтервалі 9–10 і 2–3 краплі індикатора еріхрома чорного, при якому розчин забарвлюється в червоний колір.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземляр № 1	Арк 136 / 107

Перемішати розчин і відразу титрувати із бюретки розчином ЕДТА до переходу червоного кольору в синій. Титрування повторити три рази.

Запис даних дослідю. Результати записати в таблицю (як в досліді №1). Загальну твердість води (мгг-екв/л) розрахувати за формулою:

$$T_n = \frac{N_{\text{ЕДТА}} \cdot V_{2\text{ЕДТА}} \cdot 1000}{V_{1\text{H}_2\text{O}}},$$

де T_n – постійна твердість;

$N_{\text{ЕДТА}}$ – нормальність розчину трилону Б;

$V_{2\text{ЕДТА}}$ – об'єм розчину ЕДТА, що витратився на титрування;

$V_{1\text{H}_2\text{O}}$ – об'єм досліджуваної води.

Обчислити постійну твердість виразом:

Твердість постійна = Твердість загальна – Твердість карбонатна
($T_n = T_z - T_k$)

До якого типу твердості відноситься досліджувана вода?

Завдання для самоконтроля

- В якій послідовності зменшується розчинність сульфатів лужноземельних металів у воді?
- Як відбувається перетворення карбонатів у гідрокарбонати і навпаки?
- Скільки літрів водню можна добути при взаємодії 24 г кальцію з водою при тискові 728 мм.рт.ст. і температурі 15 °С?
- Які властивості MgO використовуються, при застосуванні його для виробництва вогнетривких матеріалів?
- Як добувають металічний магній, кальцій, стронцій і барій?
- Які процеси відбуваються на аноді і катоді при електролізі розчинів MgCl_2 , CaCl_2 , $\text{Ba}(\text{NO}_3)_2$?
- Закінчіть рівняння реакцій і назвіть утворені продукти:
 $\text{CaCl}_2 + \text{Na}_2\text{HPO}_4 + \text{NaOH} = \dots;$
 $\text{CaCl}_2 + \text{Na}_3\text{PO}_4 = \dots;$
 $\text{Ba}(\text{NO}_3)_2 + \text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 = \dots;$
 $\text{CaCl}_2 + \text{K}_2\text{CO}_3 = \dots;$
 $\text{SrCl}_2 + \text{Na}_3\text{PO}_4 = \dots; \text{Ca} + \text{H}_2\text{O} = \dots;$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 108

8. Що таке тимчасова (карбонатна) постійна Твердість води? В яких одиницях її вимірюють?
9. Якими методами можна усунути тимчасову твердість води?
10. Чому в тепловому господарстві не можна застосовувати тверду воду?
11. Чому застосування твердої води для прання білизни збільшує витрату мила?
12. Скільки грамів гашеного вапна потрібно додати до 2 м^3 води, щоб усунути її тимчасову твердість, яка дорівнює $3,0 \text{ мг-екв/л}$?
13. У літрі води міститься $0,32 \text{ г}$ кальцій гідрокарбонату. Яка твердість цієї води?
14. Вода з тимчасовою твердістю, що дорівнює 2 мг-екв/л , містить тільки магній гідрокарбонат. Яка кількість цієї солі міститься в 5 м^3 води?
15. На титрування $100 \text{ мл H}_2\text{O}$ витрачається $2 \text{ мл } 0,1 \text{ м}$ розчину соляної кислоти. Визначити карбонатну твердість води?
16. У чому полягає процес знесолювання води? Які синтетичні смоли застосовуються для цього?
17. Визначити тимчасову твердість води, знаючи, що на реакцію з гідрокарбонатом, який міститься в 100 мл цієї води, потрібно $5 \text{ мл } 0,1 \text{ м}$ розчину соляної кислоти.
18. Скільки динатрій карбонату потрібно додати до 5 л води, щоб усунути загальну твердість, що дорівнює $4,6 \text{ мг-екв/л}$?
19. При кип'ятінні 250 мл води, яка містить кальцій гідрокарбонат, випав осад масою $3,5 \text{ мг}$. Чому дорівнює твердість води?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 109

Лабораторна робота № 15

Метали побічних підгруп. Ферум, Кобальт, Нікель

Корткі теоретичні відомості

В головних підгрупах періодичної системи знаходяться елементи, у яких заповнюються електронами *s*, або *p*-підрівні зовнішніх електронних рівнів. Передостанні підрівні заповнені 8, або 18 електронами, а тому є стійкими. Валентні електрони знаходяться тільки на зовнішньому рівні. Їх кількість визначається номером групи періодичної системи.

Якщо атоми мають незначне число (1-4) валентних електронів, то для них є характерною тенденція до їх віддачі і вони проявляють відновні (металічні) властивості.

В періодах із збільшенням зарядів ядра і числа валентних електронів, а також із зменшенням радіусу атомів металічні властивості слабшають.

В групах зверху вниз металічні властивості збільшуються, оскільки збільшується число рівнів і зростає об'єм атому елемента.

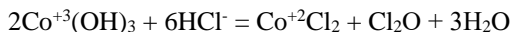
Ферум (Fe), Кобальт (Co) і Нікол (Ni) відносяться до перехідних металів VIII групи 4 періоду. Атоми на зовнішніх електронних рівнях мають по два *s*-електрони ($4s^2$) та на $3d$ -підрівнях передостаннього рівня – відповідно 6, 7, 8 електронів.

При переході від Феруму до Кобальту і Ніколя добавляється лише по одному електрону на $3d$ – підрівнях. Тому всі три метали за властивостями схожі один з одним. Це досить тверді, тугоплавкі речовини. В ряді активності вони стоять лівіше за Гідроген і реагують з кислотами із виділенням водню. На повітрі Кобальт і Нікол стійкі в наслідок покриття поверхні щільними оксидами, а залізо ржавіє, оскільки його оксиди рихлі.

В хімічних сполуках Ферум проявляє ступені окиснення +2, +3, +6. Кобальт і Нікол – +2 і +3.

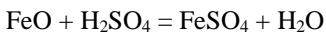
Найбільш характерною для Феруму є ступінь +3, тому сполуки Fe^{+3} є відновниками, а Fe^{+6} – дуже сильними окисниками.

У Кобальту і Ніколя характерною є ступінь +2. Тому сполуки Co^{+3} і Ni^{+3} є сильними окисниками:

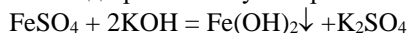


Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 110

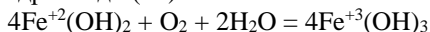
Ферум, Кобальт і Нікол утворюють оксиди (FeO, CoO, NiO) і гідроксиди (Fe(OH)₂, Co(OH)₂, Ni(OH)₂), які мають слабкі основні властивості:



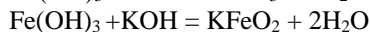
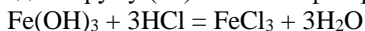
Майже всі солі сильних кислот і гідроксидів даних елементів зі ступенем +2 розчинні у воді і забарвлені в зеленуватий (Fe²⁺), рожевий (Co²⁺) і зелений (Ni²⁺) кольори. Гідроксиди нерозчинні у воді і утворюються при взаємодії розчинів лугів з розчинами солей:



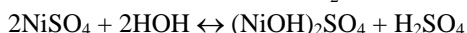
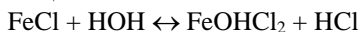
Кисень повітря, а також інші окисники гідроксиди (II) перетворюють в гідроксиди (III):



Оксиди і гідроксиди Феруму (III) мають амфотерні властивості:

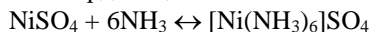


Солі Феруму, Кобальту, Ніколю в водних розчинах гідролізують і змінюють рН середовища:

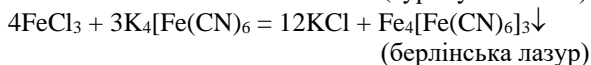
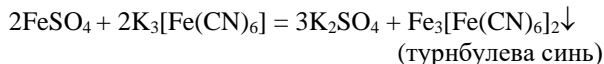


Солі, особливо з аніонами слабких кислот, можуть піддаватися повному гідролізу.

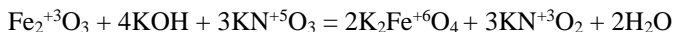
Катіони Fe, Co, Ni, як іони перехідних металів – комплексоутворювачі. Координаційні числа в комплексах рівні 6:



Комплексні сполуки мають забарвлення, тому їх використовують для відкриття катіонів:



При взаємодії оксиду феруму (III) з лугами в присутності окисників утворюються солі феррати, в яких Ферум знаходиться в ступені окиснення +6:



Проте фератна кислота (H₂FeO₄) і фератний ангідрид (FeO₃)

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 111

невідомі.

Ферум

Ферум – це четвертий елемент за поширеністю на Землі. В природі знаходиться у зв'язаному вигляді: входить до складу гірських порід, а також міститься в живих організмах. До складу мінеральних джерел входять сульфат FeSO_4 і гідрогенкарбонат ферум (II) $\text{Fe}(\text{HCO}_3)_2$.

Мінерали:

оксиди

- магнетит (магнітний залізняк) $(\text{Fe}^{\text{II}}\text{Fe}^{\text{III}})\text{O}_4$,
- гематит (червоний залізняк) Fe_2O_3 ,
- лимоніт (бурий залізняк) $\text{Fe}_2\text{O}_3 \cdot n\text{H}_2\text{O}$;

карбонати

- сидерит (залізний шпат) FeCO_3 ;

сульфіди

- пірит (залізний колчедан, сірчаний колчедан) FeS_2 ,
- піротин (магнітний колчедан) $\text{Fe}_{0,877}\text{S}$;

силікати

- оливін $(\text{Mg}, \text{Fe})_2\text{SiO}_4$.

Кобальт.

Зустрічається лише у зв'язаному вигляді разом із Ніколем.

Мінерали:

- смалтин CoAs_2 ,
- кобальтин (кобальтовий блиск) CoAsS ,
- лінеїт (кобальто-ніколевий колчедан) $(\text{Co}, \text{Ni})_3\text{S}_4$.

Нікель

В земній корі зустрічається тільки в зв'язаному вигляді (його супутники: Co, As, Sb).

Мінерали:

- нікелін (червоний ніколевий колчедан, купфернікель) NiAs ;
- хлоантит (білий ніколевий колчедан) $(\text{Ni}, \text{Co}, \text{Fe})\text{As}_2$;
- гарнієрит $(\text{Mg}, \text{Ni})_6(\text{Si}_4\text{O}_{11})(\text{OH})_6 \cdot \text{H}_2\text{O}$;
- магнітний колчедан $(\text{Fe}, \text{Ni}, \text{Cu})\text{S}$.

Експериментальна частина

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 112

Прилади та реактиви: пробірки циліндричні, фільтрувальний папір, лакмусовий папір.

Розчини: NaOH (2н), кислота (2н), FeSO₄, FeCl₃, NiCl₂, CoCl₂, KJ, NH₄Cl, NH₄OH, Br₂, K₃[Fe(CN)₆], K₄[Fe(CN)₆].

Дослід №1. Отримання ферум (II) і нікель (II) гідроксидів.

Виконання роботи. В дві пробірки помістити по дві краплі розчинів солей феруму (II) і нікелю (II). Додати надлишок (4 краплі) розчину лугу. Чи спостерігається розчинення осадів в надлишку лугу? Зробити висновок про окиснювально-відновні властивості гідроксидів феруму і нікелю.

До отриманих осадів додати по стінках пробірок по 2 краплі бромної води. Спостерігати за зміною кольору осаду в результаті окиснення.

Запис даних дослід. Написати рівняння реакції отримання і окиснення гідроксидів. Зробити висновок про окиснювально-відновні властивості гідроксидів (II).

Дослід №2. Окиснювальні властивості Fe³⁺.

Виконання роботи: До двох крапель хлориду феруму (III) додати 2 краплі розчину йодиду калію.

Запис даних дослід. Пояснити зміну кольору написанням рівняння реакції. Зробити висновки про окислювально-відновні властивості феруму (III).

Дослід № 3. Гідроліз солей.

Виконання роботи. За допомогою універсального індикаторного паперу визначити рН середовища розчинів солей феруму (II і III).

Запис даних дослід. Зробити висновки про вплив заряду катіону на ступінь гідролізу солі. Написати рівняння реакції гідролізу.

Дослід №4. Отримання комплексної сполуки кобальту.

Виконання роботи. До 2 крапель розчину кобальту (II) додати стільки ж розчину хлориду амонію і надлишок (4 краплі) розчину

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 113

аміаку Спостерігати утворення комплексу фіолетового кольору.

Запис даних дослід. Написати рівняння реакції.

Дослід №5. Відкриття катіонів Fe²⁺ і Fe³⁺.

Виконання роботи. В дві пробірки взяти по дві краплі розчинів солей феруму (II і III). В розчин з сіллю Fe²⁺ додати краплю розчину червоної кров'яної солі K₃[Fe(CN)₆] до Fe³⁺ - краплю жовтої кров'яної солі – K₄[Fe(CN)₆].

Запис даних дослід. Написати рівняння реакції утворення осадів. Вказати як вони називаються.

Дослід №6. Зміна забарвлення солей кобальту.

Виконання роботи. На білому листку паперу написати декілька знаків розчином солі кобальту. Папір обережно нагріти над полум'ям спиртівки (просушити).

Запис даних дослід. Пояснити явище, що спостерігали.

Завдання для самоконтроля

1. Написати електронні формули катіонів Fe²⁺, Fe³⁺.
2. Написати рівняння реакцій розчинення феруму в соляній, розбавленій і концентрованій сульфатній кислотах, розбавленій нітратній кислоті.
3. Написати рівняння реакцій взаємодії гідроксидів Fe(III), Co(III), Ni(III) з соляною кислотою із врахуванням окиснювальних властивостей катіонів металів (III).
4. Написати формули кінцевих продуктів і розставити коефіцієнти в наступних рівняннях на основі електронного балансу:

$$\text{FeSO}_4 + \text{KMnO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 =$$

$$\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3 + \text{KNO}_2 + \text{H}_2\text{SO}_4 =$$
5. Написати рівняння гідролізу солі Fe₂(SO₄)₃ в молекулярній та іонній формах, вказати рН середовища.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 114

Лабораторна робота № 16

Визначення молекулярної маси високомолекулярних речовин візкозиметричним методом

Короткі теоретичні відомості

Молекулярна маса високомолекулярних речовин (ВМР) є однією з найважливіших характеристик полімеру, що визначає його хімічні, фізичні та технологічні властивості. Оскільки ВМР складається з макромолекул різної молекулярної маси (різного ступеня полімеризації), то говорять про середнє значення її молекулярної маси (\bar{M}_r). Значення \bar{M}_r складається з маси всіх молекул, яка усереднюється або за їх числом (середньочисельна молекулярна маса \bar{M}_n), або за масою окремих фракцій (середньомасова молекулярна маса \bar{M}_{wv}). Величина цього середнього значення \bar{M}_r залежить від методу, що використовується для його визначення.

Для визначення \bar{M}_n використовують методи, основані на визначенні числа молекул у розведених розчинах полімерів: криоскопію, ебуліоскопію, осмометрію, методи визначення кінцевих груп у макромолекулах.

Для визначення \bar{M}_{wv} використовують методи, в основу яких покладено залежність властивостей розчинів від маси окремих макромолекул (дифузію, світлорозсіювання, седиментацію та ін.). Серед різних методів визначення молекулярних мас полімерів широко використовується візкозиметричний метод. Отримана за цим методом середньовізкозиметрична молекулярна маса наближається до середньомасової молекулярної маси полімеру. Для визначення молекулярної маси використовують емпіричну залежність між граничним значенням в'язкості розчинів ВМР (характеристичною в'язкістю) $[\eta]$ і його молекулярною масою (узагальнене рівняння Штаудінгера):

$$[\eta] = K \cdot M^\alpha, \quad (15.1)$$

де: K – константа, що залежить від природи розчинника і полімеру;
 α – константа, яка характеризує форму макромолекули, вона може набирати значення від 0 (для глобул) до 2 (для абсолютно жорстких макромолекул).

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземляр № 1	Арк 136 / 115

Визначення в'язкості розчинів ВМР основане на вимірюванні часу витікання рідини з капіляра віскозиметра. Для неньютонівських рідин, якими є розведені розчини полімерів, при стаціонарній ламінарній течії для розрахунку в'язкості використовують рівняння Пуазейля:

$$V = \frac{\pi \cdot r^4 \cdot \Delta p \cdot \tau}{8 \cdot l \cdot \eta}, \quad (15.2)$$

де: V – об'єм рідини, що витікає за час τ , см³;

r – радіус капіляра, см;

Δp – різниця тисків на кінцях капіляра, Па;

l – довжина капіляра, см;

η – абсолютна в'язкість рідини.

Якщо рідина протікає через капіляр під дією власної ваги, то

$$\Delta p = \rho \cdot g \cdot h, \quad (15.3)$$

де ρ – густина рідини;

g – прискорення сили тяжіння;

h – висота стовпа рідини, що створює гідростатичний тиск.

Після підстановки значення Δp (15.3) у рівняння Пуазейля (15.2) і розв'язання його відносно η отримуємо:

$$\eta = \frac{\pi \cdot r^4 \cdot \rho \cdot g \cdot h \cdot \tau}{8 \cdot l \cdot V},$$

або

$$\eta = K \cdot \rho \cdot \tau, \quad (15.4)$$

де $K = \frac{\pi \cdot r^4 \cdot g \cdot h}{8 \cdot l \cdot V}$ (стала віскозиметра).

Отже, знаючи сталу віскозиметра і визначивши час витікання рідини з капіляра, можна обчислити абсолютну в'язкість рідини. Однак звичайно при вимірюванні в'язкості розчинів достатньо визначити відносну в'язкість розчину $\eta_{\text{відн}}$ – відношення в'язкості розчину η до в'язкості розчинника η_0 :

$$\eta_{\text{відн}} = \frac{\eta}{\eta_0} = \frac{\rho \cdot \tau}{\rho_0 \cdot \tau_0}, \quad (15.5)$$

де ρ_0 – густина розчинника, кг/см³;

τ_0 – час витікання розчинника, с.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 116

Для розведених розчинів можна припустити, що густина розчину мало відрізняється від густини розчинника ($\rho \approx \rho_0$) і тоді рівняння (15.5) набуває вигляду:

$$\eta_{\text{відн}} = \frac{\tau}{\tau_0}. \quad (15.6)$$

Знаючи відносну в'язкість, розраховують питому в'язкість:

$$\eta_{\text{пит}} = \frac{\eta - \eta_0}{\eta_0} = \frac{\eta}{\eta_0} - 1 = \eta_{\text{відн}} - 1. \quad (15.7)$$

Потім визначають приведену в'язкість:

$$\eta_{\text{пр}} = \frac{\eta_{\text{пит}}}{C} \quad (15.8)$$

де: C – концентрація ВМР, моль/см³;

і будують графік залежності $\frac{\eta_{\text{відн}}}{C} = f(C)$ (рис. 15.1). Ця залежність

лінійна:

$$\frac{\eta_{\text{пит}}}{C} = a + \epsilon C, \quad (15.9)$$

екстраполяція її на нульову концентрацію дає значення $a = [\eta]$.

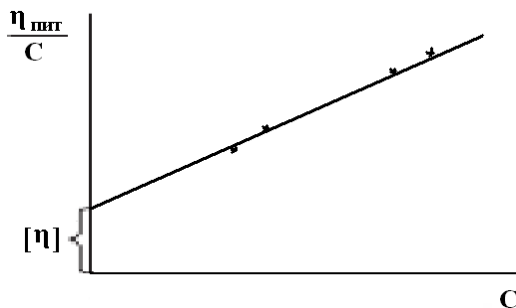


Рис. 15.1. Залежність приведеної в'язкості від концентрації розчину ВМР

Експериментальна частина

Роботу виконують на віскозиметрі Оствальда (рис. 15.2). Віскозиметр має сполучені скляні трубки (1) і (2). Трубка (1) має розширення (3), що переходить у капіляр (4). Досліджувана рідина під

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 117

дією власної ваги протікає через трубку (1) і капіляр (4) у трубку (2). Вище і нижче розширення (3) на трубці (1) є мітки (5) і (6). Об'єм розширеної частини трубки дорівнює 3 – 4 мл. При витіканні розчину у віскозиметрі Оствальда відбувається поступове зменшення висоти стовпа рідини Δh , що приводить до утворення змінного гідростатичного тиску. Тому у віскозиметр Оствальда наливають однакові об'єми розчинів.

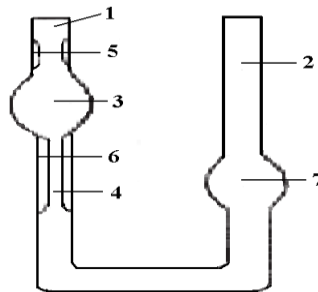


Рис. 15.2. Капілярний віскозиметр Оствальда:

1, 2 — скляні трубки; 3, 7 — розширення; 4 — капіляр; 5, 6 — мітки

Вивчають залежність в'язкості водних розчинів ВМР від їх концентрації при кімнатній температурі (при інших температурах і для більш точних вимірювань використовують термостат).

У віскозиметр, встановлений вертикально, наливають такий об'єм води (надалі – такий же об'єм розчину), щоб повністю заповнити розширення (7) (до мітки). Далі засмоктують воду в розширення (3) вище верхньої мітки і визначають час витікання води від верхньої мітки до нижньої. Проводять не менше п'яти вимірювань, з яких розраховують середнє значення. Аналогічно визначають час витікання кожного розчину, починаючи із найбільш розведеного. Наприкінці роботи віскозиметр промивають водою (особливо ретельно – капіляр) і знову вимірюють час витікання води. Дані експерименту та розрахунків заносять у таблицю:

Температура дослід, °С ... ВМР ... Розчинник ...

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 118

Концентрація С, %	Час витікання τ , с						$\eta_{\text{відл}}$	$\eta_{\text{питт}}$	$\eta_{\text{пр}}$	[η]
	1	2	3	4	5	середній				

Обробка експериментальних даних

Розраховують $\eta_{\text{відл}}$, $\eta_{\text{питт}}$, $\eta_{\text{пр}}$ за рівнянням (30.6) – (30.8) для кожного розчину. Будують графік залежності $\frac{\eta_{\text{вд}}}{C} = f(C)$ і визначають характеристичну в'язкість [η] (рис. 37). Розраховують молекулярну масу ВМР за рівнянням (30.1). Коефіцієнти K і α зазначені в додатку В (таблиця 19).

Запитання для самоконтроля

1. Що визначає властивості ВМР?
2. Суть середнього значення молекулярної маси.
3. Від чого залежить середнє значення ВМР?
4. Які методи використовують для визначення середньо чисельної молекулярної маси?
5. Які методи використовують для визначення середньо масової молекулярної маси?
6. Якій метод найчастіше використовується для визначення молекулярної маси полімерів?
7. Охарактеризувати рівняння Штаудінгера.
8. Від чого залежить в'язкість водних розчинів ВМР?
9. Пояснити яким чином визначають в'язкості розчинів ВМР.
10. Пояснити принцип роботи віскозиметра.
11. Наведіть структурні формули мономерів поліетилену, целюлози, натурального каучуку, поліхлорвінілу. Яка особливість в будові цих молекул дозволяє використовувати їх для синтезу полімерів?
12. Яка різниця між високополімерами та олігомерами? Які використовуються стабілізатори та пластифікуючі добавки до полімерів?
13. Регулярні та нерегулярні полімери. Поясніть на прикладі поліхлорвінілу.

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 119

14. Стереорегулярність полімерів. Поясніть на прикладі поліпропілену.

15. Виходячи з етилену і пропілену покажіть утворення гомо- та сополімерів.

16. На прикладі синтезу фенолформальдегідного полімеру продемонструйте утворення лінійних, розгалужених та сітчастих полімерів.

17. Подати схему полімеризації ізопрену. Чому з отриманого полімеру можна отримати гуму, а з поліпропілену ні?

18. Поліформальдегід використовують як електроізоляційний матеріал, оскільки він збуригає високі електроізоляційні властивості у вологому агресивному середовищі. Складіть рівняння реакції полімеризації формальдегіду. Яку кількість речовини становить формальдегід масою 12 кг? (400 моль)

19. Яку масу поліетилену можна добути з природного газу об'ємом 20784 м³ з об'ємною часткою етану 0,5 %, якщо масова частка виходу полімеру становить 92% від теоретично можливого? Визначте ступінь полімеризації етилену. (119,51 кг, 4262)

20. Тетрафторетилен є мономером для синтезу діелектрика фторопласту- 4. Його добувають за схемою: $\text{CHCl}_3 + 2\text{HF} \rightarrow \text{CHClF}_2 + 2\text{HCl}$; (каталізатор: SbF_5); $2\text{CHClF}_2 \rightarrow \text{F}_2\text{C}=\text{CF}_2 + 2\text{HCl}$; (піроліз, каталізатор: Ag, Pt); яку масу тетрафторетилену можна добути з хлороформу масою 300 т з масовою часткою домішок 7%, якщо масова частка виходу тетрафторетилену становить 98% від теоретично можливого? (114,4 т)

21. Одним із способів добування ізопрену є одностадійне дегідрування ізопентану за наявності каталізатора. Яку масу ізопрену можна добути з ізопентану масою 400 т з масовою часткою домішок 14%, якщо масова частка виходу ізопрену становить 87% від теоретично можливого? (282,65т).

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 120</i>

Лабораторна робота №17 **Застосування методу біотестування
для дослідження техногенного
забруднення гідросфери**

Мета роботи: Ознайомитися з методом біологічного тестування техногенного забруднення гідросфери та основними вимогами до його проведення.

Завдання: Використовуючи розчини, які імітують кислотне забруднення, неочищені побутові відходи і надлишок мінеральних добрив, виявити їх вплив на розвиток рослин.

Обладнання:

- 1) насіння рослин;
- 2) чашки Петрі;
- 3) фільтрувальний папір;
- 4) термостат;
- 5) лінійка;
- 6) розчини з лужним і кислим рН, розчин хлориду калію, вода;
- 7) рН-метр.
- 8)

Теоретична частина.

У забрудненні гідросфери важливу роль відіграють кислотні та лужні забруднювачі та надлишок мінеральних добрив. Причиною кислотного забруднення є так звані “кислотні дощі” – це зміщення рН водного середовища внаслідок забруднення атмосфери кислотними оксидами, які згодом перетворюються у кислоти. Головне джерело лужного забруднення – неочищені побутові стоки, адже більшість миючих засобів мають лужне рН. Надлишок мінеральних добрив у ґрунтових та проточних водах – це результат їх неправильного застосування.

Хід виконання роботи:

1. За допомогою рН-метра визначити рН тестових розчинів.
2. У чашки Петрі помістити на фільтр по 10 зернин вибраних для тестування рослин (соя, пшениця або боби).
3. Підписати чашки у відповідності до підписів на розчинах.
4. Розлити відповідні розчини на фільтрувальний папір. Води повинно бути достатньо для рослин, але не забагато!

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 121</i>

5. Чашки помістити у тепле темне місце на 5 – 7 днів.
6. Визначити здатність насіння до проростання. Виміряти довжину проростків, порахувати середнє, середньоквадратичне відхилення та похибку середнього.
7. За середніми даними розрахувати довжину проростків відносно контролю.
8. Зробити висновок про вплив можливого забруднення на рослини.

Запитання для самоконтроля

1. Сутність методів біотестування.
2. Основні підходи в біотестуванні.
3. Принципова схема в методі біотестування.
4. Вибір біотесту і тест-реакції.
5. Короткочасне та тривале біотестування. Традиційні тест-об'єкти.
6. Поняття «біомаркер».
7. Вимоги до методів біотестування.
8. Задачі та прийоми біотестування.
9. У чому полягає сутність ростового тесту?
10. Які рослини використовуються у якості індикаторів у ростовому тесті?
11. Які параметри контролюються при проведенні ростового тесту?
12. Про що свідчать достовірні відхилення показників росту рослин від контролю?
13. Яким чином визначається зона впливу стічних вод підприємства на поверхневі водойми?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 122

Лабораторна робота №18

Характеристика хімічного складу природних вод. Визначення окиснювальності води

Мета роботи: Ознайомитися з хімічними властивостями природних вод та кількісними методами визначення вмісту органічних речовин у воді.

Обладнання та реактиви:

- 1) бюретки;
- 2) колби на 250 мл;
- 3) лійки;
- 4) електроплитка;
- 5) мірні циліндри на 50 мл;
- 6) піпетки;
- 7) 0,01Н розчин щавелевої кислоти;
- 8) 20% розчин H₂SO₄;
- 9) 0,01Н розчин KMnO₄.
- 10)

Теоретична частина

Природні води містять різноманітні мінеральні та органічні речовини. *Окиснювальність води* (O_{H2O}) – це непрямий показник, який характеризує наявність у воді органічних речовин. Під окиснювальністю води розуміють кількість перманганату калію (KMnO₄), яка необхідна для окиснення органічних речовин, які розчинені у 1 літрі води у стандартних умовах. Визначення цього показника проводять у кислих умовах, при яких перманганат калію є сильним окисником. Результати визначення виражають у міліграмах на літр кисню, еквівалентного кількості витраченого KMnO₄. Реакція нейтралізації надлишку перманганату проходить за рівнянням:



Розрахунки проводять за формулою:

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 123

$$O_{H_2O} = \frac{n \cdot 0,08 \cdot 1000}{V_b}$$

n – об'єм окисника, який пішов на титрування (мл);

V_b – об'єм води (мл);

O_{H_2O} – окинновальність води (мг/л O_2).

Хід виконання роботи:

1. У конічну колбу об'ємом 250 мл відбирають 50 мл води, додають 50 мл дистильованої води, 5 мл сульфатної кислоти і добавляють з бюретки 20 мл перманганату калію.
2. Колбу закривають лійкою і кип'ятять 10 хвилин. При цьому відбувається окиснення органічних речовин, які містяться у воді, в результаті чого забарвлений іон MnO_4^- (фіолетовий колір) відновлюється до безбарвного Mn^{2+} .
3. Для визначення окиснювальності води необхідно визначити надлишок, який був використаний на окиснення органічних речовин. Для цього до гарячого розчину з іншої бюретки добавляють щавелеву кислоту до повного знебарвлення розчину.
4. До знебарвленого розчину при помішуванні невеликими порціями з першої бюретки добавляють розчин перманганату калію до появи слабого рожевого забарвлення. Його поява свідчить про незначний надлишок перманганату. Кількість перманганату калію, яка була використана на це титрування, використовується для проведення розрахунків.

Запитання для самоконтроля

1. Назвіть основні фізичні та хімічні показники якості води.
2. Що характеризує окиснюваність води?
3. В яких одиницях виражають окиснюваність води?
4. На чому заснований метод визначення перманганатної окиснювальності води? Яка відбувається реакція?
5. Яка окиснювальність є важливою характеристикою питних та природних вод?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземляр № 1	Арк 136 / 124

Лабораторна робота №19

Характеристика хімічного складу природних вод. Колориметричне визначення іонів феруму (III) у воді

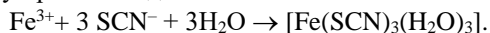
Мета роботи: Ознайомитися з хімічними властивостями природних вод та з кількісним методом визначення іонів феруму у воді.

Обладнання і реактиви:

- 1) мірні колби на 100, 200 мл і мірна колба на 1000 мл;
- 2) амоній тіоціанат, 20% розчин;
- 3) стандартний розчин солі феруму (III), що містить 0,01 мг/мл Fe^{3+} ;
- 4) наважка галуну $NH_4Fe(SO_4)_2 \cdot 2H_2O$ масою 0,8640 г;
- 5) концентрована нітратна кислота;
- 6) фотоелектроколориметр;
- 7) набір піпеток, дистильована вода.

Теоретична частина

Метод базується на утворенні комплексної сполуки криваво-червоного кольору при взаємодії Fe^{3+} з іонами SCN^- :



Інтенсивність забарвлення розчину залежить від вмісту в ньому іонів Fe^{3+} , який визначають фотоколориметричним методом.

Хід виконання роботи.

1. Побудувати калібрувальний графік. Для цього виконують наступні операції:

- а) на аналітичних терезах зважують 0,8640 г галуну і переносять в мірну колбу на 1000 мл, підкислюють 25 мл концентрованої нітратної кислоти і доводять дистильованою водою до мітки;
- б) для приготування стандартного розчину солі Fe^{3+} відбирають піпеткою 10 мл одержаного розчину в мірну колбу на 200 мл і доводять водою до мітки (одержаний розчин містить 0,02 мг Fe^{3+} в 1 мл);
- с) в шість мірних колб на 100 мл відібрати піпеткою 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 мл стандартного розчину солі Fe^{3+} і додають по 5 мл 20%

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 125

розчину амоній тїоціанату, доводять розчини до мїтки дистильованою водою;

d) розчини перемїшують і вимїрюють оптичну густину на фотоселектрокалориметрї, використовуючи синїй свїтлофїльтр і кювету з робочою довжиною 10 мм; як розчин порівняння беруть дистильовану воду;

e) за даними вимїрювання будують калїбрувальний графїк в координатах $D - C_{\text{Fe}^{3+}}$, мг/мл.

2. Хїд визначення вмісту Fe^{3+} в водї. 10 – 30 мл досліджуваної води відбирають в мїрну колбу на 100 мл, додають 5 мл 20 % розчину амонїй тїоціанату і доводять дистильованою водою до мїтки.

3. Перемїшують розчин, наливають у кювету і вимїрюють його оптичну густину D_x .

4. Концентрацію іонів Fe^{3+} знаходять за допомогою калїбрувального графїка. Вміст іонів Fe^{3+} обчислюють за формулою:

$$m_{\text{Fe}^{3+}} = (C_{\text{Fe}^{3+}} \cdot 1000) / V, \text{ (мг/л)}$$

де $C_{\text{Fe}^{3+}}$ – концентрація іонів Fe^{3+} , знайдена за калїбрувальним графїком;

V – об'єм взятої для дослідження води, мл;

1000 – коефїцієнт перерахунку.

Завдання для самоконтроля

1. Які вимоги до хїмїчних реакцій, що їх використовують в колориметричному аналізі?
2. Для чого в колориметрї застосовують калїбрувальний графїк?
3. На яких засадах будується його побудова?
4. Пояснїть хїмїзм визначення іонів Fe^{3+} колориметричним методом в реакції з NH_4SCN .
5. На що вказує високий вміст іонів Феруму у поверхневих водах?

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 126

ДОДАТКИ

Таблиця 1

Фізико – хімічні константи

Назва	Значення		
Гравітаційна стала,	G	= 6,6720 · 10 ⁻¹¹	Н · м/кг ²
Швидкість поширення електромагнітних хвиль в вакуумі,	c	= 2,99792458 · 10 ⁸	м/с
Магнітна проникливість вакууму,	μ ₀	= 1,256637061 · 10 ⁻⁶	Гн/м
Електрична проникливість вакууму,	ε ₀	= 8,85418782 · 10 ⁻¹²	Ф/м
Стала Планка,	h	= 6,626176 · 10 ⁻³⁴	Дж/Гц
Атомна одиниця маси,	а.о.м.	= 1,6605655 · 10 ⁻²⁷	кг
Маса електрона,	m _e	= 9,109584 · 10 ⁻³¹	кг
Маса протону,	m _p	= 1,6726485 · 10 ⁻²⁷	кг
Маса нейтрона,	m _n	= 1,6749543 · 10 ⁻²⁷	кг
Елементарний електричний заряд,	e	= 1,6021892 · 10 ¹⁹	Кл
Класичний радіус електрона,	r _e	= 2,817938 · 10 ⁻¹⁵	м
Стала Авогадро,	N _A	= 6,022045 · 10 ²³	моль ⁻¹
Стала Фарадея,	F	= 9,648456 · 10 ⁴	Кл/моль
Стала Лошмідта,	N _L	= 2,686754 · 10 ²⁵	м ⁻³
Універсальна газова стала,	R	= 8,31441	Дж/(К·моль)
Нормальні умови: – тиск, – температура,	p T	= 1,01325 · 10 ⁵ = 273,15	Па °К
Молярний об'єм газу,	V _M	= 2,241383 · 10 ⁻²	м ³ /моль
Стала Больцмана,	k	= 1,380662 · 10 ⁻²³	Дж/К
Магнітний момент електрона	μ _e	= 9,284832 · 10 ⁻²⁴	А · м ²

Таблиця 2

Приставки для утворення кратних і ділених одиниць

Приставка	Множник	Приставка	Множник
Тера, Т	10 ¹²	Деци, д	10 ⁻¹
Гіга, Г	10 ⁹	Санті, с	10 ⁻²
Мега, М	10 ⁶	Мілі, м	10 ⁻³
Кіло, к	10 ³	Мікро, мк	10 ⁻⁶
Гекто, г	10 ²	Нано, н	10 ⁻⁹
Дека, да	10 ¹	Піко, п	10 ⁻¹²

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 127

Таблиця 3
Фізико–хімічні величини і одиниці Міжнародної системи (СІ)

Величина	Одиниці СІ
Внутрішня енергія, U	джоуль, Дж
Час, t	секунда, с
Тиск, p	паскаль, Па
Дипольний момент, μ	кулон-метр, Кл· м
Довжина, l	метр, м
Кількість речовини, ν	моль, моль
Кількість тепла, Q	джоуль, Дж
Кількість електрики, g	кулон, Кл
Маса, m	кілограм, кг
Молярна маса, M	кілограм на моль, кг/моль
Молярний об'єм, V_M	куб.метр на моль, м ³ /моль
Молярна концентрація, C_m	моль на кілограм, моль/кг
Молярна концентрація, C_M	моль на куб. метр, моль/м ³
Потужність, P	ват, Вт
Об'єм, V	кубічний метр, м ³
Густина, ρ	кілограм на куб. метр, кг/м ³
Площа, S	квадратний метр, м ²
Поверхневий натяг, σ	джоуль на квадр. Метр, Дж/м ²
Робота, W	джоуль, Дж
Різниця потенціалів, ΔU	вольт, В
Сила, F	ньютон, Н
Сила струму, I	ампер, А
Швидкість реакції, ν	моль в секунду, моль/с
Температура термодинамічна, T	кельвін, К
Температура Цельсія, °С	градус Цельсія, °С
Теплоємність, C	джоуль на кельвін, Дж/К
Енергія, E	джоуль, Дж
Енергія Гіббса, ΔG	джоуль на моль, Дж/моль
Ентальпія, ΔH	джоуль на моль, Дж/моль
Ентропія, S	джоуль на кельвін-моль, Дж/(К· моль)

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 128

Таблиця 4

Відносні атомні маси хімічних елементів

Елемент	A_r	Елемент	A_r	Елемент	A_r
89*Ac	227,0278	87*Fr	223,0197	8O	15.9994±3
47Ag	107,8682±3	31Ga	69,723±4	76Os	190,2±1
13Al	26,98154±1	64Gd	157,25±3	15P	30,97376±1
95*Am	243,0614	32Ge	72,59±3	91*Pa	231,0359
18Ar	39,948±1	1H	1,00794±7	82Pb	207,2±1
33AS	74,9216±1	2He	4,002602±2	46Pd	106,42±1
85*At	209,9871	72Hf	178,49±3	61*Pm	144,9128
79AU	196,9665±1	80Hg	200,59±3	84*Po	208,9824
5B	10,811±5	67Ho	164,9304±1	59Pr	140,9077±1
56Ba	137,33±1	53I	126,9045±1	78Pt	195,08±3
4Be	9,01218±1	49In	114,82±1	94*Pu	244,0642
83Bi	208,9804±1	77Ir	192,22±3	88*Ra	226,0254
97*Bk	247,0703	19K	39,0983±1	37Rb	85,4678±3
35Br	79,904±1	36Kr	83,80±1	75Re	186,207±1
6C	12,011±1	104*Ku	[261]	45Rh	102,9055±1
20Ca	40,078±4	57 La	138,9055±3	86*Rn	222,0176
48Cd	112,41±1	3Li	6,941±2	44Ru	101,07±2
58Ce	140,12±1	103*(Lr)	260,1054	16S	32,066±6
98*Cf	251,0796	71Lu	174,967±1	51Sb	121,75±3
17Cl	35,453±1	101*Md	258,0986	21Sc	44,95591±1
96*Cm	247,0703	12Mg	24,305±1	34Se	78.96±3
27Co	58,9332±1	25Mn	54,9380±1	14Si	28,0855±3
24Cr	51,9961±6	42Mo	95,94±1	62Sm	150,36±3
55Cs	132,9054±1	7N	14,0067±1	50Sn	118,710±7
29Cu	63,546±3	11Na	22,98977±1	38Sr	87,62±1
66Dy	162,50±3	41Nb	92,9064±1	73Ta	180,9479±1
68Er	167,26±3	60Nd	144,24±3	65Tb	158,9254±1
99*Es	252,0828	10Ne	20,179±1	43*Tc	97,9072
63Eu	151,96±1	28Ni	58,69±1	52Te	127,60±3
9F	18,998403±1	102*(No)	259,1009	90 Th	232,0381
26Fe	55,847±3	93*Np	237,0482	22Ti	47,88±3
100*Fm	257,0951	105*Ns	[262]	81Tl	204,383±1
69Tm	168,9342±1	54Xe	131,29±3	40Zr	91,224±2
92U	238,0289	39Y	88,9059±1	* ₁₀₆	[263]
23V	50,9415±1	70Yb	173,04±3	* ₁₀₇	[262]

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 129

Таблиця 5
Стандартна ентальпія утворення $\Delta H^\circ(298)$, ентропія $S^\circ(298)$ і
енергія Гіббса утворення $\Delta G^\circ(298)$ деяких речовин

Речовина	ΔH°_{298} , кДж/моль	S°_{298} , Дж/моль·К	ΔG°_{298} , кДж/моль
1	2	3	4
Прості речовини			
Ag _(т)	0	42,55	0
Al _(т)	0	28,33	0
Fe _(т)	0	27,15	0
H _{2(т)}	0	130,52	0
Hg _(т)	0	75,90	0
Mg _(т)	0	32,68	0
N _{2(т)}	0	191,50	0
O _{2(т)}	0	205,04	0
S _(т ромб.)	0	32,9	0
Хімічні сполуки			
Ag ₂ O _(т)	-31,1	121,0	-11,3
AgNO _{3(т)}	-124,5	140,9	-33,6
Al ₂ O _{3(т)}	-1676	49,9	-1582
Al ₂ (SO ₄) _{3(т)}	-3442	239,2	-3101
B ₂ H _{6(т)}	38,5	232,0	+89,6
BaCO _{3(т)}	-1202	112,1	-1164,8
BaO _(т)	-553,54	70,29	-525,84
Ba(OH) _{2(р)}	-943,49	100,83	-855,42
CO _(т)	-110,53	197,55	-137,15
CO _{2(т)}	-393,51	213,66	-394,37
CaO _(т)	-635,09	38,07	-603,46
CaCO _{3(т)}	-1206,83	91,71	-1128,35
Ca(OH) _{2(т)}	-985,12	83,39	-897,52
CS ₂	+88,7	151,0	+64,4
CH _{4(т)}	-74,9	186,2	-50,8
C ₂ H _{2(т)}	+226,75	200,82	+209,20
C ₂ H _{4(т)}	52,3	219,4	68,1
CrCl _{3(т)}	-556,47	123,01	-486,37
FeO _(т)	-264,8	60,75	-244,3
Fe ₂ O _{3(т)}	-822,16	87,45	-740,34
Fe ₃ O _{4(т)}	-1117,1	146,2	-1014,2
Fe(OH) _{2(т)}	-561,7	88,0	-479,7
Fe(OH) _{3(т)}	-826,6	105,0	-699,6

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 130

Продовження таблиці 5

1	2	3	4
HCl _(т)	-92,31	186,79	-95,30
H ₂ O _(т)	-291,85	(39,33)	-
H ₂ O _(р)	-285,83	69,95	-237,23
H ₂ O _(г)	-241,81	188,72	-228,61
H ₂ O _{2(р)}	-187,8	109,5	-120,4
HCN _(г)	135,0	113,1	125,5
H ₂ SO _{4(р)}	-813,99	156,9	-690,14
HNO _{3(р)}	-173,00	156,16	-79,90
HgCl _{2(т)}	-229,00	242,3	-197,4
HgO _(т)	-90,9	70,29	-58,6
HgS _(т)	-59,0	82,4	-51,4
KCl _(т)	-436,68	82,55	-408,93
K ₂ Cr ₂ O _{7(т)}	-2067,27	291,21	-1887,85
KMnO _{4(т)}	-828,89	+171,54	-729,14
KNO _{3(т)}	-493,2	132,93	-393,1
K ₂ SO _{4(т)}	-1433,69	175,56	-1316,04
MnO _{2(т)}	-521,49	53,14	-466,68
MgC _(т)	-601,49	27,07	-569,27
MgSO _{4(т)}	-3089,50	348,1	-2635,1
NH _{3(г)}	-46,2	192,5	-16,1
NH ₄ Cl _(т)	-314,2	94,5	-203,2
N ₂ H _{4(г)}	-50,50	12,1	149,2
NaBr _(т)	-151,86	62,1	-
NO _(г)	91,26	210,64	87,58
NO _{2(г)}	33	240,2	51,5
NaOH _(р)	-426,35	64,43	-380,29
Na ₂ SO _{3(т)}	-1089,43	146,02	-1001,21
Na ₂ SO _{4(т)}	-4324,75	591,87	-3644,09
Pb ₃ O _{4(т)}	-723,41	211,29	-606,17
PbCl _{2(т)}	-359,82	135,98	-314,56
PbO _{2(т)}	-276,56	71,92	-217,55
Pb(NO ₃) _{2(т)}	-451,7	217,9	-256,9
SO _{2(г)}	-296,90	249,1	-300,21
SO _{3(р)}	-439,0	122	-368,4
TiO _{2(т)}	-938,6	49,92	883,3
ZnO _(т)	-350,6	43,64	-320,7
Zn(NO ₃) ₂ ·6H ₂ O _(т)	-2306,8	426,3	-1174,9
Zn(NO ₃) _{2(т)}	-483,7	-	-

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідає ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 131</i>

Таблиця 6
Константи дисоціації деяких слабких електролітів

Електроліт	Рівняння дисоціації	K
Нітритна кислота	$\text{HNO}_2 \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{NO}_2^-$	$4,0 \cdot 10^{-4}$
Амонія гідроксиду	$\text{NH}_4\text{OH} \Leftrightarrow \text{NH}_4^+ + \text{OH}^-$	$1,79 \cdot 10^{-5}$
Боратна кислота (I ступінь)	$\text{H}_3\text{BO}_3 \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{H}_2\text{BO}_3^-$	$6,0 \cdot 10^{-10}$
Вода	$\text{H}_2\text{O} \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{OH}^-$	$1,8 \cdot 10^{-16}$
Силікатна кислота	$\text{H}_2\text{SiO}_3 \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{SiO}_3^-$	$3,2 \cdot 10^{-10}$
	$\text{HSiO}_3^- \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{SiO}_3^{2-}$	$1,6 \cdot 10^{-12}$
Форміатна кислота	$\text{HCOOH} \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{HCOO}^-$	$1,8 \cdot 10^{-4}$
Сульфітна кислота	$\text{H}_2\text{SO}_3 \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{HSO}_3^-$	$1,3 \cdot 10^{-2}$
	$\text{HSO}_3^- \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{SO}_3^{2-}$	$6 \cdot 10^{-8}$
Сульфідна кислота	$\text{H}_2\text{S} \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{HS}^-$	$8,9 \cdot 10^{-8}$
	$\text{HS}^- \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{S}^{2-}$	$1,3 \cdot 10^{-13}$
Карбонатна кислота	$\text{H}_2\text{CO}_3 \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{HCO}_3^-$	$4,31 \cdot 10^{-7}$
	$\text{HCO}_3^- \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{CO}_3^{2-}$	
Фторидна кислота	$\text{HF} \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{F}^-$	$7,4 \cdot 10^{-4}$
Ацетатна кислота	$\text{CH}_3\text{COOH} \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{CH}_3\text{COO}^-$	$1,86 \cdot 10^{-5}$
Фосфатна кислота	$\text{H}_3\text{PO}_4 \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{H}_2\text{PO}_4^-$	$7,5 \cdot 10^{-3}$
	$\text{H}_2\text{PO}_4^- \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{HPO}_4^{2-}$	$6,2 \cdot 10^{-8}$
	$\text{HPO}_4^{2-} \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{PO}_4^{3-}$	$2,2 \cdot 10^{-13}$
Ціанідна кислота	$\text{HCN} \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{CN}^-$	$7,2 \cdot 10^{-10}$
Оксалатна кислота	$\text{H}_2\text{C}_2\text{O}_4 \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{HC}_2\text{O}_4^-$	$5,9 \cdot 10^{-2}$
	$\text{HC}_2\text{O}_4^- \Leftrightarrow \text{H}^+ + \text{C}_2\text{O}_4^{2-}$	$6,4 \cdot 10^{-5}$

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 132

Таблиця 7

Добуток розчинності малорозчинних речовин у воді

Формула	t, °C	ДР	Формула	t, °C	ДР
Гідроксиди			Хромати		
Al(OH) ₃	25	1,9·10 ⁻³³	Ag ₂ CrO ₄	25	9,0·10 ⁻¹²
Cr(OH) ₃	17	5,4·10 ⁻³¹	BaCrO ₄	25	2,4·10 ⁻¹⁰
Fe(OH) ₃	18	3,8·10 ⁻³³	CaCrO ₄	18	2,3·10 ⁻²
Fe(OH) ₃	18	4,8·10 ⁻¹⁶	PbCrO ₄	25	1,8·10 ⁻¹¹
Mg(OH) ₃	25	5,0·10 ⁻¹²	SrCrO ₄	25	3,5·10 ⁻⁵
Mn(OH) ₂	18	4,0·10 ⁻¹⁴	Сульфати		
Zn(OH) ₂	20	1,0·10 ⁻¹⁷	Ag ₂ SO ₄	25	7,7·10 ⁻⁵
Галогеніди			BaSO ₄	5	1,1·10 ⁻¹⁰
AgCl	25	1,6·10 ⁻¹⁰	CaSO ₄	25	6,3·10 ⁻⁵
AgBr	25	7,7·10 ⁻¹³	PbSO ₄	25	2,2·10 ⁻³
AgI	25	1,5·10 ⁻¹⁶	SrSO ₄	25	2,8·10 ⁻²
PbCl ₂	25	2,4·10 ⁻⁴	Карбонати		
PbI ₂	25	8,7·10 ⁻⁹	Ag ₂ CO ₃	25	6,2·10 ⁻¹²
Сульфіди			BaCO ₃	25	8,1·10 ⁻⁹
Ag ₂ S	25	1,6·10 ⁻⁴⁹	CaCO ₃	25	4,8·10 ⁻⁹
As ₂ S ₃	18	4,0·10 ⁻²⁹	MgCO ₃	25	1,0·10 ⁻⁵
CdS	18	3,6·10 ⁻²⁹	SrCO ₃	25	1,6·10 ⁻⁹
CuS	25	8,5·10 ⁻⁴⁵	Фосфати		
FeS	25	3,7·10 ⁻³⁹	Ag ₃ PO ₄	20	1,8·10 ⁻¹⁸
HgS	18	4,0·10 ⁻⁵³	Ca ₃ (PO ₄) ₃	25	3,5·10 ⁻³³
MnS	18	1,4·10 ⁻¹⁵	CaHPO ₄	25	~5·10 ⁻⁶
PbS	18	1,1·10 ⁻²⁹	MgNH ₄ PO ₄	25	2,5·10 ⁻¹³
ZnS	25	1,2·10 ⁻²³			

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 133</i>

Таблиця 8
Стандартні електродні потенціали металів

Електрод	Електродна реакція	E^{θ} , В
Li ⁺ /Li	Li ⁺ + e ⁻ ⇌ Li	-3,045
K ⁺ /K	K ⁺ + e ⁻ ⇌ K	-2,925
Rb ⁺ /Rb	Rb ⁺ + e ⁻ ⇌ Rb	-2,925
Cs ⁺ /Cs	Cs ⁺ + e ⁻ ⇌ Cs	-2,923
Ca ²⁺ /Ca	Ca ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Ca	-2,866
Na ⁺ /Na	Na ⁺ + e ⁻ ⇌ Na	-2,714
Mg ²⁺ /Mg	Mg ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Mg	-2,363
Al ³⁺ /Al	Al ³⁺ + 3e ⁻ ⇌ Al	-1,662
Mn ²⁺ /Mn	Mn ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Mn	-1,179
Zn ²⁺ /Zn	Zn ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Zn	-0,763
Cr ³⁺ /Cr	Cr ³⁺ + 3e ⁻ ⇌ Cr	-0,744
Fe ²⁺ /Fe	Fe ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Fe	-0,440
Cd ²⁺ /Cd	Cd ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Cd	-0,403
Co ²⁺ /Co	Co ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Co	-0,277
Ni ²⁺ /Ni	Ni ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Ni	-0,250
Sn ²⁺ /Sn	Sn ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Sn	-0,136
Pb ²⁺ /Pb	Pb ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Pb	-0,126
H ⁺ /1/2H ₂	H ⁺ + e ⁻ ⇌ 1/2H ₂	±0,000
Cu ²⁺ /Cu	Cu ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ Cu	+0,337
Hg ₂ ²⁺ /2Hg	Hg ₂ ²⁺ + 2e ⁻ ⇌ 2Hg	+0,788
Ag ⁺ /Ag	Ag ⁺ + e ⁻ ⇌ Ag	+0,799
Au ³⁺ /Au	Au ³⁺ + 3e ⁻ ⇌ Au	+1,498

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 134

Таблиця 9

Стандартні електродні потенціали окисно-відновних систем (25 °С)

Окислена форма	Відновлена форма	Електродна реакція	E° , В
2H^{+}	H_2	$2\text{H}^{+} + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{H}_2$	0,00
S	S^{2-}	$\text{S} + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{S}^{2-}$	-0,51
PbSO_4	$\text{Pb} + \text{SO}_4^{2-}$	$\text{PbSO}_4 + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{Pb} + \text{SO}_4^{2-}$	-0,356
Sn^{4+}	Sn^{2+}	$\text{Sn}^{4+} + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{Sn}^{2+}$	+0,15
Cu^{2+}	Cu^{+}	$\text{Cu}^{2+} + e^{-} \rightleftharpoons \text{Cu}^{+}$	+0,153
$\text{SO}_4^{2-} + 2\text{H}^{+}$	$\text{SO}_3^{2-} + \text{H}_2\text{O}$	$\text{SO}_4^{2-} + 2\text{H}^{+} + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{SO}_3^{2-} + \text{H}_2\text{O}$	+0,22
$[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{3-}$	$[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{4-}$	$[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{3-} + e^{-} \rightleftharpoons [\text{Fe}(\text{CN})_6]^{4-}$	+0,36
$1/2\text{O}_2 + \text{H}_2\text{O}$	2OH^{-}	$1/2\text{O}_2 + \text{H}_2\text{O} + 2e^{-} \rightleftharpoons 2\text{OH}^{-}$	+0,401
$1/2\text{I}_2$	I^{-}	$1/2\text{I}_2 + e^{-} \rightleftharpoons \text{I}^{-}$	+0,536
MnO_4^{-}	MnO_4^{2-}	$\text{MnO}_4^{-} + e^{-} \rightleftharpoons \text{MnO}_4^{2-}$	+0,564
$\text{MnO}_4^{-} + 2\text{H}_2\text{O}$	$\text{MnO}_2(\text{т}) + 4\text{OH}^{-}$	$\text{MnO}_4^{-} + 2\text{H}_2\text{O} + 3e^{-} \rightleftharpoons \text{MnO}_2(\text{т}) + 4\text{OH}^{-}$	+0,57
Fe^{3+}	Fe^{2+}	$\text{Fe}^{3+} + e^{-} \rightleftharpoons \text{Fe}^{2+}$	+0,771
2Hg_2^{2+}	Hg_2^{2+}	$2\text{Hg}_2^{2+} + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{Hg}_2^{2+}$	+0,910
$\text{NO}_3^{-} + 3\text{H}^{+}$	$\text{HNO}_2 + \text{H}_2\text{O}$	$\text{NO}_3^{-} + 3\text{H}^{+} + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{HNO}_2 + \text{H}_2\text{O}$	+0,94
$\text{NO}_3^{-} + 4\text{H}^{+}$	$\text{NO} + 2\text{H}_2\text{O}$	$\text{NO}_3^{-} + 4\text{H}^{+} + 3e^{-} \rightleftharpoons \text{NO} + 2\text{H}_2\text{O}$	+0,96
$\text{HNO}_2 + \text{H}^{+}$	$\text{NO} + \text{H}_2\text{O}$	$\text{HNO}_2 + \text{H}^{+} + e^{-} \rightleftharpoons \text{NO} + \text{H}_2\text{O}$	+1,00
$1/2\text{Br}_2(\text{ж})$	Br^{-}	$1/2\text{Br}_2 + e^{-} \rightleftharpoons \text{Br}^{-}$	+1,065
$\text{IO}_3^{-} + 6\text{H}^{+}$	$1/2\text{I}_2 + 3\text{H}_2\text{O}$	$\text{IO}_3^{-} + 6\text{H}^{+} + 5e^{-} \rightleftharpoons 1/2\text{I}_2 + 3\text{H}_2\text{O}$	+1,195
$\text{O}_2 + 4\text{H}^{+}$	$2\text{H}_2\text{O}$	$\text{O}_2 + 4\text{H}^{+} + 4e^{-} \rightleftharpoons 2\text{H}_2\text{O}$	+1,229
$\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} + 14\text{H}^{+}$	$2\text{Cr}^{3+} + 7\text{H}_2\text{O}$	$\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} + 14\text{H}^{+} + 6e^{-} \rightleftharpoons 2\text{Cr}^{3+} + 7\text{H}_2\text{O}$	+1,36
$1/2\text{Cl}_2$	Cl^{-}	$1/2\text{Cl}_2 + e^{-} \rightleftharpoons \text{Cl}^{-}$	+1,36
$\text{ClO}_3^{-} + 6\text{H}^{+}$	$\text{Cl}^{-} + 3\text{H}_2\text{O}$	$\text{ClO}_3^{-} + 6\text{H}^{+} + e^{-} \rightleftharpoons \text{Cl}^{-} + 3\text{H}_2\text{O}$	+1,44
$\text{PbO}_2 + 4\text{H}^{+}$	$\text{Pb}^{2+} + 2\text{H}_2\text{O}$	$\text{PbO}_2 + 4\text{H}^{+} + 2e^{-} \rightleftharpoons \text{Pb}^{2+} + 2\text{H}_2\text{O}$	+1,455
$\text{MnO}_4^{-} + 8\text{H}^{+}$	$\text{Mn}^{2+} + 4\text{H}_2\text{O}$	$\text{MnO}_4^{-} + 8\text{H}^{+} + 5e^{-} \rightleftharpoons \text{Mn}^{2+} + 4\text{H}_2\text{O}$	+1,51
$\text{H}_2\text{O}_2 + 2\text{H}^{+}$	$2\text{H}_2\text{O}$	$\text{H}_2\text{O}_2 + 2\text{H}^{+} + 2e^{-} \rightleftharpoons 2\text{H}_2\text{O}$	+1,77
Co^{3+}	Co^{2+}	$\text{Co}^{3+} + e^{-} \rightleftharpoons \text{Co}^{2+}$	+1,82
$\text{S}_2\text{O}_8^{2-}$	2SO_4^{2-}	$\text{S}_2\text{O}_8^{2-} + 2e^{-} \rightleftharpoons 2\text{SO}_4^{2-}$	+2,01
$1/2\text{F}_2$	F^{-}	$1/2\text{F}_2 + e^{-} \rightleftharpoons \text{F}^{-}$	+2,87

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	Екземпляр № 1	Арк 136 / 135

Таблиця 10

Стойкість деяких комплексних іонів у водних розчинах при 25 °С

Комплексо- утворювач	Рівняння дисоціації комплексних іонів	$K_{\text{ц}}$	$K_{\text{ст}}$
Ag ⁺	$[\text{Ag}(\text{NH}_3)_2]^+ \rightleftharpoons \text{Ag}^+ + 2\text{NH}_3$ $[\text{Ag}(\text{CN})_2]^- \rightleftharpoons \text{Ag}^+ + 2\text{CN}^-$	$6,8 \cdot 10^{-8}$ $1,0 \cdot 10^{-21}$	$1,5 \cdot 10^7$ $1,0 \cdot 10^{21}$
Al ³⁺	$[\text{AlF}_6]^{3-} \rightleftharpoons \text{Al}^{3+} + 6\text{F}^-$	$2,0 \cdot 10^{-28}$	$5,0 \cdot 10^{27}$
Co ³⁺	$[\text{Co}(\text{NH}_3)_6]^{3+} \rightleftharpoons \text{Co}^{3+} + 6\text{NH}_3$	$8,0 \cdot 10^{-36}$	$1,3 \cdot 10^{35}$
Cu ²⁺	$[\text{Cu}(\text{NH}_3)_4]^{2+} \rightleftharpoons \text{Cu}^{2+} + 4\text{NH}_3$ $[\text{CuCl}_4]^{2-} \rightleftharpoons \text{Cu}^{2+} + 4\text{Cl}^-$	$4,6 \cdot 10^{-14}$ $2 \cdot 10^{-4}$	$2,1 \cdot 10^{13}$ $5 \cdot 10^3$
Fe ²⁺	$[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{4-} \rightleftharpoons \text{Fe}^{2+} + 6\text{CN}^-$	$1,0 \cdot 10^{-37}$	$1,0 \cdot 10^{37}$
Fe ³⁺	$[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{3-} \rightleftharpoons \text{Fe}^{3+} + 6\text{CN}^-$	$1,0 \cdot 10^{-44}$	$1,0 \cdot 10^{44}$
Pt ²⁺	$[\text{PtCl}_4]^{2-} \rightleftharpoons \text{Pt}^{2+} + 4\text{Cl}^-$	$1,0 \cdot 10^{-16}$	$1,0 \cdot 10^{16}$
Zn ²⁺	$[\text{Zn}(\text{NH}_3)_4]^{2+} \rightleftharpoons \text{Zn}^{2+} + 4\text{NH}_3$ $[\text{Zn}(\text{CN})_4]^{2-} \rightleftharpoons \text{Zn}^{2+} + 4\text{CN}^-$	$4,0 \cdot 10^{-10}$ $6,3 \cdot 10^{-18}$	$2,5 \cdot 10^9$ $1,6 \cdot 10^{17}$
N ³⁻	$[\text{NH}_4]^+ \rightleftharpoons \text{NH}_3 + \text{H}^+$	$6,0 \cdot 10^{-10}$	$1,5 \cdot 10^9$

Таблиця 11

Молярна маса та густина деяких поверхнево-активних речовин

ПАР	М	10^{-13} , кг/м ³
Пропіловий спирт	60,09	0,804
Ізоаміловий спирт	60,09	0,789
Бутиловий спирт	74,04	0,804
Ізобутиловий спирт	74,04	0,800
Аліловий спирт	88,10	0,815
Ізоаміловий спирт	88,10	0,810
Етиленгліколь	62,00	1,113
Оцтова кислота	60,03	1,049
Пропіонова кислота	74,05	0,992
Масляна кислота	88,06	0,964
Валеріанова кислота	102,08	0,932
Ізовалеріанова кислота	102,08	0,931
Капронова кислота	116,10	0,929
Молочна кислота	90,05	1,240

РОЗЧИННІСТЬ КИСЛОТ, ОСНОВ І СОЛЕЙ У ВОДІ

Аніони	Катіони																			
	H ⁺	K ⁺	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ba ²⁺	Ca ²⁺	Mg ²⁺	Al ³⁺	Cr ³⁺	Fe ²⁺	Fe ³⁺	Ni ²⁺	Mn ²⁺	Zn ²⁺	Ag ⁺	Hg ²⁺	Cu ²⁺	Pb ²⁺	Sr ²⁺	
ОН ⁻		Р	Р	Р	Р	М	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	-	-	Н	Н	Н	Н
Сl ⁻	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	М	Р	Р
Br ⁻	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	М	Р	Р	Р	Р
I ⁻	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	-	Р	Р	Р	Н	Н	Н	-	Н	М
S ²⁻	Р	Р	Р	Р	Р	М	М	-	-	Н	-	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н
SO ₃ ²⁻	Р	Р	Р	Р	Н	Н	Н	-	-	Н	-	Н	Н	Н	Н	Н	-	-	Н	Н
SO ₄ ²⁻	Р	Р	Р	Р	Н	М	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	М	Р	Р	Н	Н	Р
PO ₄ ³⁻	Р	Р	Р	Р	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	Н	-	Н	Н	Н
CO ₃ ²⁻	Р	Р	Р	Р	Н	Н	Н	-	-	Н	-	-	Н	Н	Н	Н	-	Н	Н	-
SiO ₃ ²⁻	Н	Р	Р	-	Н	Н	Н	Н	-	Н	Н	-	Н	Н	-	-	Н	Н	Н	-
NO ₃ ⁻	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р
CH ₃ COO ⁻	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	-	Р	Р	-	Р	Р	Р	М	Р	Р	Р	Р	Р

Примітка: Р – розчиняється; М – мало розчиняється; Н – практично не розчиняється;
риска – сполука розкладається водою або не існує.

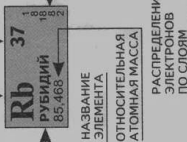
ПЕРИОДИЧЕСКАЯ СИСТЕМА ХИМИЧЕСКИХ ЭЛЕМЕНТОВ Д. И. МЕНДЕЛЕЕВА



ДИ. Менделєв
1834-1907

СИМВОЛ
ЭЛЕМЕНТА

ПОРЯДКОВЫЙ
НОМЕР



s-элементы

p-элементы

d-элементы

f-элементы

Периоды	ГРУППЫ ЭЛЕМЕНТОВ									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII		
1	H водород (1.008)							He гелий (4.0026)		
2	Li литий (6.941)	Be бериллий (9.0122)						Ne неон (20.1797)		
3	Na натрий (22.98977)	Mg магний (24.304)	Al алюминий (26.9815386)	Si кремний (28.0855)	P фосфор (30.973762)	S сера (32.065)	Cl хлор (35.453)	Ar аргон (39.948)		
4	K калий (39.0983)	Ca кальций (40.078)	Sc скандий (44.955912)	Ti титан (47.88)	V ванадий (50.9415)	Cr хром (51.9961)	Mn марганец (54.938045)	Ni никель (58.6934)	Co кобальт (58.9332)	Fe железо (55.845)
5	Rb рубидий (85.4678)	Cs цезий (132.90545196)	29 иттрий (88.9062)	Zn цинк (65.376)	Ga галлий (69.723)	Ge германий (72.6308)	As мышьяк (74.9216)	Se селен (78.9718)	Br бром (79.904)	Kr криптон (83.8)
6			37 стронций (87.62)	Sr стронций (87.62)	Y иттрий (88.9062)	Zr цирконий (91.224)	Nb ниобий (92.90638)	Mo молибден (95.94)	Ru рутений (101.072)	Rh родий (102.9055)
7			47 кадмий (112.411)	Cd кадмий (112.411)	In индий (114.818)	Hg ртуть (200.59)	Tl таллий (204.377)	Pb свинец (207.2)	Bi висмут (208.98)	Po полоний (209)
8			55 барий (137.327)	Sr стронций (87.62)	La лантаноиды (138.90547)	Hf гафний (178.49)	Ta тантал (180.94788)	W вольфрам (183.84)	Os осмий (190.23)	Ir иридий (192.22)
9			85 цезий (132.90545196)	Ra радий (226)	Ac актиноиды (227)	Rf рефреноиды (261)	Rh родий (102.9055)	Pd палладий (106.42)	Ag серебро (107.8682)	Au золото (196.966569)
10			89-103 актиноиды	Fr франций (223)	Ra радий (226)	Ac актиноиды (227)	Th торий (232)	Pa пакетий (231)	U уран (238)	Np нептуний (237)
ВЫШШЕ ОКСИДЫ	R ₂ O	RO	R ₂ O ₃	RO ₂	R ₂ O ₅	RO ₃	R ₂ O ₇	RO ₄		
ЛЕТУЧИЕ ВОДОРОДНЫЕ СОЕДИНЕНИЯ	R ₂ O	RO	RH ₄	RH ₃	RH ₃	H ₂ R	HR			

Л А Н Т А Н О И Д Ы

57 La лантаний (138.90547)	58 Ce церий (140.12)	59 Pr приметий (140.90768)	60 Nd неодимий (144.242)	61 Pm прометий (144.91262)	62 Sm самарий (150.36)	63 Eu европий (151.964)	64 Gd гадолий (157.25)	65 Tb тербий (158.92534)	66 Dy диurioий (162.5001)	67 Ho гольмий (164.93032)	68 Er эрбий (167.259)	69 Tm туманий (168.93421)	70 Yb иттербий (173.05448)	71 Lu лютеций (174.96706)
----------------------------------	----------------------------	----------------------------------	--------------------------------	----------------------------------	------------------------------	-------------------------------	------------------------------	--------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	-----------------------------	---------------------------------	----------------------------------	---------------------------------

А К Т И Н О И Д Ы

89 Ac актиний (227)	90 Th торий (232.0377)	91 Pa пакетий (231)	92 U уран (238.02891)	93 Np нептуний (237)	94 Pu плутоний (244)	95 Am америций (243)	96 Cm курий (247)	97 Bk берклий (247)	98 Cf кальфорний (251)	99 Es эйзенштейн (254)	100 Fm фермий (257)	101 Md мандельцевий (258)	102 No нобеллий (259)	103 Lr лоуренсий (260)
---------------------------	------------------------------	---------------------------	-----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	-------------------------	---------------------------	------------------------------	------------------------------	---------------------------	---------------------------------	-----------------------------	------------------------------

poiskN1.RU

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 138</i>

Рекомендована література

Основна література

1. Загальна та неорганічна хімія: Підруч. для студ. вищ. навч. закладів у 2-х ч.: Ч. 1, Ч. 2 / О.М. Степаненко, Л.Г. Рейтер, В.М. Ледовських, С.В. Іванов. – К.: Пед. преса, 2002. – 520с.

2. Б.Т. Камінський Д.Б., Камінський Б.Т. Типові задачі по курсу «Хімія», Ж.итомир, ЖІТІ, 1998. – 130 с.(436 шт).

3. Б.М. Федішин, Г.В. Скиба. Хімія. Частина 1. Загальна, неорганічна та аналітична хімія. Лабораторний практикум. – Житомир: ЖІТІ, 2000. – 159 с.(98 шт).

4. Романова Н.В. Загальна та неорганічна хімія. / Н.В.Романова – К.: Перун, 2002. – 458 с. (287 шт).

5. Гога С.Т. Хімія / С.Т.Гога, Ю.В.Ісаєнко. – Х.: ФОП Співак В.Л., 2013. – 320 с. – (Серія «Схеми і таблиці»).

6. Шмандій В.М. Основи біогеохімії: навчальний посібник / В.М.Шмандій, Л.А.Безденежних. – Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2014. – 176 с.

7. В. І. Дорохов, З. М. Шелест, Г. В. Скиба, О.М. Барабаш. Біогеохімія: Навчальний посібник. – Житомир: ЖДТУ, 2004. – 272 с.(150 шт.)

8. О. В. Березан. Органічна хімія: Навчальний посібник. – К.: Абрис, 2000. – 304 с.(50 шт).

9. Б. М. Федішин, Г. В. Скиба. Хімія. Частина II. Органічна хімія. Практикум. – Житомир: ЖІТІ, 2001. – 254 с.(94 шт.)

10. Збірник задач. Органічна хімія. Під ред. Романшиної В.Т. – Тернопіль, 1999. (50 шт).

11. Методичні рекомендації для написання та оформлення лабораторних робіт з дисциплін з «Хімія», «Технічна хімія» «Хімія і біогеохімія доквілля» для студентів освітнього ступеня "Бакалавр" денної та заочної форми навчання інженерно-технічних спеціальностей (автор Скиба Г.В.), 2020. 112 с. Електронне видання (Протокол НМР № 1 від 21.05.2020).

12. Скиба Г.В., Трускавецька Л.М., Герасимчук О.Л., Заньковець Н.М., Аристархова Е.О. Аналітична хімія та геохімія доквілля. Навчально-методичний посібник для виконання лабораторних робіт та самостійної роботи студентів. – Ж.: ЖДТУ. – 2008. – 128с. (150 примірників).

Житомирська політехніка	МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА» Система управління якістю відповідас ДСТУ ISO 9001:2015	Ф-23.07- 05.02/2/101.00.1/Б/ОК11 05.02/2/183.00.1/Б/ОК11 05.02/2/103.00.1/Б/ОК11 05.02/2/101.00.1/МБ/ОК8 -2021
	<i>Екземпляр № 1</i>	<i>Арк 136 / 139</i>

13. Б. Т. Камінський, Д. Б. Камінський, Б. М. Федішин. Хімія води і водних розчинів. Навчальний посібник для студентів, що навчаються за спеціальністю «Екологія і охорона навколишнього середовища» вищих навчальних закладів/ За ред. Б. Т. Камінського. – Житомир, ЖІТІ, 2000. – 419 с. (450 шт.)

Допоміжна література

1. Різванов А.К. Жива хімія. / А.К.Різванов – Харків: ВГ «Основа», 2004. – 80 с. – (Серія «Б-ка журналу «Хімія», Вип. 5 (17))
2. Рошаль О.Д. Хімія – це просто. / О.Д.Рошаль– Харків: ВГ «Основа», 2004. – 144 с. – (Серія «Б-ка журналу «Хімія», Вип. 8 (20)).
3. Федішин Б.М., Дорохов В.І. Основи екологічної хімії: Підручник. – Житомир: Видавництво ЖДАЕУ, 2006. – 500 с.
4. Копілевич В.А., Карнаухов О.І, Мельничук Д.О. Загальна та неорганічна хімія. – К.: Фенікс, 2003. – 752 с.
5. Телегус В.С., Бодак О.І., Заречнюк О.С., Кінжибало В.В. Основи загальної хімії. – Львів: Світ, 2000. – 424с.
6. Неділько С.А., Попель П.П. Загальна і неорганічна хімія: задачі та вправи. – К.: Либідь, 2001. – 400с.
7. Левітін Є.,Я, Бризицька А.М., Клює ва Р.Г. Загальна та неорганічна хімія. Підручник. Вінниця: НОВА КНИГА, 2003. – 468 с.
8. Серета А.С. Аналітична хімія. Якісний і кількісний аналіз. Навчально-методичний посібник. – К.: ЦУЛ, Фітосоціоцентр. – 2003. – 312 с.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Наукова бібліотека Державного університету «Житомирська політехніка» (адреса: м.Житомир, вул. Чуднівська 103, режим доступу: <https://lib.ztu.edu.ua/>)
2. Електронна бібліотека літератури із загальної хімії: веб-сайт. URL: <https://techemy.com> (дата звернення: 25.05.2019).
3. Центр електронних навчальних матеріалів: веб-сайт. URL: <http://193.108.240.69/moodle/> (дата звернення: 25.05.2019).
4. Наукова бібліотека: веб-сайт. URL: [http://biopro.ucoz.ua/load/zagalna ta neorganichna khimija/1-1-0-15](http://biopro.ucoz.ua/load/zagalna_ta_neorganichna_khimija/1-1-0-15) (дата звернення: 25.05.2019).